

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๔๔

วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๒๘ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการ

วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติ

ร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบนั้น คณะรัฐมนตรีได้แจ้งกลับมา

ว่าได้รับทราบข้อสังเกตดังกล่าวและนำเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการ

วิสามัญแก้ไขไปเป็นเหตุผลท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

เรื่องที่ ๒ คณะรัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่าง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของนายสุพัทธ์ พุฒกา กับคณะ

เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล

พ.ศ. ซึ่งนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

โดยให้รอการพิจารณาไว้มีกำหนด ๓๐ วันนั้น บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว และลงมติให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับมายัง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมทั้งมีข้อสังเกตว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติ

อนุมัติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่

กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและจะได้เร่งนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว จึงขอให้ชะลอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคุณสุพัทธ์กับคณะไว้ก่อนเพื่อจะได้พิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม

การประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจง
เชิญครับ

นางอรนุช โอสถานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย พ.ศ. กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้ว ปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๕๑ มาตรา มีการแก้ไข ๑๓ มาตรา
และเพิ่มขึ้นใหม่ ๑ มาตรา

๒. มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน
โดยไม่ได้ส่งวนคำแปรญัตติ

จึงกราบเรียนมาเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขานุการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ถึงมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข หมวด ๓ การตรวจสอบและการบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข หมวด ๔ เงินสมทบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ความสัมพันธ์กับรัฐบาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ที่ขัดแย้งกันไหมครับ เชิญคุณปกรณ์

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมาธิการ ครับ กระผมขออนุญาต ตก เดิม นะครับ แก้ไขตก เดิมถ้อยคำนิดเดียวครับ ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง ท่านครับ มาตรา ๒๒ วรรคสองนั้น ตกคำว่า “คลัง” ไปครับ รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้อง

นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินอีกที่หนึ่งคือ มาตรา ๒๘ วรรคสอง เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับคำว่า “การ” เกินมาครับ ขออนุญาตตัดคำว่า “การ” ออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ให้เป็นไปตามนั้นนะครับ
ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นกฎหมายกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรกรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

- ๓/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
ในรายงานของคณะกรรมการมีข้อสังเกตอยู่ ๓ ประการ เชิญคุณพรเพชรครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ใคร่ขอความรู้จาก
คณะกรรมการ เกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ในข้อ ๓.๒ คณะกรรมการ
มีข้อสังเกตว่า การใช้คำว่า ผู้สืบสันดานในกฎหมายต่าง ๆ นั้น พึงควรใช้อย่างระมัดระวัง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้เป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการ
หรือผู้บริหารของหน่วยงานของรัฐ เพราะอาจเป็นเงื่อนไขหรือข้อห้ามที่เข้มงวดเกินไป
บังเอิญตอนนี้ผมก็พิจารณากฎหมายที่เกี่ยวกับการขัดกันของผลประโยชน์ทับซ้อน
หรือคอนฟликтออฟอินเทอเรสต์ (Conflict of interest) หลายเรื่องแต่ที่นี้ผมตรวจดู
ร่างพระราชบัญญัติที่สภานี้ได้เห็นชอบไปแล้ว อย่างมาตรา ๑๖ ที่มีคำว่า “ผู้สืบสันดาน”
ซึ่งคณะกรรมการก็ไม่ได้แก้ไข คือก็ยังคงคุณสมบัติไว้ในวรรคสอง มาตรา ๑๖
“ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน กระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขาธิการ
มีส่วนได้เสียในกิจการของสำนักงาน” แสดงว่าคณะกรรมการก็ได้ใส่คำว่า ผู้สืบสันดาน
ไว้ในคุณสมบัติต้องห้าม หรืออะไรทำนองนั้น กระผมจึงอยากจะทราบความหมายหรือ
ความเห็นของคณะกรรมการในการตั้งข้อสังเกต ข้อ ๓.๒ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ในการพิจารณามาตรา ๑๖ นั้น คณะกรรมการได้พิจารณาถึงเงื่อนไข
ในการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการ แล้วก็เห็นว่าประการหนึ่งนั้นคือต้องห้ามไม่ให้เลขาธิการ
นั้นเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่สำนักงานได้กระทำไป และกระทำด้วย ที่นี้จะมีปัญหา
ในกรณีซึ่งตัวเลขาธิการนั้นไม่ได้ทำเอง ก็จะมีกรณีที่ว่าการใช้ทำการแทนบุพการีก็ดี
ผู้สืบสันดานก็ดี คู่สมรสก็ดีนั้นเป็นคนทำหน้าที่แทนในลักษณะของการแสวงหาประโยชน์
ในทางอ้อม กรรมการจริง ๆ แล้วเห็นด้วยกับข้อเสนอที่ว่านี้ว่า จริง ๆ แล้วผู้สืบสันดานก็ดี
บุพการีก็ดี คู่สมรสก็ดี ของตัวผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในทางบริหารนั้น ไม่สมควรที่จะเป็น
ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ได้ทำกับสำนักงาน เพราะจะถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์

โดยอ้อม อย่างไรก็ตามนั้นคณะกรรมการพิจารณาแล้วก็มีความเห็นว่า ในกรณีการใช้คำว่า ผู้สืบสันดาน ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นลึกลงไปถึง ๔ ลำดับชั้น ก็คือ ลูก หลาน หลาน และถือ อาจจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่อาจจะจัดตั้งขึ้นในอนาคตได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ก็เลยมีข้อสังเกตว่า การใช้ผู้สืบสันดานในกฎหมายต่าง ๆ นั้น รัฐบาลพึงควรที่จะใช้อย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้เป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้บริหารหน่วยงานหรือกรรมการใด ๆ ก็ตาม ก็อาจจะทำให้เป็นข้อห้ามที่เข้มงวดจนเกินไป ในบางกรณีอาจจะเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหรือผู้บริหารหน่วยงานได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชรครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนขออนุญาตอีกครั้งครับ

กระผม พรเพชร คือผมสงสัยว่า มาตรา ๓๖ ของท่านเองท่านก็ยอมให้ใช้กฎหมายอย่างนี้ และถ้ามีข้อเสนอแนะไปที่กฎหมายอื่น หมายความว่าอย่างไร กฎหมายของท่านมีลักษณะพิเศษอย่างไรถึงได้ใช้ตรงกันข้ามกับข้อสังเกตของท่านที่เสนอแนะเป็นกฎหมายอื่นครับ กระผมกราบเรียนถามในประเด็นนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ การใช้ข้อสังเกตในกรณีนี้เป็นการตั้งข้อสังเกตในกรณีทั่วไป ท่านประธานฯ ครับ สำหรับกรณีของเลขาธิการ เลขาธิการนี้จะเป็นผู้มีอำนาจใช้อำนาจตามกฎหมาย ๓ ฉบับ คือ กฎหมายประกันวินาศภัย กฎหมายประกันชีวิต และกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และจะมีกองทุนมีอะไรต่าง ๆ อยู่ในความดูแลรับผิดชอบจำนวนมาก และในกฎหมายนี้เองก็ได้กำหนดให้มีการส่งเงินสมทบให้กับสำนักงานเพื่อใช้ในการบริหารงานของสำนักงาน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่า กรณีนี้เป็นกรณีพิเศษสมควรที่จะมีมาตรการเพื่อปกป้องหรือป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์ได้เสียโดยมิชอบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ลูกของคู่สมรสไม่ห้ามใช้ใหม่
ลูกติดแม่ไม่ห้ามนะ แต่ถ้าพ่อแม่ของคู่สมรสนี้ห้าม แต่ลูกไม่ห้าม มีท่านผู้ใดขัดข้อง
ต่อข้อสังเกตของคณะกรรมการใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
นะครับ จะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป เป็นอันจบระเบียบวาระนี้
ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ชุดเดียวกันใช่ไหมครับ
มีอะไรไหมครับ ถ้ามีก็เชิญครับ

นางอรนุช โอสถานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
พ.ศ. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
เสร็จแล้ว ปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
มีจำนวน ๓ มาตรา ไม่มีการแก้ไข และไม่มีการสมัชชานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
จึงกราบเรียนมาเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ที่มีใบแก้คำผิดใช่ไหมครับ
ที่ตัดคำว่า “ความ” ออก เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ มีท่านผู้ใด
จะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ
ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายกรณาคดปุม เห็นด้วย
ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ
รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นະครั้บ ขอบคุณคณะกรรมการครั้บ

ต่อไป เรื่องค่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
 กรับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการมีอะไรจะชี้แจง เชิญครับ
 คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ขอรายงานผลการดำเนินงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐
 มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 แผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา และได้ตั้ง
 คณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
 โดยมีการประชุมทั้งหมด ๕ ครั้ง บัดนี้ได้แล้วเสร็จแล้ว ขอปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีจำนวน ๑๕ มาตรา การพิจารณาของ
 คณะกรรมการวิสามัญฯ มีการแก้ไขจำนวน ๗ มาตราคือ มาตรา ๓ มาตรา ๔
 มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ คณะกรรมการวิสามัญฯ
 เพิ่มขึ้นใหม่จำนวน ๔ มาตราคือ มาตรา ๕/๑ มาตรา ๘ เป็นการเพิ่มมาตรา ๕๓/๒
 และมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตัดออกจำนวน ๒ มาตราคือ
 มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอสงวนคำแปรญัตติ
 และไม่มีกรรมการวิสามัญฯ ผู้ใดขอสงวนความเห็น จึงขอกราบเรียนมาเพื่อที่ประชุม
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติโปรดพิจารณาต่อไปค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขานุการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากไม่เคยรับราชการ ขออนุญาตถาม เป็นความรู้ณะครับว่า การเพิ่มเติมมาตรา ๕/๑ ที่ไปเพิ่มเติมในมาตรา ๔๐/๑ นี้ความที่เขียนว่า “ถ้าหากว่าแยกการบริหารออกเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษจะบรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๓/๑ ยิ่งขึ้น” เข้าใจว่ามาตรา ๓/๑ เป็นกฎหมายเก่าณะครับ ส่วนราชการดังกล่าว โดยความเห็นชอบของ ครม. จะแยกการปฏิบัติราชการในเรื่องนั้นไปจัดตั้งเป็นหน่วยบริการ รูปแบบพิเศษ ซึ่งมีใช้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ มันคืออะไรครับตัวนี้ อยากเป็นความรู้ว่า หน่วยงานที่เกิดขึ้นนี้เป็นองค์กรมหาชนหรือเป็นอะไรอย่างไร อยากมีความรู้เรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมาธิการครับ

นายทศพร ศิริสัมพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ทศพร ศิริสัมพันธ์ กรรมาธิการ หน่วยงานบริการรูปแบบพิเศษนั้นจะมีลักษณะที่
แตกต่างไปจากองค์การมหาชน ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พุทธศักราช ๒๕๔๒
ในแง่ที่ว่าหน่วยบริการรูปแบบพิเศษนั้นมีลักษณะที่ไม่เป็นนิติบุคคล แยกออกไปจาก
หน่วยงานต้นสังกัด ยกตัวอย่างเช่น ในขณะนี้ก็มีหน่วยบริการรูปแบบพิเศษขึ้นในบางส่วน
ราชการ อาทิเช่น ในสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โรงพิมพ์คณะรัฐมนตรี ก็ได้
มีการแปรสภาพออกมาเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ สถานะนั้นก็ยังถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอยู่ เพียงแต่ว่าลักษณะการบริหารงานนั้นจะมีลักษณะ
ความคล่องตัวในอิสระในด้านของการบริหารจัดการ ทั้งนี้เพื่อให้ลักษณะการทำงานนั้น
มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นลักษณะของหน่วยบริการรูปแบบพิเศษนั้นก็จะมี
แตกต่างในประการที่ ๑ ที่แตกต่างจากองค์การมหาชนตรงสภาพความเป็นนิติบุคคล หรือไม่
เป็นนิติบุคคล

ในประการที่ ๒ ลักษณะขององค์การมหาชนนั้นก็จะเป็นจัดบริการสาธารณะ
ซึ่งกลุ่มเป้าหมายหลักของผู้รับบริการสาธารณะก็จะเป็นบุคคลภายนอกเป็นหลัก ส่วนในแง่
ของหน่วยบริการรูปแบบพิเศษนั้น กลุ่มเป้าหมายหลักของการให้บริการก็คือ หน่วยงาน
ต้นสังกัด ยกตัวอย่างเช่น ในแง่ของโรงพิมพ์คณะรัฐมนตรีนั้นก็พิมพ์ราชกิจจานุเบกษา
เพื่อให้บริการกับหน่วยงานแม่ ก็คือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นหลักครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓/๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓/๒ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑/๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑/๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑/๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไคร่ขอกราบเรียน หรือเกี่ยวกับการแก้ไขของคณะกรรมการในมาตรา ๖๑/๓ วรรคสอง เดิมหลักการของ ร่างเดิมนะครับ กรณีที่มีการไต่ถามเกี่ยวประนีประนอมในคดีอาญาให้ถือว่าการไต่ถามเกี่ยวนั้น เป็นการร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานะครับ แต่คณะกรรมการ เปลี่ยนหลักการใหม่ ก็เป็นว่าจะให้มีการร้องทุกข์ใหม่ แต่จะเริ่มนับอายุความใหม่ ทีนี้สิ่งที่ กระผมอยากจะกราบเรียนปรึกษาคณะกรรมการ ก็คือว่าการร้องทุกข์ตามประมวล กฎหมายอาญานั้น เป็นอายุความ ไม่ใช่ระยะเวลา เพราะว่าตามมาตรา ๘๖ ของประมวล กฎหมายอาญา บอกว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๘๕ ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายไม่ได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิด และรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ” ดังนั้นกระผมจึงคิดว่าข้อความในมาตรา ๖๑/๓ น่าจะเหมือนกับ มาตรา ๖๑/๒ คือเป็นเรื่องของอายุความ มาตรา ๖๑/๒ เป็นอายุความในคดีแพ่ง ส่วนมาตรา ๖๑/๓ เป็นอายุความการร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๖ นะครับ กระผมจึงอยากจะขอปรึกษาท่านกรรมการเปลี่ยนคำว่า “ระยะเวลา” เป็น “อายุความ” อายุความก็จะอ่านได้ดังนี้ว่า อายุความการร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายอาญาให้ และ กระผมขอเติมอีกคำหนึ่งว่า เริ่ม ให้เริ่มนับแต่วันที่จำหน่ายข้อพิพาทนะครับ ซึ่งจะสอดคล้อง กับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามมาตรา ๑๕๓/๑๕ ว่า เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความ สิ้นสุดลงสิ้นสุดเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น อันนี้กระผมก็ขอกราบเรียน ปรึกษาว่ามีความแตกต่างระหว่างระยะเวลา กับอายุความ ขอบพระคุณครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่าน ประธานสภาฯ ที่เคารพ คิดว่ากรรมการไม่ขัดข้อง ถ้าเผื่อจะแก้ เปลี่ยนจาก “ระยะเวลา” เป็น “อายุความ” ไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงแก้คำว่า “ระยะเวลา” เป็น “อายุความ” แล้วก็เติมคำว่า “เริ่ม” ระหว่างคำว่า ให้กับนับ ให้เริ่มนับอย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็แก้ไปตามนั้นนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๖ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณภิรมย์ครับ

นายภิรมย์ สิมะเสถียร : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมมีความรู้สึกที่มาตรา ๑๗ ที่ผมขอแปรญัตติไว้ คือตัดในส่วนที่บอกว่า ให้จัดตั้งสำนัก ก.พ.ร. ขึ้น แล้วก็สังกัดสำนักนายกฯ เพราะอันนี้มีอยู่ในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แต่อันนี้ก็ยังมีอยู่ แล้วก็บอกว่าผมพอใจ ผมก็สงสัย เพราะในนั้นผมขอให้ตัดออก แล้วที่ประชุมก็บอกว่าเห็นชอบด้วย

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ เรื่องนี้ทางคณะกรรมการได้พิจารณาได้รับทราบข้อท้วงติงของสมาชิกฯ ในประเด็นนี้แล้ว แต่คณะกรรมการยังคิดว่าการที่มีความชัดเจน คือมีคำว่า ยังเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ ก่อให้เกิดความชัดเจน ยังคิดว่าควรคงเอาไว้ ไม่มีอะไรเสียหายค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณภิรมย์ครับ

นายภิรมย์ สิมะเสถียร : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าเพื่อไปกำหนดอย่างนี้ไว้ต่อไปหน่วยงานต่าง ๆ เวลาเขียนกฎหมายแก้ก็ต้องไปกำหนดว่า สังกัด

ที่โน่นที่นี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วในหลักการก็คือว่า การที่จะสังกัดที่ไหนจะไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ไม่ใช่หรือครับท่านประธานฯ ผมขอหารือครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่คุณภิรมย์ขอตัด ตัดตรงไหนครับ ตัดทั้งมาตราหรือว่าตัดเฉพาะครับ

นายภิรมย์ สิมะเสถียร : บอกว่าสังกัดสำนักนายกฯ เพราะโดยหลักแล้วการที่จะสังกัดที่ไหนจะไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการเห็นอย่างไร
เชิญคุณนพดล

นายนพดล เกริกฤกษ์ : ครับ ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานฯ สำหรับในร่างมาตรา ๑๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑/๕
ที่ให้เขียนไว้ว่า “สำนักงานคณะกรรมการและพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการ
ในสำนักนายกรัฐมนตรี” ตรงนี้เพื่อต้องการให้มีความชัดเจน เนื่องจากในกฎหมาย
ระเบียบราชการแผ่นดินในปัจจุบัน ภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการมิได้เป็นส่วนราชการตรงนั้น เพราะฉะนั้นในร่างของมาตรา ๑๗ ที่แก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา ๗๑/๕ ก็เลยต้องการเขียนให้ชัดเจนครับว่า ภารกิจของสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการนี้เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีครับ
ถึงแม้ว่าในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จะมีการกำหนดส่วนราชการ
ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก็ตาม อันนั้นก็คือด้วยเหตุผลหนึ่งที่มี
การกำหนดในกรณีดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ติดใจนะครับ เชิญ

นายภิรมย์ สิมะเสถียร : ผมก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดีครับ ผมมีความเห็นว่า
น่าจะเขียนในลักษณะเดียวกัน คือว่าจะไปอยู่ในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง

กรม ก็ไปอยู่ที่นั่น ไม่ต้องมากำหนดในนี้ เพราะต่อไปกำหนดไว้ในที่นี้ อีกหน่อย
พอแก้กฎหมายเรื่องของกรมอื่นก็จะมาเขียนอย่างนี้อีก

- ๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หน่วยราชการในสำนักนายกฯ ที่มีกฎหมายเฉพาะจะกำหนดไว้หมด ว่าอยู่ที่ไหน ถ้าไม่กำหนดอันนี้แล้วเดี๋ยวก็จะสงสัยว่าทำไมอันนี้ไม่กำหนด ผิดไปแล้วก็ผิดไปเรื่อย ๆ ก็ผ่านไปแล้วก็ผ่านไปกันนะครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๘ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายกรรมาธิการคนปุ้ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรกรรมาธิการคนปุ้ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ นะครับ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นคณะกรรมการชุดเดียวกัน
เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึง
มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำไหม

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใด

เห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายกรณาคดป้อม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
ไม่เห็นสมควรกรณาคดป้อม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ
รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ เป็นอันจบระเบียบวาระนี้ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิจิตรครับ

กระผม นายวิจิตร ศรีสอาน ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๘ วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยมีการกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีการแก้ไขประเด็นสำคัญ ๓ ประเด็น

๑. ส่งเสริมให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้เรียนจนจบปริญญาตรี
๒. กำหนดให้มหาวิทยาลัยได้รับการอุดหนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

๓. กำหนดการนับวาระดำรงตำแหน่งของผู้บริหาร เพื่อหลีกเลี่ยงการสืบทอดอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ดังรายละเอียดปรากฏในรายงานที่ได้นำเสนอ จึงขอเสนอเพื่อพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขานุการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าใจดีว่าเป็นการวางยุทธศาสตร์
ที่ค่อนข้างดี ในการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบเป็นฉบับมหิดลนำร่องขึ้นมาก่อน
เพราะเข้าใจว่าน่าจะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาน้อยที่สุดใน ๔ ฉบับที่ค้างอยู่ในสภา
อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมมีคำถาม ความจริงเป็นคำถามหลักนะครับ
แต่เนื่องจากว่าเราต้องอภิปรายกฎหมายฉบับนี้เป็นรายมาตรา ผมก็จำเป็นต้องเข้าสู่กติกา
ที่วางเอาไว้ คงจะไปถามในเรื่องหลัก ๆ ไปเดี๋ยวจะผิดกาลเทศะ เอาเป็นว่าเมื่อเข้าสู่
การพิจารณาของคณะกรรมการเมื่อต้องเป็นไปตามกติกาแล้ว ในมาตรา ๔ ท่านประธานฯ
ครับ คณะกรรมการได้ตัดสภาวิชาการออกไปจากสารบบของกฎหมายฉบับนี้ ตามที่ผม
เข้าใจมาโดยตลอด ยิ่งมหิดลเป็นมหาวิทยาลัยที่ค่อนข้างมีความสามารถ มีความรู้ในทาง
วิชาการเยอะมาก มีฐานงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับของสาธารณชน งานวิชาการ
น่าจะเป็นงานหลักที่จำเป็นจะต้องคงเอาไว้และก็คงมีอยู่ เนื่องจากว่าในมาตรา ๔ คำนิยาม
คำว่า “สภามหาวิทยาลัย” สัมพันธ์โดยตรงกับ ๒ มาตราในกฎหมายฉบับนี้ ก็คือมาตรา ๒๐
ที่มาของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งแต่เดิมให้สภาวิชาการเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของ
กรรมการสภามหาวิทยาลัย ก็เข้าใจว่าการตัดคำนิยามนี้ออกไป และก็ไปสัมพันธ์โดยตรงกับ
มาตรา ๒๕ ซึ่งตัดองค์ประกอบของสภาวิชาการออกทั้งหมด ให้เหมือนกับกรรมการ
ต้องการจะบ่งชี้ว่า สภาวิชาการนั้นน่าจะไม่ใช่สำหรับมหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันก็
ลดทอนองค์ประกอบในมาตรา ๒๐ ของสภามหาวิทยาลัยออกไปด้วยในตัว ผมมีคำถาม
ซึ่งบังเอิญท่านอาจารย์วิจิตรซึ่งเป็นอาจารย์ของผมนะครับ ท่านดูแลกฎหมายมหาวิทยาลัย

นอกระบบทุกฉบับ เป็นประธานคณะกรรมการอยู่ ก็ขออนุญาตตามไปเลยว่า ในกฎหมายฉบับนี้เมื่อตัดสภาวิชาการออกไปแล้ว มหาวิทยาลัยอื่นตัดออกไปด้วยหรือไม่ เพราะว่าสัมพันธ์กันโดยตรง ท่านจะตอบหรือไม่ตอบก็ได้นะครับ แต่ถ้าตอบจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของผมค่อนข้างมาก ที่ผมถามในคำนิยามคำนี้ก็เพื่อต้องการความกระจ่างว่าเหตุใดจึงตัดคำว่า “สภามหาวิทยาลัย” ออกไปจากคำนิยามเสีย เป็นเพราะว่าไม่ต้องการให้มาเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๒๐ ใช่หรือไม่ และพ้นไปถึงมหาวิทยาลัยอื่นหรือไม่ที่ไม่ต้องมีสภาวิชาการ เหมือนเช่นมหาวิทยาลัยมหิดล ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิจิตรครับ

กระผม วิจิตร ศรีสอาน ประธานคณะกรรมการ ขอเรียนตอบในประเด็นที่ว่า ทำไมมหาวิทยาลัยมหิดลถึงได้ตัดสภาวิชาการออกไป เหตุผลหลักก็คือในการวางโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ซึ่งต่างก็มีกฎหมายคุ้มครอง ไม่ได้มีโครงสร้างแบบเดียวกันทั้งหมด และความแตกต่างอันนี้ก็เป็นไปตามลักษณะเฉพาะและพัฒนาการของแต่ละแห่ง ที่จริงเรื่องสภาวิชาการนี้เพิ่งเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อตอนตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นโครงสร้างครั้งแรกในโครงสร้างของการบริหารมหาวิทยาลัยไทยที่ได้มีสภาวิชาการ แต่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีสภาวิชาการ เมื่อมีการพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐขึ้นก็มีการนำเอาสภาวิชาการเข้ามาเป็นองค์กรภายในในส่วนมหาวิทยาลัยเก่าซึ่งมีประวัติอันยาวนานไม่มีสักแห่งหนึ่งที่มีสภาวิชาการ ก็มีการตรวจสอบว่ามีกับไม่มีอย่างไรจะดีกว่ากัน-----

ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างภายในครับ ถ้ามหาวิทยาลัยแห่งที่มีการกระจายอำนาจทางวิชาการไปอยู่ระดับคณะและภาควิชา แล้วก็มีการส่งเสริม เช่น มีคณะกรรมการวิชาการขึ้น อาจจะเลือกรูปแบบที่ไม่จำเป็นต้องมีสภาวิชาการ ซึ่งก็เข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมหิดลนี้เห็นว่าการองค์กรภายในระดับภาค ระดับคณะ ระดับศูนย์ สถาบันสามารถจะดูแลในเรื่องทางวิชาการได้เข้มแข็งพออยู่แล้ว เพราะเกรงว่าถ้ามีสภาวิชาการอาจจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนหรือเกิดขึ้นตอนมากขึ้นเกินความจำเป็น อันนี้ก็เป็นที่โครงสร้างเฉพาะของมหิดล ไม่ได้มีเจตนาที่ว่าเพราะไปมีตัวแทนของสภาวิชาการในสภามหาวิทยาลัยจึงตัดเสีย เพราะที่จริงการมีตัวแทนถ้าสภาวิชาการเกิดไปเลือกให้อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ อย่างที่เลือกในหลายมหาวิทยาลัยนี้ ก็ไม่ได้ช่วยอะไรเลย เพราะว่าตัวอธิการบดีก็ไปแทนสภาวิชาการอยู่ในสภามหาวิทยาลัย ซึ่งก็ไม่จำเป็น เพราะท่านเป็น โดยตำแหน่งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ไปดูตามรายมหาวิทยาลัยว่า พัฒนาการเขาเป็นอย่างไร โครงสร้างที่เป็นอยู่มีความเข้มแข็งทางวิชาการที่ไม่จำเป็นต้องเสริมใช่หรือไม่ แล้วก็จะไปผลดีแก่มหาวิทยาลัยมากกว่ากันหรือเปล่า ก็การศึกษาจะมี โดยสรุปก็คือว่า การจะมีโครงสร้างองค์กรภายในของมหาวิทยาลัยนั้น ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน และเราก็ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งพัฒนาระบบบริหารที่เป็นของตนเองตามเอกลักษณ์ศักยภาพ กรณีนี้มหิดลก็เลือกที่จะไม่มีสภาวิชาการในที่สุดก็ตัดออกไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ต้องขอขอบคุณ คณะกรรมาธิการที่ได้เพิ่มมาตรา ๑๖/๑ เข้าไป เข้าใจว่ามาตรานี้เกิดขึ้นจากตอนที่กฎหมาย

ราชภัฏพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัย และสภาได้เพิ่มรายละเอียดคล้าย ๆ มาตรา ๑๖/๑ เข้าไป แล้วเข้าใจว่า มหาวิทยาลัยมหิดลก็ใช้ความเห็นอันนั้นบรรจุเข้ามา ซึ่งก็เป็นการรับรองสิทธิของเด็กนักศึกษาที่ยากจน ให้มีโอกาที่จะเรียนต่อจนจบ ประเด็นคำถามที่ขออนุญาตถามสืบเนื่องจากมาตรา ๑๖/๑ ครับท่านประธานฯ ที่เคารพ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนี้ สิ่งที่สังคมกังวลก็คงมีอยู่หลายเรื่อง แต่เรื่องหนึ่งที่เขากังวลใจมากก็คือว่า ค่าเล่าเรียนจะแพงขึ้น มาตรา ๑๖/๑ เป็นการรับรองสิทธิของเด็กยากจน เมื่อเรียนแล้วมหาวิทยาลัยจะดูแล แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ได้พูดไปถึงว่า หน่วยกิตจะขึ้นหรือไม่ขึ้น แพงขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ ขออนุญาตท่านประธานฯ ช่วยตอบให้สังคมสบายใจเถอะครับ ผมจะได้ไม่คิดว่าคำถามที่ยังค้างคาใจอยู่ แล้วต้องพูดแทน เนื่องจากอย่างนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ สักเล็กน้อยเถอะ มหิดลเข้าสู่สภานี้ เข้าใจว่าปัญหาคงไม่มาก แต่ถ้าผมพยากรณ์ไม่ผิด ถ้าบูรพาเข้าสู่สภานี้จะมีปัญหา เพราะนักศึกษาที่เขาประท้วงเผาตัวเองที่นำสภานี้ ยังตามเรื่องนี้อยู่เมื่อ ๒ วันที่แล้ว ก็โทร. มาหาผม ผมบอกบูรพายังไม่เข้า -----

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เชื่อมโยงถึง ผมถึงพูดตอนแรกแล้วว่าท่านประธาน คณะกรรมการเอามหิดลเข้ามาก่อนถูกจังหวัด เนื่องจากปัญหานี้นิสิต นักศึกษา ของมหิดล มิได้กังวลใจ คณะจารย์ที่เคยประท้วงก็ไกล่เกลี่ยกันเรียบร้อย จึงไม่ค่อยเป็นปัญหา แต่บูรพา จะเป็นปัญหา และจะมีปัญหาวิกฤติในสถานี่อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่า การตอบของ ท่านประธานคณะกรรมการเป็นประเด็นที่ผมถามเชื่อมโยงกับมหิดลนี้จะเป็นตัวช่วยให้ สังคมคลายใจ และพอบูรพาเข้ามาถืออภิปรายกันง่ายขึ้น ตรงนี้จะตอบกันอย่างไร มาตรา ๑๖/๑ แน่แน่นอนผมเห็นด้วยว่าเป็นการช่วยดูแลเด็กยากจนที่เข้ามาเรียนแล้ว แต่จะมี ประเด็นตรงไหนที่ลททอนว่ามหาวิทยาลัยจะไม่ขึ้นหน่วยกิตอย่างมหาโหดตามที่เขานิเทศ กัน ว่าออกไปนอกระบบแล้วต้องการหาสแตจค์มาเลี้ยงอาจารย์มากมาย จำเป็นต้องไปขึ้น หน่วยกิต ช่วยตอบเถอะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิจิตรครับ

กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ในมาตรา ๑๖/๑ เป็นความจริง ที่ว่าเรามีความเป็นห่วงว่าคนยากจนไม่ควรจะถูกจำกัดโอกาส โดยปกติก็เป็นหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องประกันโอกาสนั้น แต่เราก็เกรงว่าจะไม่พอ เพราะที่รัฐทำอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งก็เชื่อว่า ท่านที่อภิปรายก็ถามกระทุ้สุด วันนี้ก็คงจะตอบ ในกรณีที่ใช้กองทุนเงินให้กู้ยืมสำหรับ ผู้ยากจน เมื่อเราเสริมด้วยมาตรา ๑๖/๑ ก็เป็นการเสริมที่ให้ความมั่นใจได้เลยว่าเป็นหน้าที่ ที่มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ได้เรียน แต่ปัญหานี้จะไปผูกโยงกับเรื่อง ค่าหน่วยกิตมากน้อยแค่ไหน ในข้อเท็จจริงก็คือว่าการกำหนดค่าหน่วยกิตเป็นอำนาจหน้าที่ ของสภามหาวิทยาลัย และเป็นอย่างนี้ต่อเนื่องมาโดยตลอดในเมืองไทย ไม่ว่าจะมหาวิทยาลัย นั้นจะเป็นส่วนราชการหรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ หรือแม้แต่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน เมื่อเขามีอำนาจที่จะกำหนดค่าหน่วยกิต ความสมเหตุสมผลเป็นเรื่องสำคัญ ทั้ง ๆ ที่อำนาจ การกำหนดเป็นของสภามหาวิทยาลัย แต่ก็เห็นได้ว่าในกฎหมายฉบับนี้เองก็มี และฉบับที่ ออกไปแล้วก็มี ในเรื่องการกำกับดูแลถ้าเราเห็นเกินควรรัฐบาลก็อาจจะมีนโยบายโดยอาศัย มาตรา ๕๕ ว่าการที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บค่าเล่าเรียนไม่สมเหตุสมผลเป็นเรื่องที่ไม่ สอดคล้องกับนโยบาย ก็ขอระงับยับยั้งโดยอาศัยอำนาจในการกำกับ แต่ว่าจากที่เป็นมา

ต้องเอาความจริงมากราบเรียน มหาวิทยาลัยในกำกับตอนนี้มี ๖ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ ๒ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยตั้งใหม่ ๓ แห่ง คือ สุรนารี แม่ฟ้าหลวง แล้วก็วิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยเก่าที่เปลี่ยนมาจากส่วนราชการอื่น เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เราได้ ตรวจสอบดูแล้วทั้ง ๖ แห่งนี้ไม่ได้มีการกำหนดค่าหน่วยกิตที่แพง แล้วก็มีความเดือดร้อน ของนักศึกษา ส่วนที่เราห่วงเกรงกันกลายเป็นว่ามหาวิทยาลัยที่ยังเป็นส่วนราชการ ไปกำหนด และในบางลักษณะก็เก็บแพง-----

เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ ผมเข้าใจว่า เรื่องค่าหน่วยกิตไม่ค่อยผูกพันอยู่กับความเป็น ม. ในกำกับหรือไม่เป็น กับอีกประการหนึ่งที่ผมกราบเรียนแล้วในเบื้องต้นว่า เราห่วงกันมา ตั้งแต่เสนอกฎหมายมารับหลักการนี้ ว่าถ้าเขาต้องไปหาเงินเอง แล้วมหาวิทยาลัยก็ต้องไป เก็บเงินแพง ๆ แล้วก็เดือดร้อน ก็ขอให้มีการมีบทบัญญัติอะไรเพิ่มเติม เราก็ได้มีบทบัญญัติ เพิ่มเติมขึ้นในมาตรา ๑๕ ที่ว่ารัฐจะต้องจัดเงินงบประมาณอุดหนุนให้เพียงพอ แล้วต้องจัด อย่างต่อเนื่อง แล้วถ้าในกรณีที่เกิดมีการปรับค่าตอบแทนบุคลากร อย่างตอนนี้ปรับเงินเดือน ข้าราชการ ๔ เปอร์เซ็นต์ ก็ขอให้จัดเงินอุดหนุนในสัดส่วนใกล้เคียงกันไปให้กับ มหาวิทยาลัยประเภทนี้ด้วย เพราะถึงอย่างไรก็ยังเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงไม่น่าจะจำเป็น เพราะว่าออกไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้วจะต้องขึ้นค่าเล่าเรียน แต่ตรงข้ามในฐานะที่ ผมมีประสบการณ์มาโดยตรง ที่ได้มีส่วนบริหารเป็นอธิการบดีคนแรกของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี สุรนารี ๑๗ ปีแล้วไม่เคยขึ้นค่าเล่าเรียน ๑๗ ปีแล้วครับ เพิ่งทดลองครบ ๑๗ ปี เดือนกรกฎาคมนี้ ที่ไม่จำเป็นต้องขึ้นค่าเล่าเรียน ก็เพราะเหตุว่า ถ้ารัฐจัดให้เพียงพอ แล้ว ผมใช้หลักว่า เมื่อมหาวิทยาลัยได้ความเป็นอิสระ ได้ความคล่องตัว ไม่ต้องถูก พันธนาการด้วยกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของทางราชการที่ไม่คล่องตัว ให้เงินเท่ากันครับ ควรจะทำได้ดีกว่าและมากกว่า มิฉะนั้นไม่รู้จะออกไปทำอะไร ออกไปเพียงเพื่อไปเก็บเงิน แพง ๆ ออกไปเพียงเพื่อเปิดทางให้มหาวิทยาลัยหาประโยชน์ ผมก็จะไม่ยอมเสนอกฎหมาย อย่างนี้เข้ามา เพราะนั่นไม่ใช่วิถีทางที่ถูก ผมไปสิงคโปร์เพิ่งกลับมา ไปถามเขาว่า มหาวิทยาลัยของเขามี ๓ แห่ง เป็นของรัฐอยู่ในระบบราชการทั้ง ๓ แห่ง เขาเก่งขนาด ติดอันดับโลกต้น ๆ แล้วทำไมปีที่แล้วตั้งแต่เดือนเมษายนนี้ เขาถึงให้ทั้ง ๓ แห่ง ออกนอกระบบมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ คำตอบเขามี ๒ เหตุผลเท่านั้น เหตุผลที่ ๑ เขาบอกว่า แม้จะคล่องตัว แม้ว่าเงินเดือนของอาจารย์เขาจะสูง แต่ความเป็นราชการก็ยังมี กฎราชการบางอย่างที่ไม่เหมาะกับมหาวิทยาลัย กับประการที่ ๒ เขาต้องการเป็น มหาวิทยาลัยระดับโลก เขาต้องไปสรรหาคัดเลือกคณาจารย์จากทั่วโลก พอคณาจารย์รู้ว่า อยู่ในระบบราชการ ไม่มา ผมก็ถามเขาว่าเป็นอย่างนี้มาปีกว่าแล้ว แก้ปัญหาไหม เขาบอก แก้ เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าหลักที่เกิดที่สิงคโปร์ก็คงไม่ต่างจากหลักของเรา ถ้าจะปล่อยให้ มหาวิทยาลัยออกนอกระบบไปเป็น ม. ในกำกับ ไม่ใช่เพื่อรัฐต้องเสียเงินเพิ่ม ไม่ใช่เพื่อ

ประชาชนต้องเสียเงินเพิ่ม แต่ให้ความเป็นอิสระ ให้ความคล่องตัว เพื่อให้เขาทำงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น ในทำนองที่ว่า ได้เงินเท่ากันต้องพิสูจน์ว่า ทำได้ดีกว่าระบบราชการ อันนี้คือหลัก แล้วผมก็ยืนยันว่า ที่เสนอกฎหมายนี้เข้ามาก็ได้พยายามดูแล้วจะไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจไปในทางนั้นในหมู่พวกมหาวิทยาลัย แล้วรัฐบาลก็คงจะต้องทำทุกทางที่จะดูแลเรื่องนี้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ ที่ชี้แจงได้ชัดเจน ผมว่าคำชี้แจงแบบนี้เป็นสิ่งสำคัญในความเห็นของผม เพราะผมคิดว่าพออะไรที่คาราคาซังไปเรื่อย แล้วการชี้แจงก็ไม่ค่อยชัดเจน แต่พอครั้งเรามาแก้กฎหมายแล้วบัญญัติอะไรให้ชัดเจนขึ้น เป็นการตอกย้ำไว้ในหลายมาตราก็ตาม จริงอยู่ในมาตรา ๕๕ พูดไว้ อาจจะยังไม่ค่อยชัดเจนนัก แต่ผมก็เข้าใจได้ว่า มติคณะรัฐมนตรีที่ดี นโยบายของรัฐที่ดี น่าจะผูกพันไปถึงนะครับ ซึ่งก็หวังว่าจะผูกพันไปทุกรัฐบาล รัฐบาลนี้เราก็สบายใจ ท่านอาจารย์นั่งอยู่ผมก็สบายใจ รัฐบาลใหม่ผมก็ไม่ค่อยสบายใจ ก็ว่าเป็นยุค ๆ ก็แล้วกัน แต่แน่นอนในมาตรา ๕๕ ก็เป็นหลักประกันระดับหนึ่งที่ทำให้ผมสบายใจได้ -----

อีกประเด็นหนึ่งครับ โหน ๆ ท่านรัฐมนตรีพูดถึงงบประมาณ ๔ เปอร์เซ็นต์ ก็ขออนุญาตส่งข่าวก็แล้วกัน เป็นการส่งข่าวที่เสมือนว่าสิ่งที่พูดไม่ง่ายเหมือนที่คิด ๔ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านรัฐมนตรีขอเพิ่มงบประมาณใน ครม. ไม่ได้ถูกบัญญัติไว้ในตารางปรับเพิ่มงบประมาณ ผมเป็นกรรมาธิการนั่งอยู่เมื่อสักครู่ ไม่มีนะครับ จนอาจารย์วันชัยต้องร้องถามต่อที่ประชุม เขาจึงสรุปไปให้เองกลางมาใช้ครับ เรื่องของเรื่องสิ่งที่พูดบางอย่างไม่ง่ายเหมือนที่เราคิด จริงอยู่มหาวิทยาลัยต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย แต่พอถึงเวลาท่านก็คงทราบว่ามีไฟท์ (Fight) กันหลายเรื่องเงินวิทยฐานะก็ไม่ครบ ๓ พันกว่าล้านก็ยังขาดอยู่ ยังไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนมาให้ครูชานี้ยกย้ายกันละครับ ถ้ามหาวิทยาลัยออกนอกระบบไปแล้วเราก็ต้องใช้งบประมาณมาก ต้องจัดให้อย่างเพียงพอ ถ้าจัดไม่เพียงพอก็เกิดปัญหาการค้างแบบที่เราพูดกันอยู่ทุกวันนี้ แต่แน่นอนละครับ คำพูดท่านรัฐมนตรีก็ถือเป็นสัญญาประชาคมและผมก็เคารพ ผมก็เห็นด้วยไม่ติดใจ ขอบคุณท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านอัยการสูงสุด

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุชาติ ไตรประสิทธิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอหารือมาตรา ๑๖/๑ มีคำ ๆ หนึ่งที่รู้สึกค่อนข้างจะรุนแรงไปหน่อยคือคำว่า “นักศึกษาที่ขาดทุนทรัพย์อย่างแท้จริง” ทั้ง ๒ พรรคเลยนะครับ คำว่า “อย่างแท้จริง” ตัดออกได้ไหมครับ เพราะว่าดูไม่มีศักดิ์ศรีเลยนะครับอย่างไรเสียท่านก็ไปกำหนดในหลักเกณฑ์ได้อยู่แล้ว ไม่น่าจะมีคำว่า “อย่างแท้จริง” จะอนาถาเกินไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมาธิการ

นายวิจิตร ศรีสอาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิจิตร ศรีสอาน ประธานคณะกรรมการครับ ที่จริงตอนที่เดิมมาตรานี้เราก็อยากใช้คำกลาง ๆ ว่าที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ หลายคนก็ทักครับว่าเดี๋ยวนี้คนแก่งจนมีเยอะ เพราะฉะนั้นต้องย้ำไว้ว่าถ้าไม่จนจริงอย่ามาขนะ เพราะฉะนั้นก็เลยต้องไปเขียนคำว่าขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง และอย่างแท้จริงอย่างไรคืออย่างแท้จริง ก็เลยไปบัญญัติในวรรคสอง ผมคิดว่าการใส่อย่างแท้จริงกระชับขึ้นและทำให้ต้องมีการพิสูจน์ แต่ถ้าเขียนว่า

ขาดแคลนทุนทรัพย์เฉย ๆ ลอย ๆ ไม่กระชับเท่า อันนี้ก็สุดแต่จะครับ หลักอยู่ด้วยกัน แต่ว่าเป็นแต่เพียงถ้อยคำว่าจะเอาอย่างแท้จริงไว้หรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : ขออีกนิดหนึ่งครับ คือว่าท่านได้มองถึง นักศึกษานะครับ ถ้าเขาถูกล้อว่าขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง จะมีความรู้สึกอย่างไร อย่างไม่เสียท่านก็ไปกำหนดได้นะครับ หลักเกณฑ์อะไรต่าง ๆ ท่านจะให้เข้มขนาดไหน มีมาตรการรุนแรงขนาดไหน ก็มีหลักเกณฑ์ที่ท่านจะกำหนดได้อยู่แล้วครับ ไม่จำเป็นต้องใส่หрокครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่แน่ใจว่าเดิมที่บัญญัติไว้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่บัญญัติเข้าไปมีคำว่า อย่างแท้จริง หรือไม่ แต่ถ้าผมจำไม่ผิดน่าจะมีคำนี้อยู่ แล้วก็เถียงคำนี้เยอะในสมัยนั้น ที่ใส่เพราะว่า เดิมเด็กที่เข้าสู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ถ้าเทียบกับมหิดลฐานะต่ำกว่าแน่ เด็กเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏฐานะ ต้องยากจนกว่าเด็กที่เรียนมหาวิทยาลัยปกติทั่วไป เข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ แต่ผมไม่แน่ใจว่าถ้อยคำได้บัญญัติคำนี้ไว้หรือไม่ หรือท่านรัฐมนตรีดู ถ้ามีอยู่ก็คงใช้คำเดียวกัน ถ้าตรงนั้น ไม่มี ตรงนี้ยังไม่ควรมี ก็ขอหารือว่าในตัวถ้อยคำตามกฎหมายเดิมมีคำว่า อย่างแท้จริง หรือไม่ครับ จะได้สอดคล้องต้องกัน ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วิจิตร ศรีสอาน ได้ตรวจสอบแล้วของราชกัฎมีคำว่า “อย่างแท้จริง” อยู่ครับ เข้าใจว่าอันนี้ลอกมาจากราชกัฎด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังจิตใจไหมครับ ถ้าไม่จิตใจก็ผ่านไปครับ เชิญครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๒๖ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การบริหารงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ถึงมาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การประกันคุณภาพและการประเมิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข หมวด ๖ การกำกับและดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข หมวด ๘ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ ถึงมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คราวนี้ขออนุญาตท่านอธิการบดีช่วยตบ นะครับ เนื่องจากว่ามาตรา ๗๐ เกี่ยวกับเรื่องบุคลากรของมหาวิทยาลัย จำได้ว่าผมได้ลุกขึ้น อภิปรายตอนกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาว่า มีคณาจารย์จำนวนหนึ่งมีจดหมายมาถึงสภาและ ถึงสมาชิกฯ จำนวนมาก เข้าชื่อว่าไม่เห็นด้วยกับการนำมหาวิทยาลัยมติดออกนอกระบบ อาจารย์ก็ไปช่วยเคลียร์ทำความเข้าใจกัน เข้าใจว่าทำประชาพิจารณ์มาหลายครั้งจนกระทั่ง ได้ข้อสรุปว่าเขายินยอมที่จะออกนอกระบบ อาจารย์ช่วยตอบให้สภาสบายใจด้วยเอะครับ เพื่อเขากลับมาเราจะ ได้บอกว่า ผมได้ถามอาจารย์ในสภาแล้ว อธิการบดีได้ยืนยันแล้ว เราจะได้ โหวตรับรองได้อย่างถูกต้องครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายพรชัย มาตังคสมบัติ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพรชัย มาตังคสมบัติ กรรมธิการ จะขออนุญาตตอบคำถามตรงไปตรงมานะครับ ในการเตรียมร่างพระราชบัญญัตินี้เราได้เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แล้วก็ได้มีการขึ้นเวทีอธิบายกันนับร้อยครั้ง แก่ใจมาหลายรอบถึงฉบับที่ ๕ จึงได้ผ่านที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยไปสู่รัฐบาลในปี ๒๕๔๑ แล้วระหว่างนี้ก็มีการหารือกันตลอดเวลาครับ ที่สำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า สภาคณาจารย์นี้เป็นส่วนหนึ่งของกรรมการร่างคือ กรรมการเรียบเรียงและรวบรวมนี้ ทั้งอธิการบดีและประธานสภาคณาจารย์ และอดีตประธานสภาคณาจารย์ก็ร่วมอยู่ตลอดเวลามานะครับ สำหรับกรณีที่ท่านสมาชิกฯ ได้ถามถึง ที่มีหนังสือมาในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันนี้กำลังผ่านเข้ามาในสภานั้นนะครับ กระผมขออนุญาตตอบตรงๆว่า ก็มีผู้ที่ยังเป็นห่วงอยู่บางประเด็น แล้วก็ขณะเดียวกันเราก็ได้มีการหารืออย่างต่อเนื่อง อย่างที่ได้กราบเรียนแล้วนะครับ ยิ่งกว่านั้นสภามหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่ง ซึ่งมีคุณหมอสุวิทย์ วิบูลย์ผลประเสริฐ มีอาจารย์อมร จันทรมบูรณ์ และท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิชย์ ได้เปิดเวทีรับฟัง ซึ่งแต่เดิมผมเป็นคนไปรับฟัง แต่ครั้งหลังนี้สภามหาวิทยาลัยตั้งคณะทำงานที่เป็นผู้ใหญ่ๆครับ ไปรับฟังชื่อเป็นห่วงทั้งหลาย แล้วก็ได้อบรมส่งต่อมาให้สภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้นำเข้าสู่การพิจารณาของกรรมธิการในทุกประเด็นที่เป็นห่วง แล้วก็ได้แก้ไขจนกระทั่งเป็นที่พอใจแล้ว จึงกราบเรียนขอให้ข้อมูลครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ประธานคณะกรรมการครับ มาตรา ๗๑ นี้ คณะกรรมการขอคงคำว่า “จะ” เอาไว้ในบรรทัดที่ ๒ นะครับ ที่บอกว่าผู้ใดประสงค์เข้าใจว่าตัดเกินไปครับ ผู้ใดประสงค์จะเป็นพนักงาน

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็แก้ตามนั้นนะครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอร้องกรรมการนิเทศเถอะครับว่า
ในมาตรา ๑๔ พูดถึงตำแหน่งที่ว่าง หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปัญหาก็คือว่า
ตำแหน่งที่ว่างอยู่ก่อนยังไม่ได้บรรจุคน จะยังให้คงบรรจุเป็นข้าราชการหรือจะให้แปลงไป
เป็นพนักงาน นั้นพวกหนึ่งนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ที่เขียนอย่างนี้แน่ใจหรือยังว่า เขาจะไม่โอนเงินว่าง
ในงบประมาณให้เฉพาะส่วนที่เหลือก่อนสิ้นปีงบประมาณและปีต่อไปก็ตัด เช่น วันว่าง
ว่างใน ๑ มกราคม ๒๕๕๑ เขาก็โอนเงินงบประมาณตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงกันยายน
๒๕๕๑ ให้ พอถึงตุลาคม ๒๕๕๑ เขาก็ตัดงบประมาณนั้นไปเลย เพราะที่เขียนนี้ทำทำฟังดู
คล้าย ๆ อย่างนั้น เต็มว่สำนักงานงบประมาณจะติกันเอา เชิญครับ

นายโอภาส เขียววิชัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
และที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผม โอภาส เขียววิชัย กรรมการครับ
ขอรบกวนว่าในเรื่องของหมวดเงินเดือน หรือหมวดค่าจ้างประจํา นั้น ถ้าหากยังมี
ผู้ครองตำแหน่งอยู่ก็ยังคงตลอดไป แต่ถ้าหากมีตำแหน่งว่างอยู่ก่อนที่กฎหมายบัญญัติไว้
หรือขณะที่กฎหมายบัญญัตินี้ หลังจากทีกฎหมายบัญญัตินี้ครับ เงินในส่วนนี้ไม่ว่าจะเป็น
เงินเดือนหรือค่าจ้างประจํา นั้น ถ้าว่างลงก็จะเป็นเงินรายได้มหาวิทยาลัยครับ ตรงนี้จะเป็น
การอุดหนุนทั่วไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ที่เขียนนี้เฉพาะส่วนที่จะว่าง
หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าบังเอิญมติดลมีอัตราอาจารย์อยู่ในวันนี้ว่างอยู่
ยังไม่ได้บรรจุคนนี้จะไม่โอนไป อยากจะให้โอนไปด้วยหรือเปล่า เชิญท่านอธิการฯ

นายพรชัย มาตังคสมบัติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่ชี้เรื่องนี้ครับ ที่จริงตำแหน่งที่ว่างลงนี้
นะครับ เราได้ถูกยุบมาแล้วตั้งแต่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒ แล้วก็คืนให้เป็นอัตรา เป็นกรอบ
ที่จะให้บรรจุเป็นพนักงานครับ เพราะฉะนั้นส่วนนี้จะไม่มีส่วนที่ว่าง

- ๑๖/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สมมุตินับแต่วันนี้จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีอาจารย์คนหนึ่งเสียชีวิตหรือลาออก มันจะมีอัตราว่าง มันจะไม่โอนไปนะครับ อยากให้โอนไปหรือเปล่า เชิญ

นายพรชัย มาตั้งคสมบัติ (กรรมวิธีการ) : อยากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ สุชาติ

นายสุชาติ อุปลัมภ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ แล้วก็ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ สำหรับมาตรา ๑๔ นี้คงจะต้องเพิ่มข้อความ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่าง ว่างก่อนหน้าที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ หรือว่างหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนะครับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนเงินงบประมาณแผ่นดินหมวดบุคลากรในลักษณะเงินเดือนค่าจ้างประจำ ซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย คงต้องแก้ไขในบรรทัดที่ ๒ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือถ้าเห็นด้วยว่าควรจะโอนไปนะครับ ก็ควรแก้แบบนี้ะครับ คำว่า “ในกรณีที่” แก้เป็นว่า “บรรดา” ก็จะอ่านว่า “บรรดาดำเนินการข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยที่ว่างอยู่ หรือว่างลงภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา” คือ โอนอัตราไปเลย แล้วโอนเงินไปด้วย มิฉะนั้นเดี๋ยวเขาให้แค่เงิน ๒ – ๓ เดือน แล้วก็เติมว่า “รวมตลอดทั้งบุคลากรที่จ่าย” ถ้าเติมเท่านั้นก็จะได้ครบทั้ง ๒ อย่าง จะอ่านได้ความว่าอย่างนี้นะครับ “บรรดาดำเนินการข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยที่ว่างอยู่ หรือว่างลงภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งบุคลากร” มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

เชิญต่อไป

LIART

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
 สถานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข”

ประธานสนิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
 มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้งกันไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสนิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ครับ
 เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ เป็นการถามเพื่อความเข้าใจ
 ว่ามันสลับที่ถูกต้องหรือเปล่า เนื่องจากไม่เข้าใจจริง ๆ ในมาตรา ๒๑ นะครับ มาตรา ๒๑
 บรรทัดที่ ๒ บอกว่าคณะกรรมการประจำสถาบัน ศูนย์หรือสำนัก สำนักกับศูนย์มันควร
 จะมาก่อน ถ้าเรียงถูกแล้วผมก็ไม่ตั้งใจครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ประธานคณะกรรมการครับ เรียงอย่างนี้ถูกแล้วครับ

ประธานสนิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ
 จะเห็นชอบด้วยให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎหมายหรือไม่
 ท่านผู้ใดเห็นควรให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรกรูณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ประธานสนิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นด้วย ๑๔๑ นะครับ
 ไม่เห็นด้วย ๔ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ ขอขอบคุณกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดแปรญัตติใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้ว โดยมีการแก้ไข ๑ มาตราตามที่ผู้ขอแปรญัตติ และคณะกรรมการแก้ไขอีก
หนึ่งมาตรา ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเสนอ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ถึงมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑
มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
นะครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้งกันไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผมก็จะขอมติในวาระที่ ๓
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย กรุณา กดปุ่ม
เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรกรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ
เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตอยู่ที่ท้ายรายงานการประชุม ๓ ประการนะครับ
ตามที่ส่งให้ท่านสมาชิกฯ แล้ว มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุม
เห็นชอบด้วยจะได้ส่งให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไปนะครับ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตร้อย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์
ประธานคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘
กรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาแปรญัตติใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเรียน
เสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขานุการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓
ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
นะครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ไหมครับ หรือกรรมาธิการนัดหนึ่ง
มีคำซึ่งในเชิงภาษาแล้วผิด ในบรรทัดที่ ๒ เนื่องจากการผลิตปิโตรเลียมต้องหยุดชะงักลง
เพราะเหตุซึ่งไม่ใช่ความผิด ที่จริงซึ่งใช้กับคน ที่ใช้กับของ อันนี้หลุมมาได้อย่างไรก็ไม่รู้
แก้เป็น “ที่” เพื่อให้ถูกต้องทางภาษาได้ไหม

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (ประธานคณะกรรมการ) : แก้เป็นที่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นกฎหมายกรรมาธิการเห็นด้วย เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรกรรมาธิการไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นสมควร ๑๒๔ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ ท่านประธาน
คณะกรรมการมาชี้แจงว่า ฉบับแรกเมื่อสักครู่ก็มีคำว่า “ซึ่ง” กับคำว่า “ที่” ขออนุญาต
อาศัยข้อ ๑๒๖ เปลี่ยนคำว่า “ซึ่ง” เป็น “ที่” นะครับ ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ เป็นอันจบ
ระเบียบวาระนี้ครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

LIART

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการครับ

นายสังคีต พิริยะรังสรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑
สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายวรวัชย์ ชวพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอไว้พิจารณา
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยมีกำหนดการแปรญัตติ
ภายใน ๓ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเรียน
เสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบ เชิญครับ คุณสมชาย

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ
ผม นายสมชาย แสวงการ ใคร่ขออภิปรายชื่นชมความดีริของสมาชิกฯ และสภาแห่งนี้
รวมถึงรัฐบาลที่ได้สนับสนุนการแก้ร่างกฎหมายซึ่งเป็นปัญหาในเชิงการบริหารของธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งในฐานะที่ทำหน้าที่สื่อมวลชนติดตามข่าวสารมา
ทราบดีมาตลอดครับว่า ในระยะห้วงที่ผ่านมานั้นเกิดการแทรกแซงเป็นจำนวนมาก
หลาย ๆ ครั้งถึงขนาดเรียกว่า ตำแหน่งกรรมการบริหารที่เกิดขึ้นใน ธ.ก.ส. นั้น

เปรียบเสมือนผู้จัดการตัวจริงนะครับ ผมเข้าใจว่าท่านผู้จัดการตัวจริงที่นั่งอยู่บนสภาแห่งนี้ ในฐานะกรรมการก็คงทราบความอึดอัดเช่นนี้ ก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ได้แก้ไขไปแล้ว แม้จะมีเพียงมาตราสั้น ๆ นะครับ แต่เป็นการยกเลิกในเรื่องใหญ่ใจความที่สำคัญ ทำให้เกิดการบริหารที่โปร่งใสแล้วก็ก้าวหน้าไปได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ซึ่งจะเป็นหัวใจของชาตินะครับ แต่มีประเด็นในข้อสังเกตสุดท้ายที่คณะกรรมการที่ตั้งไว้ก็อยากฝากไปยังรัฐบาลนะครับ ว่ายังมีธนาคารของรัฐบาลบางแห่งที่จัดตั้ง แล้วก็ยังมีลักษณะแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย แล้วก็ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ถ้าเป็นไปได้ครับ ก็อยากฝากแห่งนี้ ฝากรัฐบาลนะครับว่า ให้แก้กฎหมายแบบนี้แล้วก็สภาแห่งนี้จะได้ทำหน้าที่ช่วยให้ความเห็นชอบ แล้วก็ผมคนหนึ่งก็อยากจะทำหน้าที่ตรงนี้ครับ เพื่อให้เกิดการบริหารที่เป็นไปอย่างที่กราบเรียนมาแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะตั้งข้อสังเกตเดี่ยวอีกสักครั้งนะครับ
เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดจะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ
ท่านผู้ใดเห็นควรอนุญาตให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้กรณาคดป้อม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
ไม่เห็นสมควรกรณาคดป้อม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตท้ายรายงานการประชุม สำหรับข้อสังเกตข้อแรก
ในเรื่องที่จะไปแก้ถ้อยคำในหลักการนั้นคงทำไม่ได้นะครับ เพราะหลักการเป็นเรื่องที่
ผู้เสนอเขาเสนอมาว่าอย่างนั้น ก็เอาเฉพาะเหตุผลนะครับ แล้วก็ข้อ ๖.๒ ของคุณสมชาย
จะเติมอะไรนะครับ เชิญคุณสมชายก่อน

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมชาย แสวงการ
ก็คงเป็นการสนับสนุนข้อสังเกตของกรรมาธิการครับ แต่อยากให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
อย่างเป็นจริงครับ ก็ฝากไปยังรัฐบาลครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เท่านั้นใช่ไหมครับ เชิญคุณวัลลภ
มีอะไร

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อสังเกตใน ๖.๒ นี้ผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่ดีนะครับ
เพราะว่ารับกับกฎหมายที่เรากำลังแก้ แต่ก็อยากจะฝากกรรมาธิการว่า โดยเฉพาะท่าน
อาจารย์สังคีต ท่านตามแก้ทุกแบงก็ให้เราดีกว่าจะเร็วกว่า เพราะตั้งข้อสังเกตแบบนี้รัฐบาล
จะทำหรือไม่ทำอาจจะไม่ทันกาลนะครับ ถ้าท่านช่วยยกร่างเสนอเข้าจะเร็วและ ๓ มาตรา
จะได้ไปได้เร็วด้วย ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานคณะกรรมการรับไป
ก็แล้วกัน ก็เป็นอันจบระเบียบวาระการประชุมนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการ
ท่านสมาชิกฯ ครับ เรื่องต่อไปเป็นพระราชบัญญัติฯ ครับ

อันดับแรกคือร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้นทาง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอเลื่อนไปจนถึงวันที่ ๑๒ กันยายน ขอความกรุณา
ให้เลื่อนไป มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาต
ไปนะครับ ในขณะที่เดียวกันนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ซึ่งจะต้องมาชี้แจงเรื่องในวาระ ๖.๑ นะครับ การให้ความเห็นชอบกฎบัตรของศูนย์
เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย นะครับ ท่านมีธุระและจะต้องไปราชการ
ต่างประเทศในตอนนี้ ขออนุญาตให้นำระเบียบวาระ ๖.๑ ขึ้นมาก่อน มีท่านผู้ใด
ขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตนะครับ
ต่อไปเป็น ๖.๑ พิจารณาให้ความเห็นชอบกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อม
ป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสวิต คงศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม นายสวิต คงศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอนำเสนอกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชียเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๔๕ กอปรกับมาตรา ๒๒๔ วรรคสอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดจะออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา” ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นภัยคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างยิ่งต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังจะเห็นได้จากกรณีภัยพิบัติสึนามิเมื่อปลายปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ประกอบกับภาวะโลกร้อนที่ทวีความรุนแรงอยู่ในขณะนี้ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างใหญ่หลวง ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชียได้มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศต่าง ๆ เพื่อรับมือกับภัยพิบัติเหล่านั้นมาระยะหนึ่งแล้ว และกำลังจะขยายงานให้มากขึ้นเพื่อให้การบริหารจัดการภัยพิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนสถานะของศูนย์จากมูลนิธิเป็นองค์การระหว่างประเทศ การเปลี่ยนสถานภาพจะทำให้ศูนย์มีความคล่องตัวในการดำเนินภารกิจ และที่สำคัญทำให้สามารถรับการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศได้ ต่างประเทศ อาทิ สหภาพยุโรป มีเงื่อนไขการให้เงินช่วยเหลือด้านบรรเทาภัยพิบัติว่า ผู้รับจะต้องมีสถานะเป็นองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีว่าด้วยความร่วมมือในภูมิภาคเกี่ยวกับการจัดการเพื่อเตือนภัยล่วงหน้าในกรณีคลื่นยักษ์ที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๘ ได้มีปฏิญญาภูเก็ตรับรองข้อเสนอของไทยในการส่งเสริมศูนย์ให้เป็นศูนย์เตือนภัยสึนามิระดับภูมิภาค ปัจจุบันศูนย์ฯ มีสมาชิก ๓๒ ประเทศ มีเจ้าหน้าที่ทำงานประจำที่ศูนย์ฯ เป็นคนไทย ๒๘ คน และเจ้าหน้าที่ต่างชาติ ๓๕ คน ศูนย์ฯ ได้เสนอร่างกฎบัตรเพื่อยกฐานะเป็นองค์การระหว่างประเทศให้รัฐบาลไทยพิจารณานานแล้ว คือเมื่อปี ๒๕๔๗

และเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ไทยลงนามในกฎบัตรและกระทรวงการต่างประเทศได้จัดให้มีพิธีลงนามในกฎบัตรร่วมกับประเทศผู้ก่อตั้งอื่นรวมจำนวน ๘ ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา จีน ปากีสถาน บังกลาเทศ เนปาล ศรีลังกา และฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แล้วต่อมาอินเดียได้ลงนามในกฎบัตรเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ นอกจากนี้ได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฯ เป็นกฎหมายอนุวัติการตามกฎบัตร ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบต่อกฎบัตรที่ไทยได้ลงนามแล้ว และต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฯ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอและให้นำเสนอกฎบัตรต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบในวันนี้ ส่วนร่างพระราชบัญญัตียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบในเรื่องนี้แล้ว กระทรวงการต่างประเทศจะดำเนินการยื่นสัตยาบันสารต่อศูนย์ฯ -----

สำหรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฯ เมื่อผ่านการพิจารณาของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้วรัฐบาลจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลบังคับใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ศูนย์ฯ จะได้รับการก่อตั้งเป็นองค์การระหว่างประเทศโดยสมบูรณ์ เมื่อกฎบัตรได้รับสัตยาบันจากประเทศภาคีสถิตนามก่อตั้งครบ ๘ ประเทศแล้ว ขณะนี้ กัมพูชายังไม่ได้ให้สัตยาบัน จากนั้นรัฐบาลไทยกับศูนย์ฯ จะลงนามความตกลงเพื่อจัดตั้ง สำนักงานใหญ่ของศูนย์ฯ ในประเทศไทย โดยไม่ต้องนำเสนอร่างความตกลงดังกล่าว เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาอีก เนื่องจากมีพระราชบัญญัติรองรับการดำเนินงาน ของศูนย์ฯ แล้ว ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ การจัดตั้งศูนย์ฯ เป็นองค์การระหว่างประเทศโดยมีสำนักงานในประเทศไทยจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลาง การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติระหว่างประเทศ ซึ่งไทยจะ ได้ รับประโยชน์โดยตรงในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าที่เป็น มาตรฐานเดียวกัน และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล อีกทั้งเป็นการสนับสนุนนโยบายของ รัฐบาลในการส่งเสริมไทยให้ป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ (ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกฯ อภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะให้ความเห็นชอบกับกฎบัตร ของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชียฉบับนี้หรือไม่นะครับ ท่านผู้ใด เห็นควรให้ความเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้ความเห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๖.๑ ครับ
ต่อไปขอย้อนกลับมาในเรื่องของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๒
คือร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน
นางอรนุช โอสถานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม
เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการและผู้ว่าการสำรองเพื่อปฏิบัติงาน
ในคณะมนตรีผู้ว่าการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

เหตุผล

กองทุนร่วมสินค้าโภคภัณฑ์เป็นกองทุนภายใต้องค์การสหประชาชาติ
โดยมีวัตถุประสงค์แรกเริ่มของกองทุนคือ เป็นแหล่งเงินทุนให้กู้สำหรับการช่วยพยุงราคา
สินค้าโภคภัณฑ์และช่วยสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและผลผลิต
ของสินค้าโภคภัณฑ์ สมาชิกของกองทุนมีทั้งประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนา
ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกของกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เพื่อรองรับ
การเข้าเป็นสมาชิกกองทุนของไทย รัฐบาลได้ออกกฎหมายเรียกว่า พระราชบัญญัติให้
อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีบทบัญญัติ

ต่าง ๆ เช่น ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในการชำระค่าสมาชิกและเงิน
บริจาค กลุ่มครองสิทธิและการดำเนินงานของกองทุนและเจ้าหน้าที่กองทุนและมอบหมายให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการ
กฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ การที่มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการ
หลัก เนื่องจากในขณะนั้นรัฐบาลเห็นว่าการพุงราคาสินค้า ซึ่งเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของ
กองทุนอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ จึงเห็นควรให้กระทรวงพาณิชย์ดูแล
การดำเนินงานภายใต้กองทุน อย่างไรก็ตามปัจจุบันสถานการณ์การค้าของโลกเปลี่ยนแปลง
ไป การดำเนินการของกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ได้เปลี่ยนมามุ่งเน้นการวิจัยและ
พัฒนา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและผลผลิตของสินค้าโภคภัณฑ์มากกว่าที่จะเป็นแหล่งเงินทุน
ในการช่วยพุงราคาสินค้าเช่นที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมของกองทุนในขณะนี้จะเป็นเรื่องที่มี
มีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นส่วนใหญ่ กระทรวง
พาณิชย์จึงเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินงานของไทยภายใต้กองทุนเป็นไปอย่างรวดเร็วและมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น จึงควรให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์สามารถดำเนินงานที่เกี่ยวกับ
กองทุน โดยตรงร่วมกับกระทรวงการคลังที่ดูแลการจ่ายเงินบริจาค กระทรวงพาณิชย์
จึงเห็นสมควรให้แก้ไขผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ จากเดิมที่เป็นกระทรวง
พาณิชย์ร่วมกับกระทรวงการคลัง ให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์จึงขอเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติ
ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ
ในการแต่งตั้งผู้ว่าการและผู้ว่าการสำรองเพื่อปฏิบัติงานในคณะมนตรีผู้ว่าการ ตามความ
ตกลงของกองทุนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งนี้กระทรวง
พาณิชย์ได้หารือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงการคลังแล้วทั้ง ๒ กระทรวง
ไม่ขัดข้องในการแก้ไขดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับ
กองทุนรวม เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์เป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะ

ประโยชน์กับประเทศและประชาชนโดยรวม ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น
จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

- ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่นะครับ
 ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรรมาศกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม
 ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับหลักการเป็นเอกฉันท์
 นะครับ จะให้กรรมาธิการคณะใดพิจารณา เชิญครับ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาฯ รัฐบาลขอให้มีการพิจารณาเต็มสภา ๓ วาระค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางรัฐบาลเสนอให้ใช้
 กรรมาธิการเต็มสภาจะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ ดังนั้น
 ทั้งสภาเป็นกรรมาธิการนะครับ เชิญดำเนินการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

“ร่าง
พระราชบัญญัติ
ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการ
เกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ
เกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIART

มาตรา ๓ ให้ยกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการคนหนึ่งและผู้ว่าการสำรองอีกคนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานในคณะมนตรีผู้ว่าการตามที่กำหนดไว้ในความตกลงกองทุนร่วม

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีผู้อภิปรายใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ต่อไปผมจะถามมติว่าจะให้ออกเป็นพระราชบัญญัติในวาระที่ ๓ ใหม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรออกเป็นพระราชบัญญัติได้กดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ตกลงให้ประกาศเป็นพระราชบัญญัติได้ครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระนี้ครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะรัฐมนตรีรับ
นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน
นางอรนุช โอสถานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้น พ.ศ.
ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

ให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้อง
การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งไม่ใช่กฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับกับกรณีการกำหนดมาตรการ
ปกป้องโดยตรง จึงมีข้อจำกัดขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้อง
จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น กระทรวงพาณิชย์จึงเสนอให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการ
ปกป้องขึ้น และโดยที่ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีองค์การการค้าโลกและความตกลงทางการ
ค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มีข้อผูกพันเปิดตลาด ซึ่งประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการ
ปกป้องกรณีที่มีเหตุที่ไม่อาจคาดการณได้ล่วงหน้า ทำให้สินค้าที่มีข้อผูกพันลดภาษีไว้ทะลัก
เข้ามาจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาคเกษตรและอุตสาหกรรมในประเทศ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ วัตถุประสงค์มาตรการปกป้องเป็นมาตรการฉุกเฉินที่ใช้เป็น

การชั่วคราวเท่าที่จำเป็น เพื่อมุ่งลดผลกระทบจากการทะลักเข้ามาของสินค้าที่มีข้อผูกพัน และเพื่อให้ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมในประเทศมีระยะเวลาปรับตัวต่อการแข่งขัน ร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. เป็นร่างกฎหมายที่เป็น นโยบายเพื่อปกป้องภาคเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยตามข้อตกลงและข้อผูกพันกับ ต่างประเทศซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว จึงเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้าง การผลิตของภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปกป้องภาคเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยจากผลกระทบที่เกิดจากการเปิดตลาดที่ไม่ สามารถคาดการณ์ได้ในขณะเจรจาทำความตกลงใช้มาตรการปกป้อง การให้เวลาภาคเกษตร และอุตสาหกรรมในการปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันกับสินค้านำเข้าเพื่อให้ อุตสาหกรรมภายในและอุตสาหกรรมต่อเนื่องสามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้ ด้วยหลักการและเหตุผล ความจำเป็นดังกล่าว จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายผม
จะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๑
เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการครับ

LIRT

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของ
 รัฐบาล ๓ คน คือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เอกีคนกรับ วิสามัญ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ๑๖ คน
 ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑๖ คนนะกรับ รัฐบาล
 เสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๑๖ ท่านจะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนั้น เป็นสัดส่วน
 ของรัฐบาล ๓ คน เชิญรัฐบาลครับ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 ในสัดส่วนของรัฐบาล ๓ คนคือ

๑. นางอรนุช โอสถานนท์
๒. นางอภิรดี ตันตราภรณ์
๓. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ ครับ
 เชิญคุณมุกดาครับ

นางมุกดา อินตะสาร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ที่เคารพ ดิฉัน ครมุกดา อินตะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๑ ขอเป็น
 ตัวแทนของคณะเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
 ปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ๑๑ คนค่ะ

๑. นายการุณ กิตติสถาพร
 ๒. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช
 ๓. นายประมนต์ สุธีวงศ์
 ๔. นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
 ๕. นายสมภพ เจริญกุล
 ๖. นายอภิชาติ จีระพันธุ์
 ๗. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
 ๘. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
 ๙. นายสันติ วิลาสศักดิ์คานนท์
 ๑๐. นายบรรพต หงษ์ทอง
 ๑๑. นายกำธร อุดมฤทธิ์จรูญ
 ๑๒. นายวิทย์ รายนานนท์
 ๑๓. พลเอก ปรีชา โรจนเสน
- ขอผู้รับรองฯ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านผู้ใด
 เสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญท่าน
 เลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้า
 ที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. จำนวน ๑๖ ท่าน

๑. นางอรนุช โอสถานนท์
๒. นางอภิรดี ตันตราภรณ์
๓. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
๔. นายการุณ กิตติสถาพร
๕. นางสาวอรจิต สิงคาลวนิช
๖. นายประมนต์ สุธีวงศ์
๗. นายพรสิทธิ์ ศรีอรทัยกุล
๘. นายสมภพ เจริญกุล
๙. นายอภิชาติ จีระพันธุ์
๑๐. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
๑๑. นายสมโภช กาญจนาวรร
๑๒. นายสันติ วิชาศศักดิ์ดานนท์
๑๓. นายบรรพต หงษ์ทอง
๑๔. นายกำธร อุดมฤทธิรุจ

๑๕. นายวิทย์ รายนานนท์ และ

๑๖. พลเอก ปรีชา โรจนเสน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายจรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามนั้น
นะครับ แปรญัตติครับ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ขอแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอแปรญัตติ
ภายใน ๗ วันครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ
เป็นไปตามนั้นนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการ
นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ.

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะ คือ
พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ เป็นผู้เสนอ

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ สมาชิกนิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้รับมอบหมายจาก ร้อยตำรวจเอก ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ และเพื่อนสมาชิกฯ
ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรี” “อธิบดี หรืออธิบดีกรมตำรวจ” “ผู้บังคับการ
กองตรวจคนเข้าเมือง” และ “กองตรวจคนเข้าเมือง” เป็น “นายกรัฐมนตรี” “ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ” “ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง” และ “สำนักงาน
ตรวจคนเข้าเมือง” ทุกแห่ง

(๒) ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๕)

(๓) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธานกรรมการ ในคณะกรรมการ
พิจารณาคนเข้าเมือง และแก้ไขชื่อตำแหน่งกรรมการ สำหรับอธิบดีเป็นปลัดกระทรวง
เจ้าสังกัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๔) กำหนดวิธีการแจ้ง การเพิกถอน การอนุญาต ให้อยู่ในราชอาณาจักร
เป็นการชั่วคราว ให้คนต่างด้าวทราบเพิ่มเติมทางไปรษณีย์ตอบรับ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖

(๕) เพิ่มระวางโทษปรับเป็น ๒ เท่าของโทษปรับ ที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

- (๖) กำหนดโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิด หรือกระทำการอันเกี่ยวเนื่องกับความผิด ตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๖๔/๑)
- (๗) แก้ไขชื่อตำแหน่งคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับให้เป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๔)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งเป็นการสมควรปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และกำหนดโทษทางอาญาเพิ่มเติมสำหรับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การปราบปรามกระบวนกรแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติตราพระราชบัญญัตินี้” ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
 นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เรื่องนี้รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอรับร่างที่เสนอนี้
 ไปพิจารณา ๓๐ วัน จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือเป็นมติ
 นะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

LIRT

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคุณเตือนใจ ดีเทศน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเดือนใจรับ
นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ดิฉัน
นางเดือนใจ ดิเทศน์ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร ซึ่งมีหลักการที่สำคัญ
๔ ประการ ประการที่ ๑ พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรนี้จะช่วยให้ระบบการทะเบียนราษฎร
มีการเชื่อมโยงด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั่วประเทศ ทุกสำนักงานการทะเบียนราษฎรในประเทศ
นะคะ แล้วก็ทำให้คนไทย ราษฎรทุกคนที่อยู่ในประเทศไทย รวมทั้งคนต่างด้าว
ทุกประเภทที่อยู่ในประเทศไทย รวมทั้งคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศด้วยได้รับการกำหนด
โดย พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรนี้ นะคะ ซึ่งจะทำให้ระบบการเกิด ตาย ย้าย แจ้ง และระบบ
การทะเบียนทุกประเภทของราษฎรทุกคนที่อยู่ในประเทศไทยเป็นไปอย่างทันสมัย
ซึ่งประเทศไทยก็อยู่ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายของประชากรแล้วก็มีระบบ
การค้าเสรีด้วย พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรจะช่วยให้ระบบออนไลน์ (Online) นี้เป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพ นี่เป็นหลักการข้อที่ ๑ นะคะ

หลักการข้อที่ ๒ ก็คือ จะมีคณะกรรมการทะเบียนราษฎรประจำจังหวัด
ซึ่งประกอบไปด้วยบุคลากรทุกภาคส่วนที่จะทำหน้าที่ในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ทำหน้าที่
ในเรื่องของการอุทธรณ์ ในเรื่องของการทะเบียนราษฎรที่ไม่สุจริต ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้
เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องของการทะเบียนราษฎรซึ่งในอดีตยังไม่เคยมีระบบนี้
มาก่อน

ประเด็นที่ ๓ ก็คือ เด็กทุกคนที่อยู่ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นเด็กเร่ร่อน
เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ไม่มีบุพการี หรือเด็กที่ไม่ได้รับการจดทะเบียนการเกิดมาก่อน
ใน พ.ร.บ. นี้จะกำหนดให้เด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทยได้รับการจดทะเบียนการเกิด
ออกใบรับรองการเกิดและการออกสูติบัตรอย่างเท่าเทียมกัน

และในประเด็นที่ ๔ เป็นประเด็นสุดท้ายนะคะ พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรฉบับที่ขอแก้ไข ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการวิสามัญการศึกษาปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาคงไว้สถานะและสิทธิทางกฎหมายในประเทศไทย มุ่งที่จะทำให้มีการสำรวจผู้ที่ตกหล่นทางการทะเบียนราษฎรทั้งหมดค่ะ ก็เป็นสาระสำคัญหลัก ๆ ๔ ประการที่จะเสนอให้มี พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎรฉบับนี้ค่ะ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอภิปรายครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี รัฐบาลขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันตกลงตามนั้น
นะครับ เป็นมตินะครับ จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญผู้เสนอครับ
เชิญท่านครับ

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับมอบหมายจาก พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
และเพื่อนสมาชิกฯ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ

เหตุผล

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ได้มีการรับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในชีวิตและร่างกาย เคหสถาน การเดินทาง
การสื่อสารถึงกัน ตลอดจนการชุมนุมแสดงความคิดเห็นในสถานที่สาธารณะ ซึ่งเป็นการ
ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ดังนั้นเพื่อให้การชุมนุมในสถานที่สาธารณะเป็นไปตาม
สิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าว และเพื่อเป็นเครื่องป้องกันมิให้การชุมนุมในสถานที่สาธารณะมี
ผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น หรือสาธารณชน จึงจำเป็นต้องเสนอ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณ โศภิตมาครับ

LIART

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม นาย โคทม อาริยา นะครับ กระผมขอแสดงความคิดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าที่จะขัดหรือแย้งกับเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนร่างรัฐธรรมนูญ ผมอ้างว่าเป็นร่างรัฐธรรมนูญจะลงประชามติ นะครับ สมมุติว่าผ่าน นะครับ ซึ่งพูดถึงการชุมนุมโดยสงบ และปราศจากอาวุธ ในมาตรา ๖๓ ว่า “การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะและเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ”

ข้อต่อไปก็คือในกรณีภาวะสงครามหรือภาวะฉุกเฉินหรือกฏอัยการศึก นั้นจะไม่กล่าวถึง นะครับ ที่นี้ผมตีความว่า เพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนในที่สาธารณะนี่ นะครับ ก็ต้องมีระดับที่พอเหมาะพอสม นะครับ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มุ่งที่จะจำกัดสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมอย่างชัดเจน นะครับ

๑. ได้นิยามที่สาธารณะไว้กว้างขวางว่า รวมถึงสถานที่ที่ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ อันนี้ก็ไม่ทราบว่าเป็นคำจำกัดความทั่วไปของที่สาธารณะหรือเปล่า นะครับ

๒. ผู้จัดชุมนุมให้รวมถึงผู้ที่ปราศรัย ผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ชักชวน ผู้ร่วมยุยงหรือผู้ร่วมเป็นตัวการหรือสนับสนุน นี่ก็กว้างขวางมาก นะครับ มุ่งจะเอาผิดต่อผู้จัดการชุมนุมหรือเปล่า นะครับ ในลักษณะที่กว้างขวาง เสร็จแล้วก็เหมือนกับระบบการเซ็นเซอร์ (Censor) ก็คือต้องมาขออนุญาตก่อน ในกรณีที่ขออนุญาตก่อนนั่นก็คือจะมีการใช้ช่องทางเดินรถหรือพื้นที่ผิวการจราจร ซึ่งขณะนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การชุมนุมก็มีการใช้ช่องทางเดินรถหรือพื้นที่ผิวการจราจร แต่จะกระทบต่อการจราจร มากน้อยบางทีก็พูดยาก ขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้ที่มาชุมนุม นะครับ -----

มีการใช้เครื่องขยายเสียงก็อาจจะเข้าใจได้ นะครับ เพราะว่ามีความหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องขยายเสียงในที่สาธารณะ แต่พูดว่าถ้าจะใช้เครื่องฉายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เครื่องมือหรือถ่ายทอดการชุมนุมใด ๆ ผมคิดว่าอันนี้ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่จะไปกระทบต่อความสะดวกของประชาชนในการใช้ที่สาธารณะนะครับ มีการใช้ยานพาหนะ ผมก็ไม่ทราบว่า จะไปกระทบต่อการใช้ที่สาธารณะอย่างไร แค่วันนี้นะครับ หรือการเคลื่อนย้ายสถานที่ชุมนุม พุดง่าย ๆ ก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้นะครับต้องการคุ้มครองกำเนิดการชุมนุมในที่สาธารณะ เพราะถ้าใครจะชุมนุมก็ต้องมาขออนุญาตเกือบทุกครั้งละครับ การชุมนุมใด ๆ ตามจริงแล้วก็ใช้เครื่องขยายเสียงเกือบทุกครั้งนะครับ อาจจะต้องมีใช้ยานพาหนะบ้าง มีการเคลื่อนย้ายที่ชุมนุมบ้าง ในบางกรณี การคุ้มครองก็คือต้องให้ยื่นขออนุญาตต่อคณะกรรมการ แล้วแน่นอนถ้ามีเหตุประการใดเกิดขึ้นนี้นะครับ ประธานคณะกรรมการก็สั่งยุติการชุมนุมได้ หรือผู้จัดการชุมนุมได้เห็นว่าต้องให้ช่องทางเดินรถก็ต้องประกาศเลิกการชุมนุม อ่านดูแล้วรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติของการชุมนุมเท่าที่ผ่านมาเลยที่ดูกันตรงนี้ ผมก็จะตีความเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นะครับว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับมุ่งที่จะจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองและในเรื่องที่เกี่ยวกับปากท้อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในหลาย ๆ เรื่องนะครับ ผมก็คิดว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่น่าจะผ่านการรับหลักการของสภาแห่งนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญพลตรี จำลอง ครับ
พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอเรียนเสนอผ่านท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นาน ๆ ผมจะเสนอความคิดเห็นในสภานี้สักทีหนึ่ง คราวนี้ผมขอเสนอในฐานะที่มีประสบการณ์เป็นอะไร ๆ หลายอย่างมาแล้ว เช่น เป็นทหาร เป็น ส.ว. มาจากการแต่งตั้ง เป็น ส.ส. มาจากการเลือกตั้ง เป็นหัวหน้าพรรค เป็นผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้ง เป็นรองนายกรัฐมนตรี เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และที่สำคัญคือเคยเป็นขาประจำในการร่วมชุมนุมทุกครั้ง ที่ผมอ้างมานี้เพื่อเรียนต่อท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ผมมองในหลายฐานะตำแหน่ง มิได้มองในฐานะตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเท่านั้น ผมเข้าใจดีครับว่าเพื่อนสมาชิก

สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อน
ตำรวจ ทหาร เพราะท่านเห็นใจผู้ที่รักษาความสงบเรียบร้อย ผมก็เห็นใจเช่นกันนะครับ คงจำ
ได้ว่าเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคมที่ผ่านมาเกิดมีการชุมนุมใหญ่ต่างจังหวัด เป็นการกระทำการ
ที่ผิดกฎหมายอย่างเด่นชัด ประชาชนจำนวนมากเข้าไปยึดสวนป่าล้ม ท่านผู้ว่าราชการ
จังหวัดสุราษฎร์ธานีร่วมกับตำรวจได้เข้าทำการจับกุมก็เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย
ผมโทรศัพท์ถึงท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมโทรศัพท์ถึงรักษาการผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ ผมโทรศัพท์ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ
พลตำรวจตรี เทศา ผมบอกว่าผมขอขอบคุณแทนประชาชนที่ท่านได้จัดการไปอย่างเรียบร้อย
ผมในฐานะจะเรียกได้ว่าเป็นนักชุมนุมอาชีพก็ว่าได้ เมื่อผิดกฎหมายก็ต้องจับไปครับ เรามี
กฎหมายเก่าเรียบร้อยพร้อมมูลอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องมิกฎหมายใหม่แต่อย่างใดเลย
ถ้าเป็นการชุมนุมอย่างสงบยิ่งไม่ต้องทำอะไรมาครับ เพราะว่าคนที่ออกมาว่าเขาพร้อมที่จะ
ถูกจับอยู่แล้ว ผมสนับสนุนการใช้กฎหมายอย่างเต็มที่นะครับ เพราะว่ากฎหมายมีอยู่แล้ว
ขอให้เอาจริงเอาจัง ที่แล้วมานั้น ไม่จริงไม่จังเลย ผมได้พูดไปกับผู้ใหญ่ทั้ง ๓ ท่านที่ผม
เอ่ยนามมาแล้วว่า ผมอยากจะให้บ้านเมืองเราในขณะนี้ใช้กฎหมายอย่างเต็มที่ และผมคิดว่า
ผมและอีกหลาย ๆ คนที่เคยตกทุกข์ได้ยากอันเนื่องมาจากการชุมนุมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ
ที่จะใช้กฎหมาย ไม่ใช่ที่เราภาคค้ำแต่อย่างใด -----

การประชุมด้วยอุดมการณ์อย่างแท้จริงเพื่อแก้ไขปัญหาของสังคมประเทศชาตินั้น ซึ่งไม่ได้มีการรับสินจ้างรางวัลนั้นเป็นการชุมนุมที่ไม่น่ารื่นรมย์ เป็นการชุมนุมที่เป็นเรื่องลำบาก ทุกข์ยากอย่างยิ่ง ผมขออนุญาตในที่ประชุมสภาแห่งนี้ ขอเอ่ยตัวอย่าง ๒ ตัวอย่าง ครั้งล่าสุดที่หลาย ๆ คนได้ไปร่วมมา อย่างเช่น ผมและหลาย ๆ คนต้องไปกินไปนอนที่ถนนวิฑูรย์ หน้า ก.ล.ต. ติดต่อกันเป็นเวลาถึง ๕ วัน ๕ คืน ในการชุมนุมคัดค้านไม่ให้เอาน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ แล้วอีกครึ่งหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ซึ่งก่อให้เกิดสภาแห่งนี้และเกิดอะไรขึ้นมาหลายอย่าง ในตอนนั้นผมและหลาย ๆ คนต้องไปกินไปนอนกลางถนนทั้งที่สนามหลวง ทั้งที่ถนนราชดำเนิน ทั้งที่ข้างทำเนียบฯ เป็นเวลา ๓๓ วัน ๓๓ คืน เพื่อเรียกร้องให้น้องชายผมลาออก ทั้งหมดนี้ นะครับท่านจะเห็นได้เด่นชัดนะครับว่าไม่ใช่เรื่องน่ารื่นรมย์ เป็นเรื่องลำบากอย่างยิ่ง เป็นการใช้มาตรการสุดท้ายของสุดท้ายเมื่อไม่สามารถที่จะทำอย่างอื่นได้ ในการแก้ไขปัญหาสังคมประเทศชาติ ผมขอเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับว่า เมื่อมีการสืบทอดอำนาจเผด็จการครั้งเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๓๕ นั้น ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้ง แล้วผมก็เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองด้วย แต่ผมไม่สามารถใช้สภาแห่งนี้ในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองได้ ก็ต้องออกไปร่วมชุมนุมจนกระทั่งเกิดผลอย่างทีหลาย ๆ ท่านทราบแล้ว ผมได้เรียนสั้น ๆ ไปแล้วเสนอรวม ๆ ไปแล้วว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องมี ถ้ามีจะก่อให้เกิดปัญหาห่วงวายต่อไปในอนาคต เพราะแม้จะมีกฎหมายนี้ออกมาก็ตาม เมื่อบ้านเมืองมีปัญหาเมื่อเราใช้ทุกมาตรการไปแล้วไม่ได้ผลก็ต้องชุมนุมครับ จะมีคนชุมนุมออกมาเป็นแสน ท่านไม่สามารถจะหยุดยั้งเขาได้เลย แล้ววันนั้นจะเกิดการจลาจลขึ้นมา ซึ่งเราไม่อยากจะเห็นเรื่องอย่างนั้นเกิดขึ้นในบ้านในเมืองของเรา ต่อไปนี้ผมจะขอใช้เวลาอีกนิดหน่อย นะครับ เพื่อเสนอความเห็นตั้งแต่หน้าแรกของร่างพระราชบัญญัติการประชุมในที่สาธารณะ หน้าแรกท่านสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติคงจะเห็นเหตุผล ๒ บรรทัดก่อนบรรทัดสุดท้าย เหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อเป็นเครื่องป้องกันมิให้การชุมนุมในที่สาธารณะมีผลกระทบกับสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นหรือสาธารณชน แล้วก็ในมาตรา ๕ ก็เป็นในทำนองเดียวกันนี้นะครับ ท่านเปิดไปหน้าที่ ๒ มาตรา ๕ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ” นี้เอ่ยมาก่อนครับเพื่อเอาใจ แต่การประชุมในที่สาธารณะ

ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้อื่นและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ รวมความก็คือ ห้ามชุมนุมที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ท่านประธานฯ ครับ ชุมนุมกันมาแล้วหลายครั้ง ไม่มี การชุมนุมที่ไหนที่ได้ผล โดยไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ไปชุมนุมที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ต่อให้ประชุม ติดต่อกันเป็นวันเป็นคืน ๑๐ ปีก็ไม่ได้ผล เพราะคนเขาไม่เดือดร้อน เพราะฉะนั้นผมไม่ทราบ ว่าร่างอันนี้ไปทำไมซึ่งไม่มีผลแล้วมาตรา ๖ ก็เช่นกันที่เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติ แห่งชาติท่านหนึ่งท่านก็บอกไปแล้วว่าเป็นไปไม่ได้ มีการชุมนุมที่ไหนบ้างไม่ใช่ช่องทาง เคนรถหรือพื้นผิวการจราจร ไปชุมนุมบนห้อง ในตึก ชุมนุมได้ก็คน ก็ต้องใช้นะครับ ผมขอยกตัวอย่าง แต่ถ้าเป็นการชุมนุมด้วยความสงบ ไม่ได้มีเจตนาที่จะทำร้ายทำลาย บ้านเมืองล่ะก็ ผู้ชุมนุมเขาจะอะลุ่มอล่วยครับ เขาอะลุ่มอล่วยโดยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ต้อง มาเกี่ยวข้อง ไม่ต้องมาขอร้องเขา ผมยกตัวอย่างเมื่อตอนที่ผมและคณะไปกิน ไปนอนที่กลาง ถนนวิทย์ ๕ วัน ๕ คืนข้างสถานทูตสหรัฐฯ ถ้าคนมากเราก็ลงไปข้างล่าง ลงไปจากทางเท้า ไปרבกวนช่องจราจรช่อง ๑ ช่อง ๒ ช่อง ๓ ช่อง ๔ แล้วก็เว้นไว้ช่องหนึ่งให้รถเขาวิ่ง ถ้าคนน้อยเราก็หุบเข้ามาครับ เหลือ ๔ ช่อง ๓ ช่อง ๒ ช่อง แล้วก็เหลือบนทางเท้า เราทำ อย่างนี้มาตลอดครับ เพราะฉะนั้นเป็นไปไม่ได้ที่จะบอกว่าไม่ใช่ช่องทางเคนรถหรือพื้นผิว การจราจร ไม่มีที่ไหนหรือครับที่ชุมนุมแล้วไม่ต้องใช้ ต้องใช้ทั้งนั้น ไม่ต้องใช้ก็อย่างที่ ผมยกตัวอย่างไปแล้วไปชุมนุมในดงในปี ๑๐ ปี ๒๐ ปีไม่มีใครเขาว่าอะไร แล้วเกิดผล ที่ไหนครับ จะเหนื่อยยากทั้งที อย่างข้อ ๒ เหมือนกันไม่ใช่เครื่องขยายเสียง ไม่ใช่ ยานพาหนะ ไม่มีการเคลื่อนย้ายสถานที่ชุมนุม คุณไปถึงมาตรา ๕ ครับ มาตรา ๕ บอกว่า “ให้มีคณะกรรมการพิจารณา”-----

ท่านประธานฯ คูชิครับ ตัวแทนของหน่วยราชการทั้งนั้น ผมพูดในฐานะที่ผมเคยเป็นข้าราชการมาก่อนด้วยนะครับ ไม่มีที่อื่นเลย ไม่มีจากหน่วยอื่นเลย แล้วอย่างนี้ใครเขาจะไปอนุญาตให้ชุมชน เพราะกรรมการเป็นตัวแทนของราชการทั้งนั้น มาจนกระทั่งถึงมาตรา ๑๒ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ตัวแทนของข้าราชการทั้งนั้น ผมเติมไปด้วยนะครับ ตามมาตรา ๕ ให้ถือเป็นที่สุด คือไปฟ้องร้องใครก็ได้ แล้วก็มียุ่มาตราหนึ่งนะครับว่าจะไปฟ้องทางแพ่ง ทางอาญาไม่ได้ อันเนื่องมาจากการสลายการชุมชน อย่างนี้ก็เป็น การให้ท้ายของผู้ที่ไปสลายการชุมชนที่ไม่ใช้ดุลพินิจให้เหมาะสม ตกลงแล้วผมขอเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า ถ้าวันนี้เรารับหลักการ จะเป็นกฎหมายที่แปลกมากนะครับ แปลกที่สุดในโลก ผมเรียนอีกนิดหนึ่งว่า วันนั้นที่ผมไปกินไปนอนอยู่ที่ข้างสถานทูตสหรัฐฯ เจ้าหน้าที่ รปภ. ของสถานทูตสหรัฐฯ ซึ่งเป็น รปภ. ชั้นผู้ใหญ่มาขอร้องให้ผมเลิก ผมบอกว่าคุณไปตามนายคุณมา เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศไทย ตามมาพบหน่อย จะคุยกันสักหน่อย เมืองคุณก็มีการชุมนุมประท้วง ไม่ใช่มีเมืองเราเท่านั้น คุณต้องเข้าใจนะ นี่เมืองไทย ไม่ใช่สหรัฐอเมริกา เขาก็กลับไปแล้ว เขาก็ไม่มาต่อแยกอีกต่อไป แต่โดยการที่เราเอาจริงเอาจัง ทางรัฐบาลก็ส่งรัฐมนตรีสาธารณสุขไปเจรจาขอยอมความด้วย นั่นก็คือว่าขอให้กลับมาเถอะ จะออกพระราชบัญญัติควบคุมเรื่องน้ำمانี้อย่างเด่นชัดเสียก่อน แล้วค่อยมาพิจารณากันใหม่ ผมได้เรียนให้ท่านประธานฯ ทราบแล้วนะครับว่าเป็นมาตรการสุดท้ายของสุดท้ายจริง ๆ ผู้ที่ร่วมชุมนุมนั้นไม่ได้มีเจตนาที่อยากออกไปสนุกสนานอะไรเลย เองง่าย ๆ ก็แล้วกันครับ คนเราทุกวันนี้ต้องเข้าห้องน้ำ ห้องส้วมวันละหลายครั้งด้วย ขนาด กทม. เขาอนุเคราะห์แล้ว ส่งรถสุขามาแล้ว คนตั้งเยอะแยะแล้วไปตั้งไกลลิบกว่าจะไปถึง ห้องอาบน้ำกับห้องส้วมห้องเดียวกัน แคบ ๆ เหม็นก็เหม็นแล้วส้วมเต็มบ่อย ๆ อย่างนี้เป็นต้น ผมถามว่าถ้าไม่ลำบากจริง ๆ แล้วใครเขาจะออกไปชุมนุม เพราะฉะนั้นเป็นมาตรการสุดท้ายของสุดท้าย ท่านกรุณาอย่ามีมาตรการมาหยุดยั้งเลยครับ เพราะจะทำให้เกิดการจลาจลวุ่นวายต่อไปในอนาคตอย่างแน่นอน ผมขอทำนายทายทักไว้แต่เพียงเท่านี้ ผมขอเรียนวิงวอนเพื่อนสมาชิกฯ ทุกคนนะครับ ไหน ๆ ก็เอาดีดคนที่ติดคุกติดตะรางมาแล้วจากการชุมนุมเมื่อปี ๒๕๓๕ แล้วถูกดำเนินคดีมาทุกครั้ง คิวว่า

ศาลยกฟ้องไปทุกครั้ง มิฉะนั้นก็คงไม่ได้มายืนพูดอยู่ในขณะนี้ ผมขอเรียนทุกท่านนะครับ
กรุณาอย่ารับหลักการเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเดือนใจครับ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน เดือนใจ
ดิเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๕๒ ดิฉันได้อ่านร่าง พ.ร.บ. นี้เมื่อวาน
แล้วก็มีความตกใจเป็นอย่างมากว่า ในขณะที่รัฐบาลและทุกฝ่ายกำลังรณรงค์ให้ประชาชน
ทำหน้าที่ของพลเมืองที่มีความตื่นตัวและร่วมกันพัฒนาระบบประชาธิปไตย โดยไปใช้
สิทธิต่อการลงมติต่อร่างรัฐธรรมนูญปีนี้ แต่ท่าน สนช. จำนวนหนึ่งที่ดิฉันเคารพ ท่านมี
ความปรารถนาดี จึงเสนอกฎหมายนี้ออกมาในขณะนี้ ซึ่งดิฉันเห็นว่าไม่เหมาะสมกับ
กาลเทศะ และเป็นกฎหมายที่ไม่สมควรที่จะเสนอ โดย สนช. เพราะเป็นกฎหมายที่ไม่เข้าใจ
ว่าประชาชนที่มีความทุกข์ มีความเดือดร้อน เขาไม่มีทางออก เขาจะต้องใช้วิธีการชุมนุม
ซึ่งการชุมนุมหลายส่วนก็เป็นผลดีต่อการเรียกร้องที่ทำให้เสียงของประชาชนผู้ไม่มีโอกาส
ที่จะได้รับการเสนอทางสังคมเขาต้องใช้วิธีนี้เพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจจากสังคม ดิฉัน
ดูในมาตรา ๑๕ ของร่างฉบับนี้ บอกว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมในที่สาธารณะ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ แม้การชุมนุมจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
ก็ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท” อันนี้จะเป็น
การควบคุมสิทธิเสรีภาพของประชาชน และไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่กำลังจะไปลง
มติเลย ดิฉันจึงเห็นด้วยกับท่าน สนช. ทั้ง ๒ ท่าน ที่อภิปรายไปแล้วนะคะว่า สนช. ไม่ควร
จะรับหลักการร่าง พ.ร.บ. นี้ เพราะว่าจะทำให้เกิดความเสียหายต่อสภา ในช่วงที่ผ่านมา
ตามบันทึกสรุปร่างงานของคณะกรรมการติดตามการประชุมของสภา สภานี้ได้ออกกฎหมาย
มาแล้ว ๕๕ ฉบับ และกำลังอยู่ในวาระหนึ่งอีก ๖๖ ฉบับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกฎหมายที่เป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติ ดิฉันขอเถอะคะ ฉบับนี้อย่ารับหลักการเลย

แล้วก็ประการสุดท้าย ท่านนายกฯ ก็ได้พูดว่าทั้ง สนช. และรัฐบาลออกกฎหมายเยอะมาก ควรที่จะทำให้กฎหมายที่มีอยู่แต่เดิมซึ่งเป็นประโยชน์มีประสิทธิภาพมากกว่า ดิฉันขอย้ำว่า สนช. ไม่ควรจะรับหลักการ พ.ร.บ. นี้ค่ะ ขอขอบพระคุณค่ะ

- ๓๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ
นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุกรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือในแง่หลักการแล้ว สมาชิกฯ มีสิทธิ
จะใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๖ ในการเสนอกฎหมาย แล้วบังเอิญข้อบังคับฯ มีเพียงข้อห้าม
ข้อเดียวว่า การเสนอนั้นจะเสนอในลักษณะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินไม่ได้
ในเมื่อสมาชิกฯ ท่านเสนอแล้วนี้ ผ่านการพิจารณาของประธานฯ แล้ว ว่าเป็นกฎหมาย
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน ท่านประธานฯ จึงกรุณาให้บัญญัติเป็นประเด็น เป็นวาระเข้าใน
สภา ที่นี้สมาชิกฯ ท่านจะอภิปรายเลยไปถึงว่าอย่าเพิ่งรับหลักการเลย ผมก็ยังไม่ค่อย
แน่ใจนักว่าในระยะเวลาขณะนี้ทำได้หรือไม่ เว้นเสียแต่ท่านประธานฯ ครับ ซึ่งคงต้อง
เสี่ยงกันในห้องประชุมแห่งนี้

๑. ก็คือรัฐมนตรีท่านก็จะต้องลุกขึ้นมายืนยันว่าขอรับกฎหมายฉบับนี้ไป
ศึกษา ๓๐ วัน สมาชิกฯ ก็ขออนุญาต ก็คือไม่อนุญาต พอไม่อนุญาตก็ต้องมาถามว่า
เราจะรับหลักการของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ตรงนี้เราก็ต้องเสี่ยงกันครับ ถ้าสภาแห่งนี้ไม่
รับหลักการกฎหมายก็ตกไปเลย แต่ถ้ารับไปข้างหน้าก็ต้องตั้งกรรมาธิการละครับ
ก็ถือว่าต้องเดินตามร่างของกฎหมายฉบับนี้ อันนี้คือการสุ่มเสี่ยง ประการที่ ๑ ซึ่งท่านต้อง
คาดคะเนเอาเอง

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แม้ว่าเราจะสุ่มเสี่ยงในการที่จะ
ลงมติว่ารับหรือไม่รับก็ตาม ขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ ว่า เนื่องจากว่าคณะผู้กร่าง
ฉบับนี้ผมไม่ทราบว่าใครเขียนให้ แต่เป็นการเขียนที่ฉลาด เป็นการเขียนที่ฉลาดมาก
ก็คือเขียนอย่างไร หลักการก็ไม่ผิด แต่เหตุผลผิด ซึ่งเราก็มีหน้าที่คือรับหลักการหรือ
ไม่รับหลักการเท่านั้นเอง หลักการบอกว่าจะให้มีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ
ซึ่งรายละเอียดก็ว่าไป แต่เหตุผลท่านบอกว่าเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่ง
มาตรา ๑๕ วรรคสอง ที่คุณเตือนใจ ดิเทศน์ พุชชิตหลักการของประชาธิปไตย
อย่างเด็ดขาดอยู่แล้ว ก็คือไปไม่ได้ด้วยกับเหตุผล แต่ไปด้วยกับหลักการว่า ให้หลักการ
ให้มีกฎหมายเรื่องนี้ขึ้นมา ก็เลยเป็นปัญหามาก ๆ เลยตอนจะลงมติ เพราะท่านประธานฯ

ต้องถามว่าจะรับหลักการของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ซึ่งก็เป็นปัญหาที่เราจะต้อง
กระอักกระอ่วนใจพอสมควรว่าจะรับหรือไม่รับ กระนั้นก็ตาม ท่านประธานฯ ครับ
ผมก็ต้องขออภิปรายไปในเชิงไม่เห็นด้วยเอาไว้ก่อน เพราะอย่างน้อยถ้าหากเราสุ่มเสี่ยงจะ
รับหลักการ ไม่รับหลักการจะได้อาศัยเหตุผลของผมประกอบพ่วงเข้าไปด้วย

ประการที่ ๑ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรเสนอ
ผมใช้คำอย่างนั้นนะครับ มิใช่ไม่ควรรับหลักการ ไม่ควรเสนอเพราะ ๑. เรามีกฎหมายหลาย
ฉบับที่ควบคุมการชุมนุมของประชาชนอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย
ทางหลวง กฎหมายการจราจร กฎหมายการก่อความไม่สงบของประชาชน ของบ้านเมือง ซึ่ง
ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่าน พลตรี จำลอง ศรีเมือง อธิบายไว้ชัดเจนมากแล้ว ว่ากฎหมาย
เหล่านั้นมีอยู่หากทำผิดก็ดำเนินคดีตามกฎหมายได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็นจะต้องออกมาได้ เนื่องจากเรามีกฎหมายฉบับอื่นปกป้องแล้วก็
คุ้มครองอยู่แล้ว นี่เหตุผลประการที่ ๑ ครับ

ประการที่ ๒ ก็คือว่า แม้ว่าเราจะเขียนหลักการว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการ
ชุมนุมในที่สาธารณะขึ้นมาก็ตาม แต่สาระภายในนั้นเป็นสาระที่กำหนดคกกฎเกณฑ์ที่ค่อนข้าง
จะผิดหลักของระบอบการปกครองของประเทศไทยของเรา ผมยกตัวอย่าง

๒ – ๓ มาตรา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มาตราที่เกี่ยวข้องมากก็คือการเคลื่อนย้ายของ
บุคคล ถ้าท่านประธานฯ ดูในมาตรา ๖ เขียนว่า “การชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้มีการกระทำ ยกเว้นได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๕”

ยกเว้นตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ก็จะมีคณะกรรมการที่อนุมัติตามจังหวัด ตามที่ต่าง ๆ
ถ้าท่านประธานฯ เคยดูการชุมนุมนี้ นะครับ ประชาชนจากอีสาน นะครับ บังเอิญผมเป็นคน
สุรินทร์ นะครับ มีคราวหนึ่งเขาจะชุมนุมกันที่จังหวัดนครราชสีมา แต่เนื่องจาก
การเดินทางของประชาชนมาได้หลายแบบ บางแบบมาด้วยรถยนต์ รถโดยสาร รถอีแต๋น
บางแบบก็ใช้วิธีการเดินมาครับ เขาก็เดินเลียบถนนนั่นละครับ ไม่ได้ก็ดขวางทางจราจร
แต่ประการใดเลย เดินมาด้วยความสงบ บางส่วนเดินแบบจกกลมด้วยนะครับ อย่างมีสมาธิ
เดินเป็นทิวแถวไม่ได้มีเสียงโหวกเหวกเลย อาจจะมีสมาธิบางท่านที่มีโทร โง่ง

พุดตีด้วยซ้ำไป บอกว่าพวกเราเดินดี ๆ นะครับ อย่าก็ดขวางทางจราจร พวกเราเดินดี ๆ
นะครับ อย่าไปถูกรถราชนเอา เป็นการใช้เครื่องขยายเสียงครับ -----

- ๓๒/๑

แต่เป็นการเป็นไปได้เพื่อความสงบเรียบร้อยของกระบวนการเคลื่อนไหวในการเดินทางไปชุมนุมที่จังหวัดนครราชสีมา ผมถามว่าแบบนี้ต้องขออนุญาตหรือ ผิดอะไรตรงไหน แต่กฎหมายฉบับนี้ห้ามครับ ห้ามเคลื่อนย้ายที่ชุมนุมโดยไม่บอก นี่ก็เป็นประเด็นที่บ่งชี้ว่าเป็นกฎหมายที่มีรายละเอียดขัดต่อเหตุผลที่ประกอบหลักการในกฎหมายฉบับนี้ จะต้องพูดถึงมาตราที่ต้องพูดซ้ำของท่านเดือนใจ ศิเทศน์ ซึ่งบังเอิญตรงกันมาก ๆ เป็นหัวใจของการเขียนกฎหมายฉบับนี้ที่ผมคิดว่าไม่น่าเขียนเลย เป็นกฎหมายที่เขียนขึ้นมาชนิดที่เราตระหนกตกใจมาก ซึ่งคุณเดือนใจ ศิเทศน์ ได้อธิบายไปแล้ว ชุมนุมโดยสงบก็ชุมนุมไม่ได้ มาตรา ๑๕ นะครับ อ่านอีกครั้งครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับเพื่อท่านสมาชิกฯ ท่านอื่นจะได้อภิปรายต่อไป เขียนว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนจัดให้มีการชุมนุมที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ แม้การชุมนุมจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย” เป็นกฎหมายฉบับเดียวในโลกครับที่เขียนแบบนี้ แม้การชุมนุมจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยก็ต้องติดคุก เขียนได้อย่างไร นี่เป็นกฎหมายที่อันตรายยิ่งกว่ากฎหมาย กอ.รมน. ที่ออกมาอีกด้วยซ้ำไป ซึ่งขนาดฉบับนั้นเรายังท้วงติงกันเบา ๆ แล้วคุยกันเบา ๆ ด้วยมิตรภาพ แต่กฎหมายฉบับนี้ไปไกลเกินไป ผมอยากจะร้องขอจริง ๆ ให้ผู้เสนอถอนออกไปและก็เข้าใจว่าท่านมาเสนอแทน คนที่เสนอท่านไม่ได้อยู่ในห้องนี้ ก็ไปติดกับกับข้อบังคับฯ ของเราเองว่า เมื่อเจ้าตัวที่เป็นผู้เสนอมิได้อยู่เสนอหากแต่ให้มีผู้แทนเสนอแทน และผู้เสนอแทนนั้นก็ไม่ได้รับอำนาจจากผู้ให้เสนอว่าให้ถอนให้ด้วย ก็มาติดกับข้อบังคับฯ เราว่าเราจะเอาอย่างไร ภาระโยนไปรัฐมนตรี รัฐมนตรีท่านก็ต้องอาศัยข้อบังคับฯ รับไปศึกษา ๓๐ วัน ภาระก็โยนกลับมาที่เรา เราจะโหวตให้หรือไม่ให้ ผมก็ซึ้งใจเหมือนกันว่าผมจะประเมินอย่างไร ถ้าผมโหวตไม่ให้ขึ้นมาก็ต้องเข้าสู่วาระที่เราต้องรับหลักการ ไม่รับหลักการ ก็ต้องเสี่ยงกันเอาเอง แต่ผมยอมเสี่ยง และผมเชื่อว่ากฎหมายจะไม่ผ่านขั้นรับหลักการครับ ผมไม่ยอมให้รัฐมนตรีรับไปครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมชายครับ

LIRT

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ
ผมนายสมชาย แสวงการ ต้องเรียนด้วยความเคารพนะครับท่านสมาชิกฯ ที่ร่วมลงนามใน
กฎหมายฉบับนี้ ผมเข้าใจว่าคงเป็นความปรารถนาดีในการที่จะให้มีร่างพระราชบัญญัติเรื่อง
การชุมนุม แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นมาแล้วเป็นคาบสองคม คมหนึ่งนั้นต้องการจัดการ
กับปัญหา ไม่ว่าจะเป็นมีอบที่สนามหลวง นปค. หรือหน้าบ้านสี่เสาฯ แต่อีกคมหนึ่งนั้น
ย้อนกลับมาหาพวกเราตนเอง ในฐานะที่ทำหน้าที่สื่อมวลชนมาตลอด ผมไม่เคยเห็น
กฎหมายแบบนี้เกิดขึ้น ผมคิดว่าเราก้าวผ่านจุดของเสรีภาพมาระดับหนึ่งแล้ว แล้ววันที่ ๑๕
สิงหาคมนี้เรารณรงค์ให้ประชาชนรับร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ซึ่งเนื้อหาอัน ส.ส.ร. ที่ร่าง
ผู้สนับสนุนทุกคนพยายามบ่งบอกถึงการส่งเสริมเสรีภาพประชาชนอย่างแท้จริงและเป็น
รูปธรรม แต่ในกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นคาบคมที่จะย้อนกลับนั้นจะทำให้เพื่อนพี่น้องผม
หลายคนซึ่งเข้ามานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้อาจต้องกลับเข้าคุกเพราะกฎหมายฉบับนี้ ถ้าวันใด
วันหนึ่งเกิดมีรัฐบาลทหาร เกิดมีปัญหาในเรื่องการที่ต้องชุมนุมอย่างสันติแล้วจะต้องไป
ขออนุญาตและไม่ได้ทำตามกฎหมาย ยิ่งดูในหลายมาตรานั้น สมาชิกฯ หลายท่าน
ได้อภิปรายไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการใช้ช่องทางการจราจร การใช้เครื่องขยายเสียง การใช้
พาหนะ และสำคัญที่สุดคือการย้ายสถานที่ชุมนุม คนทำงานมวลชน คนทำมีอบทราบครับว่า
ถ้ามีอบไม่เคลื่อนมีอบก็ตาย มีอบจำเป็นต้องเคลื่อน มีอบต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา
ผมกราบเรียนครับว่า การชุมนุมที่สวนลุมพินีของกลุ่มพันธมิตรในเริ่มต้น ราวใดวันนี้
ยังอยู่ที่สวนลุมพินีผมว่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ ละครับ เราก็ยังชุมนุมกันต่อไป รัฐบาล
ทักษิณก็ยังไม่ยอมไป หรือกฎหมายนี้อาจจะออกมาปราบการชุมนุมที่สวนลุมฯ ไปแล้วด้วย --

เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องคิดให้ดีว่า กฎหมายจะทำให้การปราบ นปท. ที่จะเกิดขึ้นหรือจะทำให้พันธมิตรเก่านั้นไปรวมกับ นปท. อันนี้ต้องตั้งคำถามให้ดีนะครับ ประการสำคัญหลายประการครับ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๘ นั้น ผมเรียนตามตรงว่าถ้าเป็นรัฐบาลทักษิณที่แล้ว ลองอ่านคุณะครับ ต้องขออภัย อดีตท่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาลท่านนั่งอยู่ที่นี่ ท่านเป็นประธานกรรมการ ถ้าการประชุมในกรุงเทพฯ ท่านจะอนุญาตไหมครับ ท่านผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ท่านผู้แทนสำนักข่าวกรองฯ ท่านผู้แทนศูนย์รักษาความปลอดภัยฯ และอื่น ๆ อีก ไม่ต้องเอ่ยนาม ท่านคงไม่อนุญาตให้การชุมนุมเกิดขึ้นนะครับ ผู้แทนในแต่ละจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการจังหวัด นายก อบจ. ไม่ต้องเอ่ยนามท่านคงไม่อนุญาต แต่ถ้าเปลี่ยนกรรมการลงเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ คูใหม่ครับ เปลี่ยนเป็นผู้แทนสื่อมวลชนใหม่ครับ เปลี่ยนเป็นผู้แทนด้านเอ็นจีโอ (NGO) ใหม่ครับ ผมว่าเขาอาจจะอนุญาต อันนี้คือปัญหาในมาตรา ๘ ถัดมาพี่น้องเพื่อนผมหลายคนยากจน และมีปัญหาที่ร้องเรียนมาหลายรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นมีอบสมัชชาคนจน มีอบเกษตรกร รายย่อย ล้วนต้องเคลื่อนจากอีสาน ความยากจนไม่ได้เกิดในกรุงเทพฯ อย่างเดียว เขาต้องเคลื่อนมาจากบุรีรัมย์ เขาต้องเคลื่อนจากอุบลราชธานี เพราะฉะนั้นต้องข้ามผ่านจังหวัด เป็นไปได้หรือครับว่า การอนุญาตนั้นจะต้องขอทีละจังหวัด กฎหมายฉบับนี้ผมกราบเรียนว่า จะเป็นปัญหาในอนาคต ผมไม่อยากเห็นขั้นตอนที่ต้องมาโหวตแพ้ชนะ ก็อยากจะฝากว่า ทำอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นแก้ไขกันในชั้นกฤษฎีกา ก่อนที่ ครม. จะส่งกลับมา หรือ คณะรัฐมนตรีอาจจะมิตไม่รับกฎหมายฉบับนี้ การชุมนุมที่เกิดขึ้น แม้ในประเทศ ตะวันตก ซึ่งเฝ้าจับตามองประชาธิปไตยของไทยที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่นั้น เขาก็มีการชุมนุมครับ เราเดินทางไปสหรัฐอเมริกา หน้าทำเนียบประธานาธิบดีที่วอชิงตันครับ ประชุมกันทุกวัน ไปที่อังกฤษเขาก็ชุมนุมกันทุกวัน แล้วก็เดินบนถนน ก็ไม่เห็นมีปัญหาอะไร ประเทศไทยถูกจับตามองจากองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนมากแล้วครับ เรากำลังแก้ไขหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. การพิมพ์ พ.ร.บ. ด้านสื่อ ซึ่งเราจะบอกเขาว่าเรากำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่เรื่องการให้เสรีภาพ แต่กฎหมายฉบับนี้กำลังจะทำให้เราอ่อนยุคครับ ก็ขอฝากที่สภาแห่งนี้ว่า บ้านเมืองเรานั้นได้อิสรภาพ ได้เสรีภาพ ได้ประชาธิปไตยมา

หลายครั้งก็เกิดจากการชุมนุม เมื่อตุลาคม ๒๕๑๕ ไม่ใช่หรือ เรารอดพ้นจากเงื้อมมือของ
อำนาจหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็นตุลาคม ๒๕๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แล้วก็ล่าสุดการชุมนุม
ของประชาชนเรือนแสนจนทำให้รัฐบาลที่ฉ้อฉลต้องถูกปฏิวัติโดยคณะ คมช. ไม่ใช่
หรือครับ ผมเรียนครับว่าจริง ๆ อยากเห็นกฎหมายฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการ
พิจารณากันอย่างไรให้รอบคอบก่อนที่สภาแห่งนี้จะรับหรือคณะรัฐมนตรีจะรับไปครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ
พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ ครับ

พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ เนื่องจากเมื่อสักครู่ผมติดราชการสำคัญนะครับ แล้วก็พยายามรีบกลับมาได้ทันเวลา
พอดี ผมขอเรียนว่าที่สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ก็หลายคนที่เห็นด้วย
ทีนี้ที่ท่านบอกว่ามีกฎหมายอื่นเทียบเคียงก็คงจะถูกต้องนะครับ มีกฎหมายเรื่องเกี่ยวกับ
พ.ร.บ. รักษาความสะอาด พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ร.บ. อื่น ๆ นะครับ แต่ว่าเรื่องที่เกี่ยวข้อง
การรับรองการจัดให้มีการชุมนุมในสถานที่สาธารณะไม่มีกฎหมายใดที่กล่าวถึงระเบียบ
วิธีการที่จะชุมนุมในสถานที่สาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ จึงได้มาคิดอ่านกันว่าในอดีต
ที่ผ่านมาเมื่อเหตุการณ์ที่บ้านปลายออกไปจากการชุมนุมในสถานที่สาธารณะ -----

ก็ขอเรียนว่า การชุมนุมในสถานที่สาธารณะตามที่ไต่ถามมานั้นกระทำได้นะครับ ไม่ใช่กระทำไม่ได้ กระทำได้ คำว่า “สถานที่สาธารณะ” ก็คือ สถานที่ที่ประชาชนเข้าไปได้ อย่างเช่น สนามหลวง สวนลุมฯ ก็ได้ระบุไว้แล้ว คำว่า “สถานที่ที่รัฐจัดไว้ให้ประชาชน โดยทั่วไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงสถานที่ที่ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้” ในวรรคหลังนี้อยู่ในประมวลกฎหมายอาญาที่ระบุไว้ แต่ที่นี้เหตุที่เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้ ที่เกิดพวกเราก็คงจะเข้าใจ ผมเข้าใจว่าท่านประธานฯ คงเข้าใจว่า พอชุมนุมแล้วมักจะเกิดเหตุ มีท่านสมาชิกฯ บางท่านอภิปรายว่า การชุมนุมเพื่อจะได้รับความสนใจ จากสาธารณชน คือต้องทำให้สาธารณชนเดือดร้อนก่อนถึงจะเข้าใจ ถึงจะหันมาให้ ความสนใจก็เพราะว่าน่าจะต้องมีการกำหนดที่บอกว่า แล้วจะทำอะไรได้บ้าง ในมาตรา ๖ คือ ชุมนุมได้ ไม่ใช่ ชุมนุมไม่ได้ ชุมนุมได้ แต่ถ้าชุมนุมแล้วจะต้องใช้พื้นที่หรือใช้ช่องทาง เคนรถ หรือพื้นที่ผิวจราจรนั้น หมายถึงว่า ถ้าลงไปบล็อก (Block) อยู่ในพื้นที่ผิวจราจร ก็ทำให้เกิดประชาชนที่จะต้องสัญจรเดือดร้อน ถ้าไม่เป็นการปิดกั้นการจราจรหรือใช้พื้นที่ ผิวจราจรทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนก็คงไม่เข้าตามนี้ การใช้เครื่องขยายเสียงก็เช่นเดียวกัน เราก็ทราบว่ามีการใช้เครื่องขยายเสียงอยู่ในลักษณะที่ไม่สมควรบางสถานที่ แต่ก็ไม่สามารถ ที่จะไปห้ามปรามหรือใช้ พ.ร.บ. ควบคุมเรื่องการใช้เครื่องขยายเสียง ซึ่งมีโทษที่เป็นลหุโทษ แบบนี้เป็นต้นนะครับ คือมี พ.ร.บ. อื่นเทียบเคียง แต่ว่าก็ไม่สามารถที่จะใช้บังคับใช้ได้ ในลักษณะที่จะเกิดผลทางปฏิบัตินะครับ มีการใช้ยานพาหนะ ก็หมายความว่า เอายานพาหนะไปใช้ประกอบเป็นเวทีอย่างที่ท่านเพิ่งเห็นเมื่อไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมา หรือมีการเคลื่อนย้ายการชุมนุม การเคลื่อนย้ายการชุมนุม ถ้าเผื่อว่าเรารู้ก่อน ทางฝ่าย บ้านเมืองรู้ก็จะจัดให้มีการจราจรหรือจัดอำนวยความสะดวก แล้วก็โบกจราจรให้ไปทางอื่น การบอกกันก่อนที่บอกว่ากรรมการตามมาตรา ๕ นั้นที่บอกว่า ทำไม่มีฝ่ายที่เป็นแต่ ฝ่ายราชการ ฝ่ายราชการก็คือ ผู้ที่ต้องรักษาความสงบเรียบร้อย คอยจัดความสะดวกให้กับ ผู้ชุมนุม ผมว่าท่านที่เคยทำการชุมนุมมาก็คงจะเข้าใจ เพราะว่าท่านก็จะต้องไปประสานงาน กับทางฝ่ายที่จะต้องดูแลเรื่องความสงบเรียบร้อย ก็คงจะเป็นเรื่องเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นแต่เดิมมาก็มีการสื่อสารกันอยู่แล้ว ก็เป็นเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่นี่ก็คือ

ถ้าไปบอกไว้ก่อน แล้วก็มาทำก็ทำได้ ผมว่าในบางข้อความที่บอกว่าอาจจะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพ อย่างเช่น มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ บอกว่า จัดการชุมนุม ชุมนุมและใช้ช่องทาง การเดินรถหรือใช้ผิวจราจร แล้วก็เกิดความเดือดร้อนขึ้นมา หรือว่ามีการใช้เครื่องขยายเสียง มีการใช้ยานพาหนะ หรือมีการเคลื่อนย้ายการชุมนุมอย่างเช่นที่ว่านี่นะครับ โทษที่มี เป็นโทษลหุโทษนะครับ โทษลหุโทษเช่นเดียวกัน คือมีโทษเหมือนกัน แต่เป็นโทษน้อย คือเป็นโทษที่กำหนดไว้เพื่อที่จะจัดให้มีการชุมนุมควรจะมาบอกตาม พ.ร.บ. นี้ ซึ่งต่อไปก็จะทำให้การชุมนุมมีกติกา-----

ปัจจุบันนี้ท่านจะเห็นว่ามีการชุมนุมบางที่ที่อ้างว่าคนโน้นเป็นคนจัด คนนี้เป็นคนจัด แต่ก็ไม่มีการที่ไปยื่นเรื่องบอกว่าผมเป็นคนจัด จึงทำให้ต้องมีคิดว่า ถ้าไม่ปรากฏผู้จัดที่แน่นอนว่าใครเป็นคนจัดแน่ บางทีเขายังไปเถียงกันอยู่เลยว่ามือนี่มือใคร แต่ในกฎหมายฉบับนี้มีข้ออยู่ข้อหนึ่งที่ตั้งเป็นข้อสันนิษฐานว่า ถ้ามีมือไม่มีใครเป็นคนจัด ผู้ที่ขึ้นอภิปราย คือผู้ที่จัดให้มีการชุมนุม ต้องมีข้อนี้ด้วย เพราะว่าโดยทั่วไปเสร็จแล้วพอเวลาเกิดความเสียหายขึ้น อย่างที่เรา ๆ ท่าน ๆ ทราบกันอยู่ เมื่อเกิดความเสียหายแล้วบอกไม่รู้ตัว ใครก็ไม่รู้ นอกเสียจากว่าเราจะต้องไปตามเอาอีกทีหนึ่งก็ไปดู สุดท้ายแล้วก็ต้องไปกล่าวหาผู้ที่ขึ้นอภิปรายนั้นอยู่ดี ต่อไปนี้จะมีกฎหมายบอกว่า ถ้าท่านขึ้นอภิปราย ท่านจะต้องมั่นใจว่า ถ้าเพื่อว่าไม่มีใครเป็นผู้จัด ท่านนั้นละเป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ไม่เช่นนั้นทางฝ่ายที่จะดำเนินการก็ไม่รู้จะไปเริ่มต้นจากที่ไหน กว่าจะไปสืบสาวราวเรื่องกันมากี่อีกนาน แล้วก็ท่านขึ้นไปอภิปราย ท่านก็บอกว่าผมไม่เกี่ยว มีบางมือที่เคลื่อนที่ไปแล้ว แล้วเกิดเหตุไม่ชอบมาพากลหรือเกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองขึ้นมา แต่ก็บอกว่าผมเป็นผู้ขึ้นอภิปราย แต่ผมไม่เกี่ยว แต่กฎหมายฉบับนี้จะทำให้คนที่ดำเนินการหรือคนที่เป็นตัวตั้งตัวตีต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง อันนี้ก็หมายความว่า คณะที่ร่วมกันเสนอก็ได้เสนอเป็นแนวทางว่า ถ้าจะมีเหตุการณ์ต่อไปในอนาคตก็น่าจะมีกฎหมายที่สามารถจะเป็นแนวทาง หรือเป็นช่องทางเป็นกติกาที่ต่อไปเราควรจะมีการดำเนินการกัน ขอเรียนว่าตามกฎหมายฉบับนี้การชุมนุมในสถานที่สาธารณะยังทำได้ ไม่ใช่บอกว่าปิดกั้นให้ทำไม่ได้ ถ้าทำแล้วมีการใช้ช่องทางการเดินรถผิวจราจรอะไรแบบนี้ หรือใช้เครื่องขยายเสียงอย่างที่ว่ามานั้นก็ต้องบอกกล่าวกันก่อน ก็มีแค่เพียงนั่นเอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมไม่ได้เดือดร้อนหรือหวาดกลัวว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะผ่านการพิจารณาหรือรับหลักการของสมาชิกฯ เลยแม้แต่น้อย เพราะว่าโลกเราไปไกลจนถึงขนาดสนับสนุนให้มีการชุมนุมแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ไม่ว่าจะป็นมนุษย์ไทยหรือมนุษย์ในชาติอื่น ประเทศอื่นก็ตาม

อันนี้อยู่ในกฎบัตรของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน แล้วก็รัฐธรรมนูญทุกฉบับก็เขียนมาอย่างนั้น แล้วผมเชื่อว่าแม้ว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหมดไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าจิตสำนึกในการคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพบนพื้นฐานของประชาชน เสมือนว่าเราเป็นตัวแทนประชาชนเกือบสมบูรณ์จะมีอยู่ในสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ แล้วผมหวังว่ารัฐบาลจะต้องใช้ข้อบังคับของสภา ข้อ ๑๑๑ ไม่รับร่างนี้ไปพิจารณาเพื่อให้สมาชิกฯ ที่เสนอได้รู้ทั่วโลกไปไกลเกินกว่าที่ท่านจะมาปิดกั้น ท่านจะต้องสนับสนุนให้มีการชุมนุม ทุกครั้งที่เราร่างรัฐธรรมนูญก็ต้องสนับสนุนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี トラบใดที่เป็นการประชุมที่ไม่ก่อให้เกิดความรุนแรง ชุมนุมโดยสงบ แล้วการประชุมก็ต้องชุมนุมในที่สาธารณะ แล้วก็ตกลงกันเอาเองว่าจะจัดการดูแลอย่างไรให้ไม่เกิดความรุนแรง จะใช้ถนนหรือจะใช้ที่ไหนที่สุดแล้วแต่ แต่แต่ละครั้ง แล้วการประชุมก็ไม่จำเป็นต้องมีการเรียกโดยผู้จัดที่ใด ประชาชนสามารถพร้อมใจกันมาชุมนุม แล้วก็ทุกคนที่มาร่วมชุมนุมคือผู้ที่มีความเห็นอาจจะมีความเห็นที่ต้องการปลดเปลื้องความเดือดร้อนที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นการประชุมส่วนใหญ่ก็ต้องเคลื่อนย้ายไปยัง ณ สถานที่ที่ผู้ที่จะรับความเห็นเหล่านั้นไปปลดเปลื้องความทุกข์ได้ ส่วนใหญ่ก็มาที่รัฐสภา ที่ทำเนียบรัฐบาล หรือที่หน้าหน่วยงานองค์กรทั้งรัฐและเอกชนที่อาจจะช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนได้ -----

เพราะฉะนั้นเราต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทำอย่างนี้อย่างเสรีแล้วประชาชนจะได้รู้จักแสดงความคิดเห็นและรับผิดชอบ และบางครั้งและบ่อยครั้งครับที่นักการเมืองอาจจะไม่มีโอกาสหรือไม่มีเวลาที่จะกลับไปในภูมิภาคคนเพื่อรับเรื่องราวเหล่านี้ แต่โดยชีวิตของนักการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งจะทำอย่างนั้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ห่วงนะครับ เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้แหละจะต้องไม่รับร่างนี้ไปพิจารณา ให้สมาชิกฯ จัดการกันเอง ซึ่งส่วนใหญ่คงไม่เอาอีกแล้วนะครับ ถ้ารัฐบาลรับร่างนี้ไปพิจารณา ผมก็จะเริ่มอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้เลยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวรชัยครับ

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริงผมเองมีวิธีหนึ่งที่มองไปในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ จริง ๆ แล้วนี้สิทธิการชุมนุมของประชาชนนี้ย่อมเป็นไปตามรัฐธรรมนูญนะครับ แต่อันหนึ่งผมเห็นว่าโดยหลักการแล้วนี้ในกฎหมายดังกล่าวนี้ พระราชบัญญัตินี้ก็ค่อนข้างที่จะเขียนการขออนุญาตนี้จะลำบากนิดหนึ่ง อย่างเช่น กรรมการ ผมเห็นว่ากรรมการนี้น่าจะให้มีตัวแทนของผู้ที่จัดชุมนุมนี้เข้ามาชี้แจงเหตุผลให้คณะกรรมการพิจารณาด้วย อันนี้ก็เห็นด้วยกับสมาชิกฯ บางท่านที่ว่าค่อนข้างที่จะไม่ให้สิทธิเขาที่จะมาชี้แจงเหตุผลในการที่จะขออนุญาตชุมนุม แต่โดยหลักการแล้วนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในการชุมนุมนี้ขอยกตัวอย่างนิดหนึ่งในต่างประเทศนี้เขาจะต้องมีการขออนุญาต ทั้งนี้ก็เป็นผลดีกับฝ่ายรัฐในเรื่องที่จะอำนวยความสะดวกที่จะต้องจัดในเรื่องของบริการสาธารณะ บริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งเขตการเดิน การขออนุญาตเดิน การใช้กระจายเสียง ซึ่งทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่ให้เลยนะครับ แต่ทั้งนี้ในกฎหมายฉบับนี้ก็ก็เป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งในแง่ที่ว่าจะต้องมีการให้สิทธิ แต่ผมเชื่อว่าสิทธินี้ทุกคนมีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าการพูดถึงสิทธิตรงนั้นก็ควรจะคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นบ้าง แต่ทั้งนี้ในกฎหมายนี้ค่อนข้างที่จะเขียนไม่ค่อยละเอียดเท่าไร คือคณะกรรมการที่จะอนุญาตนี้ อย่างที่ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านพลตรี จำลอง ด้วยความเคารพนี้ท่านพูดถูก เพราะคุณแล้วนี้เป็นของฝ่ายรัฐทั้งนั้น และโอกาสที่เขาจะไปชี้แจงว่าทำไมเขาถึงจะมาขออนุญาตที่จะเปิดชุมนุม บางครั้งการมีเหตุ

มีผลนี้ก็ต้องรับฟังเขาด้วย ไม่ใช่ว่าฝ่ายรัฐนี้จะมีแต่คณะกรรมการฝ่ายรัฐฝ่ายเดียว อันนี้เป็นเรื่องที่ยกข้ออ้างที่จะดูไม่ถูกหลักการที่ว่า เขาจะมาเดินนี้ก็ให้สิทธิเขา แต่เขาอาจจะมีเหตุผลของเขา ผมเชื่อว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญที่เรากำลังจะประชามติกันในวันที่ ๑๕ นี้ก็ข้ออ้างที่จะให้สิทธิแก่ประชาชนมาก แล้วยิ่งมากกว่าปี ๒๕๕๐ ตรงนี้ นะครับ กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมเองนี่ผมอยากให้มีกติกา เพราะว่ากติกาของการเดินชุมนุมนี้จะต้องมีนะครับ บางครั้งความเดือดร้อนของชาวบ้าน ซึ่งถ้าเขา อย่างยกตัวอย่างเช่น สมมุติว่าผมจะเดินทางไปยังถนนสายที่มีการชุมนุม ถ้าผมรู้ล่วงหน้านี่ผมอาจจะไม่ไป หรือว่าภารกิจต่าง ๆ ที่ผมจะปฏิบัติก็อาจจะละเว้น ไปจนกว่าจะเสร็จสิ้น อันนี้ก็เป็นกรณีอย่างหนึ่งที่จะมีรู้ล่วงหน้า แต่ทั้งนี้ส่วนใหญ่เท่าที่คุณในกฎหมายร่างนี้จะไปพูดอยู่ในกฎกระทรวงแทบทั้งนั้น ซึ่งตรงนี้เป็นเงื่อนไขอันหนึ่งที่ค่อนข้าง เราก็ไม่รู้ว่าพอกฎหมายผ่านไปเงื่อนไขในกฎกระทรวงที่ประกาศออกมานี้จะซีเรียส (Serious) สักขนาดไหน แค่กฎหมายที่เป็นตัวร่าง ตรงนี้เป็นจุดบอดอันหนึ่งที่ผมเห็นว่า แต่จริง ๆ แล้วผมสนับสนุนในกฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่ว่ารายละเอียดนี้ไม่ได้พูดอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นสมาชิกสภาฯ พวกเรานี้ดู ๆ ว่าข้ออ้างที่จะปิด ๆ ไปนิดหนึ่ง จริง ๆ แล้วในการประกาศกฎกระทรวงนี้ เหมือนกับว่าเป็นเรื่องที่ทางฝ่ายรัฐนี้สามารถจะไปกำหนดขึ้นทีหลัง พอถึงตรงนั้นข้ออ้างที่จะลำบาก แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นด้วยตรงที่ว่าควรจะมีในแง่ที่ว่า ในหลักการนี้ควรพูดถึงกฎกติกา และก็เป็นความดีสำหรับผู้ชุมนุมนี้ก็มีโอกาสที่จะได้เดินว่า คุณจะเดินไปถนนสายไหน ไปชุมนุมสักกี่วัน ทางรัฐจะได้อำนวยความสะดวกให้ด้วย เพียงแต่ว่าในแง่ของสิทธิที่ผู้ที่จะมาให้ความคิดเห็นแก่ฝ่ายรัฐนี้ควรจะเปิดกว้างกว่านี้ นะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณคำนำถนัดครับ

นายคำนำถนัด สิทธิสมาน : กราบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นายคำนำถนัด สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ครับ กระผมไม่สับสน
นะครับ คือแม้ว่าจะเข้าใจในเพื่อนสมาชิกฯ ว่ามีเจตนาดีที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
นะครับ เป็นเจตนาที่ดี เป็นเจตนาที่บริสุทธิ์นะครับ แต่กระผมไม่อาจที่จะเห็นด้วยกับทั้ง
เนื้อหาและกัณฑ์การของร่างกฎหมายฉบับนี้ ด้วยเหตุผล ๓ ประการหลักครับ

ในประการแรก เป็นกฎหมายที่ขัดแย้งกับปรัชญาการปกครองด้วยนิติรัฐ

ในประการที่ ๒ เป็นกฎหมายที่กำหนดมาเพื่อปฏิเสธสิทธิพื้นฐานตาม
รัฐธรรมนูญของประชาชน ทั้งยังไม่มีความจำเป็นต้องประกาศใช้ เพราะมีกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องบังคับใช้อยู่แล้ว

แต่ประการที่ ๓ นี้สำคัญมากนะครับ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
ประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมือง

หรือว่าถ้าจะเพิ่มประการที่ ๔ ก็คือว่าเงื่อนไขเวลาของการเสนอร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ห่างจากการลงประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เพียงไม่กี่วัน ขอเพียงแต่
วันนี้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันก็จะเป็นเรื่องนะครับ วันนี้
ผมเข้าใจว่าไม่มีใครมีเจตนาที่จะให้เกี่ยวโยงกัน แต่ว่าเกี่ยวโยงกันแล้วครับ แค่นี้ข่าว่า
มีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ มีอบเสื่อแดงก็เต็มหน้าสภาแล้วครับ แล้วก็
เป็นความเจ็บปวดอย่างยิ่งครับที่กระผมจะต้องพูดเหมือนกับเขานะครับ ทั้ง ๆ ที่
ไม่ได้เห็นด้วยอะไรในหลายสิ่งหลายอย่างที่เขามา ท่านประธานฯ ครับ ผมขออธิบาย
รายละเอียดในแต่ละหัวข้อนะครับ จากข้อแรกที่ว่า เป็นกฎหมายที่ขัดแย้งกับปรัชญา
การปกครองด้วยนิติรัฐ ขอประธาน โทษนะครับที่ใช้ศัพท์สูงสักหน่อย อาจจะเพราะว่า
เพิ่งไปนั่งเรียนมาจากสถาบันพระปกเกล้านี้ครับ ประเทศไทยใคร ๆ ก็รู้ครับว่าเป็นนิติรัฐ
หรือว่าพยายามที่จะเป็นนิติรัฐนะครับ หลักการสำคัญก็คือปกครองกันด้วยกฎหมาย

ไม่ใช่ด้วยอำนาจดิบ ไม่ใช่ด้วยอำนาจตามอำเภอใจ แต่หลักการสำคัญที่สุดของนิติรัฐก็คือผู้ปกครองจะมีอำนาจก็ต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจเท่านั้น ซึ่งก็คือหลักที่ว่าไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ ท่านประธานฯ ครับ ในที่นี้มีปรมาจารย์ทางด้านกฎหมายหลายคน โดยเฉพาะกฎหมายมหาชนครับ หลักการเบื้องต้นทางนิติศาสตร์นะครับ เป้าหมายของนิติรัฐก็คือการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน ดังนั้นในนิติรัฐต้องให้อำนาจผู้ปกครองเพียงพอที่จำเป็น และที่สำคัญต้องมุ่งจำกัดอำนาจ ไม่ใช่มุ่งขยายอำนาจ นั่นละครับ จึงจะเป็นหลักประกันว่าประชาชนจะไม่ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพโดยอำเภอใจ หรือโดยประโยชน์ของผู้ปกครอง กฎหมายในนิติรัฐจึงต้องมีขอบเขตและมุ่งจำกัดการใช้อำนาจ เพราะถ้ากฎหมายให้อำนาจมากไปจนทำลายหลักประกันสิทธิเสรีภาพ กฎหมายนั้นย่อมไม่ชอบด้วยหลักนิติรัฐ และการใช้อำนาจตามกฎหมายนั้นก็ย่อมไม่ชอบด้วยหลักนิติรัฐเช่นเดียวกัน อันนี้เป็นหลักปรัชญาพื้นฐานของการปกครองโดยกฎหมายที่ประเทศนี้เป็นอยู่หรือพยายามจะเป็นให้ต่อเนื่องสมบูรณ์ครับ ดังนั้นเมื่อเรามาพิจารณาจากหลักการและเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ละครับ การให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในรูปแบบของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะในมาตรา ๕ ทั้งในเขตกรุงเทพฯ และในเขตต่างจังหวัดถึงขั้นที่สามารถที่จะประกาศอนุญาตหรือห้ามมิให้มีการชุมนุม หรือสั่งยกเลิกการชุมนุมโดยอ้างเหตุผลร้อยแปดพันประการ เช่น อ้างว่ากระทบสิทธิของผู้อื่น แต่ว่ากลับไม่ลงรายละเอียดว่ากระทบเช่นไร-----

อย่างไรครับ ระดับไหนครับที่ว่ากระทบสิทธิของผู้อื่น เสียงดังหนวหนุนี้กระทบไหมครับ
รตติดนี้กระทบไหมครับ ก่อให้เกิดความรำคาญจิตใจกระทบไหมครับ ถ้ากระทบ เพียงแค่นี้
ก็สั่งยกเลิกหรือยุติการชุมนุมได้แล้ว คือหมายความว่าถ้าอนุญาตนะครับ ซึ่งกระผมคิดว่า
คงจะไม่อนุญาตตั้งแต่ต้น อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้จึงเป็นการทำลาย
หลักประกันข้อบัญญัติว่าด้วยเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธในที่
สาธารณะตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญทั้งฉบับที่เพิ่งยกเลิกไปและฉบับนี้ที่รับรองไว้
และฉบับที่เรากำลังจะลงประชามติวันอาทิตย์นี้ให้หมดสิ้นไป นิติรัฐต้องให้อำนาจ
ผู้ปกครองเพียงเท่าที่จำเป็น และที่สำคัญต้องมุ่งจำกัดอำนาจ มิใช่มุ่งให้อำนาจ กฎหมายนี้
จึงมีเนื้อหาที่ให้อำนาจเกินจำเป็น ไม่ใช่เท่าที่จำเป็น ท่านประธานฯ ครับ โดยหลักธรรมชาติ
ทั่ว ๆ ไปแล้วอะไรที่เกินพอดีจะเกิดปัญหา โดยเฉพาะการออกกฎหมายมาเพื่อจำกัดสิทธิ
โดยพื้นฐานของประชาชนที่มีอยู่แต่เดิม เคยใช้อยู่ เคยชินอยู่ เคยมีอยู่ จู่ ๆ ก็ออกกฎหมาย
มาบังคับให้ต้องขออนุญาตลิดเอาสิทธิดังกล่าวนั้นไป ปัญหาใหญ่หลวงจะตามมาแน่นอน
ท่านประธานฯ ครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้ยังมีลักษณะเลือกปฏิบัติ อันนี้เป็นประเด็นที่
เพื่อนสมาชิกฯ หลายคนยังไม่ได้พูด คือแบ่งการชุมนุมของประชาชนออกเป็น ๒ กลุ่ม
กลุ่มหนึ่งเป็นประชาชนทั่วไปอยู่ในบังคับของกฎหมายจะชุมนุมในที่สาธารณะตามร่าง
กฎหมายมาตรา ๖ ได้ก็ต่อขออนุญาตและได้รับอนุญาต แต่พอในมาตรา ๗ (๒) กลับไป
ยกเว้นมิให้ใช้บังคับแก่การชุมนุมที่ทางราชการเป็นผู้จัด ลักษณะเลือกปฏิบัติเช่นนี้ขัดกับ
สิทธิพื้นฐานของประชาชนที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ ถ้าในรัฐธรรมนูญฉบับเก่า
๒๕๕๐ ก็อยู่ในมาตรา ๓๐ ภาษาชาวบ้าน ก็คือห้ามมือบทั่วไป แต่ไม่ห้ามมือบทะเลียบครับ

เหตุผลประการที่ ๒ จากหลักการก็จะขอเริ่มลงสู่รายละเอียดแล้วครับ
ท่านประธานฯ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เขียนขึ้นมาเพื่อปฏิเสธสิทธิพื้นฐานตาม
รัฐธรรมนูญของประชาชนอย่างชาญฉลาด และที่สำคัญออกแบบมาให้ละเมิดสิทธิอื่น ๆ
ที่รัฐธรรมนูญทั้งฉบับก่อนหน้าและฉบับที่กำลังจะลงประชามติรับรอง หลักการของ
ร่างกฎหมายฉบับนี้ฟังดูแล้วดีครับ โดยอ้างเหตุผล ๒ ส่วน ส่วนแรก ท่านบอกว่าเพื่อให้
การชุมนุมในที่สาธารณะเป็นไปตามสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าว ในส่วนที่ ๒ บอกว่าเพื่อเป็น
เครื่องป้องกันการชุมนุม มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นหรือสาธารณชน

จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ แต่แค่เหตุผลในส่วนแรกก็ผิดแล้วครับท่านประธานฯ ไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายใหม่หรือข้อกำหนดใด ๆ โดยอ้างว่าเพื่อช่วยให้การชุมนุมในที่สาธารณะเป็นไปตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญรับรองหรือครับ เพราะว่า การกำหนดว่าต้องไปขออนุญาต และให้อำนาจเจ้าพนักงานในการใช้ดุลพินิจว่าจะอนุญาตหรือไม่ แล้วก็ให้ถือเป็นที่สุดอย่างนี้ไม่ได้ช่วยเลยครับ แต่เป็นการทำลายสิทธิที่เขาเคยมี เคยได้อยู่ต่างหากครับ ท่านประธานฯ ครับ ในหนังสือเล่มสีน้ำเงินที่ทางสภากรรณฯ ทำมาให้ ถ้าวัดไปที่ส่วนที่ ๒ ในหน้า ๑ เป็นเอกสารจากสถาบันนโยบายศึกษา ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ของ สภาสืบค้นมาจากเว็บไซต์ (Web site) เรื่องสิทธิมนุษยชน เสรีภาพในการชุมนุม ย่อหน้าที่ ๒ ระบุชัดไว้เลย เสรีภาพในการชุมนุมถือเป็นสิทธิทางการเมืองประการหนึ่งของพลเมือง สิทธิประการนี้เริ่มมาจากความเป็นจริงง่าย ๆ ว่าคนเรานั้นถ้าไม่มีปัญหาความเดือดร้อน ลำเค็ญ หรือถ้าไม่มีความคิดเห็นและความเรียกร้องต้องการใด ๆ ก็คงไม่ไปชุมนุมกัน เพราะการไปชุมนุมต้องเสียเวลา เสียค่าเดินทาง ต้องตากฟ้า ตากฝน ทั้งยังเสี่ยงจากการข่มขู่ คุกคามและปราบปรามจากรัฐ แต่เนื่องจากการส่งเสียงเรียกร้องคนเดียวอ้อมแผ่วเบา ไม่ดัง เพียงพอที่รัฐบาลและสังคมจะสนใจรับฟังแก้ปัญหาให้ หรือจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ประชาชนผู้มีปัญหาร่วมกันกลุ่มต่าง ๆ จึงต้องรวมพลังกัน การชุมนุมเป็นรูปแบบหนึ่งในการรวมพลังเพื่อแสดงออกถึงปัญหาความคิดเห็นให้ ผู้ปกครองรับรู้และแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ อันนี้ผมก็ดูจากงานที่สภาฯ ทำมาให้-----

ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้มุ่งบังคับที่การชุมนุมในที่สาธารณะ อาจจะอ้างได้ว่าไม่ครอบคลุมถึงที่ส่วนบุคคลหรือนิติบุคคล แต่ในทางความเป็นจริงแล้วมีน้อยครั้งมากที่จัดขึ้นในส่วนที่บุคคล เพราะว่ายากที่จะหาที่โล่งกว้างที่ไหนได้ในกรุงเทพฯ มารองรับการชุมนุมคนหลักพัน หลักหมื่น ที่สาธารณะนั้น โดยปกติก็ต้องขออนุญาตใช้จากเจ้าของสถานที่หรือผู้ดูแลทั้งสิ้นอยู่แล้ว กฎหมายเดิมก็มีอยู่ครับท่านประธานฯ ผมอาจจะไม่ใช่เป็นนักชุมนุมอาชีพเท่าท่านสมาชิกฯ ที่อภิปรายก่อนหน้านี้ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน พลตรี จำลอง ศรีเมือง แต่ว่าก็ชุมนุมมาพอสมควรเมื่อปี ๒๕๔๘ ต่อปี ๒๕๔๙ ขออนุญาตทุกครั้งครับ ขอใช้สนามหลวงก็ขอ กทม. ขอใช้ลานพระบรมรูปทรงม้าก็ขอทั้ง กทม. ขอทั้งทุกหน่วยงานขอใช้ลานคนเมืองขอ กทม. กทม. ไม่ให้ก็ไม่ชุมนุม ขอใช้สวนลุมพินีก็ขอ กทม. ทุกครั้งก็มีขั้นตอนการขอใช้อยู่ การชุมนุมคนหลักร้อยขึ้นไปก็ต้องใช้เครื่องขยายเสียง กฎหมายเดิมก็มีอยู่แล้วครับ แล้วผู้ชุมนุมก็มักจะขอก่อนเป็นปกติ หรืออย่างน้อยก็คือแจ้งให้ทราบ คือการชุมนุมก็มักจะมีการพูดคุยที่ไม่ถึงกับการขออนุญาต แต่จะเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่ามีไดอะล็อก (Dialog) ระหว่างผู้ชุมนุมกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นที่รู้จักกันอยู่ครับ ผู้ชุมนุมที่อยู่ในสนามกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องรับหน้า อยู่ในแนวหน้า อยู่ในภาคสนามหรือในระดับผู้บังคับการตำรวจนครบาลหรือรองลงมาในพื้นที่จะมีการติดต่อประสานงานกันว่าจะชุมนุมที่ไหน อย่างไร แค่นั้น เมื่อไร ตรงนี้ไม่ได้นะ เรายังไม่ไป หรือตรงนี้เราจำเป็นจะต้องกันไว้ละ แต่ผู้ชุมนุมมีความเห็นว่าถ้าไปไม่ถึงตรงนั้นก็มีปัญหา ก็จะมีการดันกันนิดหน่อยพอเป็นธรรมเนียม ก็อยู่กันอย่างนี้มาโดยตลอดไม่ว่าการชุมนุมครั้งไหน การใช้เครื่องขยายเสียง ถ้ามาห้ามใช้เครื่องขยายเสียงกับการชุมนุมแล้วผมขอกราบเรียนว่าเสี่ยงต่อการจลาจลอย่างยิ่งครับ การควบคุมคนอย่าว่าแต่หลักพัน หลักหมื่นเลยครับ แค่หลักร้อย หรือหลักสิบ ถ้าเสียงไม่ดัง ไม่ทั่วถึงกันแล้วจะเกิดความเข้าใจผิดกันขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการใช้โทรโข่ง การใช้เครื่องขยายเสียงนั้นควรจะต้องสนับสนุนในการชุมนุมเพื่อให้ผู้ชุมนุมได้มีความเข้าใจในปัญหาตรงกัน และให้ผู้นำการชุมนุมนั้นสามารถควบคุมการชุมนุมได้ครับ ถามว่าในการชุมนุมโดยสงบและโดยปราศจากอาวุธนั้น ถ้าหากในที่สุดมีการก่อการจลาจล มีการบังคับ มีการขัดขวาง มีการละเมิดสิทธิ

คนทั่วไป กฎหมายเดิมก็มีอยู่แล้วครับท่านประธานฯ ไม่ว่าจะ เป็นประมวลกฎหมายอาญา หรือแม้กระทั่งชั้นสูงขึ้นไปก็คือ กฎหมายการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือแม้กระทั่งกฎอัยการศึก กฎหมายฉบับนี้จึงไม่จำเป็นครับ ผมพยายามจะดูรายละเอียด ในเนื้อหาของทั้ง ๒๐ มาตรา ในส่วนแรก ในนิยามผมไม่อ่านซ้ำแล้วนะครับ เพราะว่า ท่านสมาชิกฯ ก็พูดกันมามากนะครับ ผมขออนุญาตสมมุติ นะครับว่า สมมุติว่าเพื่อนของผม และคณะประมาณสัก ๗ คนนี้ต้องการคัดค้านกฎหมายฉบับหนึ่ง มารวมตัวกันที่หน้าสถาบันฟุตบอล (Footpath) ไม่ใช่ช่องทางจราจร แต่ว่าเขาใช้โทรโข่ง เพราะว่าหน้าสถาบันก็เสียงดังใช่ไหมครับ แล้วก็ที่เหลือถือป้าย อันนี้ก็เข้าองค์ประกอบครบถ้วนของการชุมนุมในที่สาธารณะ คือรวมกลุ่มกันมีเป้าหมายเรียกร้องกดดันและทำในที่สาธารณะ คือทางเท้าที่คนใช้ร่วมกัน ก็แปลว่าแม้แต่กระทำได้แค่โทรโข่งตัวเล็ก ๆ ท่านประธานฯ ครับ แม้หลักการจะบอกว่าเจตนาเพื่อคุ้มครองบุคคลที่ ๑ หรือสาธารณชน ไม่ให้ผู้ที่จัดชุมนุมในที่สาธารณะไปละเมิดเขา หลักการในประเด็นนี้ดูเหมือนว่าจะพอฟังได้ แต่ว่าพิจารณา ลงไปในข้อเท็จจริงเถอะครับ ว่ามีข้อกฎหมายเกี่ยวข้องอยู่แล้วทั้งนั้น แม้กระทั่ง เรื่องการใช้พื้นที่จราจร ผู้ชุมนุม กระผมมีความเห็นว่าควรมีสติที่จะเคลื่อนย้ายโดยชอบ เพื่อความเรียบร้อยในการชุมนุม เราต้องยอมรับนะครับว่า หากมีคนจำนวนมาก ในที่แรก อาจจะไม่ได้อาศัยจราจร แต่เมื่อมีคนมากขึ้นก็จำเป็นที่จะต้องใช้อาศัยจราจร แต่โดยปกติ การชุมนุมในยุคปัจจุบันนี้ก็มักจะทำความเข้าใจร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ และเปิดช่องทางจราจรไว้ให้เสมอครับ -----

อันนี้เป็นสิทธิพื้นฐานโดยชอบครับ แน่นนอนครับ แต่ถ้ากระทำเกินเลยไปถึงการปิดถนนไม่ให้รถผ่าน ๔ - ๕ ชั่วโมง ก็ไม่เหมาะสมครับ และที่ผ่านมารัฐก็ไม่เคยอนุญาตให้มีการปิดถนนในขนาดนั้นอยู่ได้ ก็มีการจับกุมดำเนินคดีไปเห็น ๆ กันแล้วอยู่หลายกรณี แต่กฎหมายนี้กลับให้อำนาจสั่งห้ามการเคลื่อนที่มาตั้งแต่ต้น กำหนดให้ขออนุญาตก่อน ซึ่งขัดหลักการอย่างแน่อน

อีกประการหนึ่ง รัฐธรรมนูญรับรองสิทธิในการสื่อสารถึงกัน แต่ปรากฏว่า จะถ่ายถอดเสียงการชุมนุมผ่านแค่วิดีโอชุมชนตามร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ต้องขออนุญาต อันนี้ก็ไปละเมิดสิทธิอื่น ๆ ที่รัฐธรรมนูญรับรองด้วย ท่านประธานฯ ครับ การชุมนุมของประชาชนนั้นมาจากหลายเหตุ มาจากหลายเรื่อง แต่มีส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับประชาชน เช่น ชาวบ้านรวมตัวกันประท้วง โรงงานปล่อยน้ำเสีย ในประเด็นแบบนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคนกลาง แต่อีกมากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ กระผมเชื่อว่าอีกมากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์นั้น การชุมนุมของประชาชนเกิดจากความขัดแย้ง หรือต้องการเรียกร้องกดดันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ชาวบ้านไม่พอใจราคาผลผลิต อยากให้รัฐบาลช่วย และยังไม่พอใจมาตรการที่รัฐออกมา อ้างว่ายังไม่เพียงพอ ต่อไปจะไปชุมนุมที่หน้าศาลากลาง ขนคนขึ้นรถกระบะ แล้วก็ต้องใช้เครื่องขยายเสียง ก็ต้องไปขออนุญาตก่อนครับต่อจากนี้ไป ชาวบ้านไม่พอใจการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัด จะไปประท้วงที่ศาลากลางจังหวัด แต่กฎหมายบอกให้ไปขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นคู่กรณีโดยตรงเสียก่อน แล้วจะได้รับอนุญาตได้อย่างไรครับท่านประธานฯ จากเรื่องเล็ก ๆ เรื่องปากท้องขึ้นมาสู่เรื่องการชุมนุมทางการเมือง โดยธรรมชาติไม่มีรัฐบาลที่ไหน หรือครับที่จะอนุญาตให้ประชาชนฝ่ายตรงกันข้ามจัดชุมนุมง่าย ๆ ก็ต้องอ้างเหตุผลสารพัด แล้วก็บังคับกฎหมายนี้มาลงโทษ คือในมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๐ โทษสูงสุดคือจำคุก ๓ ปี ในอดีตในการจัดชุมนุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ก็เจอการกีดกันสารพัด ตอนนั้นยังไม่มียกกฎหมายฉบับนี้ แต่ถ้ามีกฎหมายฉบับนี้การชุมนุมเกิดขึ้นไม่ได้หรือครับ การชุมนุมที่เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ต่อเนื่อง ๓๓ วัน ๓๓ คืน ถ้าไม่มีการชุมนุมครั้งนั้นก็ไม่มีการยึดอำนาจวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ และก็ไม่มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ และถ้ากฎหมายฉบับนี้มีจริงตั้งแต่ตอนนั้นก็จะมี ๒ ทางเท่านั้นแหละครับ ทางแรก

แกนนำผู้ชุมนุมก็ต้องเลิกชุมนุม ทางที่ ๒ เกิดจลาจลใหญ่ เพราะว่าแกนนำฝ่าฝืนโดยใช้
อารยะขัดขืนแล้วถูกจับดำเนินคดีหมด ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายนั้นอาจจะมีได้
กระผมยอมรับครับ แต่ต้องไม่ใช่กฎหมายที่มีลักษณะห้ามการชุมนุม จะต้องเป็นกฎหมาย
ที่สนับสนุนการชุมนุม หรือกำหนดเงื่อนไขในการชุมนุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำหนดเงื่อนไข
ในการสลายการชุมนุมว่าเจ้าหน้าที่จะกระทำได้ในลักษณะไหน อย่างไร ถึงจะไม่เรียกว่า
เกินกว่าเหตุ

ท่านประธานฯ ครับ มาสู่ประเด็นที่ ๓ เป็นอุปสรรคของการพัฒนา
ประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมือง สังคมประชาธิปไตยนั้นยอมรับการชุมนุมของ
ประชาชนเพื่อต่อรอง เรียกร้อง กดดัน สนับสนุน ถือเป็นการใช้สิทธิเพื่อต่อรองทางอำนาจ
โดยตรงของประชาชน ผมจะไม่ลงไปถึงการชุมนุมย่อย ๆ เพื่อเรียกร้องผลประโยชน์ เช่น
ราคาพืชผลหรือกนะครับ จะพูดเฉพาะการชุมนุมทางการเมือง สังคมไทยในวันนี้พัฒนา
ไปไกลแล้วครับ มาตรฐานการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ ไม่มีอันตราย ไม่มีบาดเจ็บ
ได้เกิดขึ้นแล้วครับ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าจริง ทำได้จริงเมื่อปีที่แล้ว และสังคมก็ยอมรับ
ครับ อย่างน้อยที่สุดการชุมนุมโดยสงบที่เคยเกิดขึ้นก็ได้กดดันให้การเคลื่อนไหวของ
ผู้ชุมนุมทางการเมืองในปัจจุบันที่พยายามจะก่อความไม่สงบต้องไม่ได้รับความสนับสนุน
จากประชาชน เพราะว่าหากกล้าเส้น เกินเส้นมาตรฐานของการชุมนุมที่เป็นแบบอย่างเมื่อ
ปีที่แล้วไป สังคมก็จะไม่ยอมรับและปฏิเสธ -----

การเคลื่อนไหวทางการเมืองใด ๆ ที่สื่อเค้าไปในทางที่จะก่อให้เกิดความรุนแรง ก่อให้เกิดความไม่สงบ ก็จะขาดความชอบธรรมและหมดพลังไปเองในที่สุด กฎหมายฉบับนี้ตั้งใจจะสร้างเครื่องมือและกลไกทางอำนาจให้กับรัฐ เพื่อจัดการการชุมนุมทางการเมือง แต่เพียงแต่วิธีคิดในเชิงยุทธศาสตร์ ท่านประธานฯ ครับ ก็ผิดแล้วครับตั้งแต่ต้น เพราะว่า การต่อสู้ทางการเมืองยุคใหม่พัฒนาไปสู่การต่อสู้ที่ผสมผสานกันระหว่างการจัดชุมนุม ผนวกกับการต่อสู้เรื่องข่าวสารและวาทกรรม ช่วงชิงความชอบธรรมและการยอมรับ จากสังคมระหว่าง ๒ ฝ่าย และมีเรื่องของกระแสโลกมาเกี่ยวข้องโดยตรง ทั้งนี้ที่รัฐ จัดเครื่องมือทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาใช้ ถ้าเกิดมีพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ขึ้น จะเป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำในทางยุทธศาสตร์ทันที แค่วันนี้ครับ แค่มิเพื่อนสมาชิก เสนอด้วยเจตนาดี ด้วยเจตนาบริสุทธิ์ ก็เริ่มมีแรงกดดันเข้ามาแล้ว และต่อไปถ้าแค่รัฐบาล เพียงแต่ขอรับไปพิจารณา ๓๐ วัน รัฐสภาแห่งนี้อนุมัติ ไม่ขัดข้อง รัฐบาลก็จะเผชิญหน้า กับแรงกดดันไปอีก ๓๐ วัน และแรงกดดัน ๓๐ วันนั้นคร่อมช่วงลงประชามติ รับร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ในวันอาทิตย์นี้พอดีด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ โดยหลักการ แล้วมีแต่รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนร่วมกันแสดงออกโดยตรงในที่สาธารณะ ให้มากขึ้น รัฐต้องส่งเสริมและผลักดันให้เกิดการยอมรับการชุมนุมในที่สาธารณะ โดยสงบและปราศจากอาวุธ เพื่อนี้จะเป็นเกราะป้องกันอย่างดีในกรณีที่มีการจัดชุมนุม อื่นใดในอนาคต หรือที่เพิ่งผ่านไปเมื่อไม่นานมานี้ ที่ล้าเส้นหรือกรอบมาตรฐานดังกล่าว ไปใช้ความรุนแรง หรือการก่อวินาศกรรม พวกเขาก็จะทำไม่ได้ หรือทำได้แต่ไม่ได้ผล เพราะสังคมไม่ยอมรับ ไม่ว่าจะมียุทธวิธีอย่างไรขนาดไหน แต่ก็ไม่สามารถที่จะระดม ผู้คนได้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ครับ และถ้าพวกเขาล้าเส้นเกินกว่าที่กฎหมายมีอยู่ ก็ใช้กฎหมายที่มีอยู่จัดการ ไปสิครับ ที่ผ่านมาก็พิสูจน์ได้แล้วว่า เราใช้กฎหมายที่มีอยู่ ควบคุมได้ดีอยู่แล้ว ในกรณีที่ผ่านมาเห็นได้ชัดครับ เมื่อเขาไม่หลายจำ วันแรก เขาไปอยู่ข้างเวที เจ้าหน้าที่ก็ใช้กฎหมายที่มีอยู่ไปสู่ศาล เมื่อวานนี้เขาล้าเส้นอีกก้าวหนึ่ง ขึ้นเวทีปราศรัย วันนี้เจ้าหน้าที่ก็ไปศาล นี่คือการบรรณาการที่ได้ผลอยู่แล้วครับท่านประธานฯ หากรัฐไม่ช่วยกันสร้างบรรทัดฐานใหม่ ว่าด้วยการชุมนุมอย่างสงบ ปราศจากอาวุธ ในที่สาธารณะ กลับไปสร้างเครื่องมือมาบังคับ ก็เหมือนกับการเป็นอุปสรรคของ

ขบวนการปฏิรูปการเมืองที่จะเกิดขึ้น และรัฐนั่นเองครับที่จะเป็นอุปสรรคของการพัฒนาประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมือง กฎหมายนี้เป็นอุปสรรคของการพัฒนาประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมืองโดยตรง

ท่านประธานฯ ครับ สรุปแล้วนะครับ กระผมไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาและหลักการของร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ เพราะนอกจากขัดรัฐธรรมนูญแล้ว ร่างกฎหมายฉบับนี้ยังมีลักษณะขัดกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง และที่สำคัญที่สุดครับ ท่านประธานฯ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีลักษณะขัดกับปรัชญาพื้นฐานและแนวนโยบายของทั้ง คมช. ของทั้งรัฐบาล และทั้งของ สนช. เอง ที่มุ่งสร้างระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงขึ้นมา เป็นที่ทราบกันดีแล้วนะครับว่า คมช. หรือก่อนหน้าก็คือ คปค. ตัดสินใจรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ปีที่แล้วไม่ใช่เพื่อสร้างระบอบเผด็จการครับ แต่เพื่อหยุดยั้งระบอบประชาธิปไตยจอมปลอมหยุดยั้งการโกงชาติ หยุดยั้งการกระทำอันหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ รวมทั้งหยุดยั้งแนวโน้มการปะทะกันของประชาชน ๒ กลุ่ม แต่มุ่งสร้างระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง เพราะว่าวิธีการที่ทำมาหลายเดือนนั้นจะถูกหรือจะผิด จะสำเร็จหรือจะล้มเหลว แต่ก็ต้องยอมรับในเจตนารมณ์เบื้องต้นที่ดีครับ โดยเฉพาะเป็นการส่งสัญลักษณ์เชิงบวกต่อชุมชนนานาชาติ ไม่ว่าจะเป็นการร่างรัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับที่เรากำลังใช้อยู่ที่รองรับสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างกว้างขวางในมาตรา ๓ ไม่ว่าจะการที่ไม่มีมาตราใดเลยที่ให้อำนาจเด็ดขาดในทำนองมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๑ เช่น รัฐธรรมนูญชั่วคราวหลังรัฐประหารครั้งก่อน ๆ ที่เคยมีมาและไม่จะเป็นการใช้อำนาจที่มีอยู่อย่างระมัดระวังพระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นยังไม่เคยใช้เลยครับ ทั้ง ๆ ที่ในบางกรณีก็มีเสียงเรียกร้องให้ใช้นะครับ -----

แม้กระทั่งเมื่อจะร่างพระราชบัญญัติความมั่นคงเข้าสู่สภาแห่งนี้ เมื่อถูกเสียงคัดค้าน ทั้ง คมช. ทั้งรัฐบาลก็ฟังครับ แล้วถ้าเมื่อร่างนั้นเข้ามาสู่ สนช. แห่งนี้ ก็คงจะต้องฟังเสียงคัดค้านและนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีที่สุดครับ ท่านประธานฯ ครับ เราจะมาทำลายทุกสิ่งทุกอย่างลงด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือครับ ท่านประธานฯ ครับ เราจะเติมพันการตัดสินใจวันนี้กับการลงประชามติในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้หรือครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ครับ ทุกประการนั้นมีราคาที่ต้องจ่ายครับ ระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงก็มีราคาต้องจ่าย แต่ระบบนิติรัฐที่แท้จริงก็มีราคาที่ต้องจ่ายครับ บางครั้งระบบประชาธิปไตยและนิติรัฐก็ต้องแลกมาด้วยความวุ่นวาย ความสับสน ความรำคาญจากรถติด ความรำคาญจากเสียงดังอันเกิดขึ้นมาจากการชุมนุมในที่สาธารณะบ้าง แต่ว่าอันนั้นเป็นสิ่งที่ดันไม่จะไม่เติบโตขึ้นมา ถ้าไม่มีการพรวนดิน ท่านประธานฯ ครับ ผมขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกฯ ที่เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมคงไม่อาจขออนะครับ แต่ผมอยากเห็นการถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากเห็นรัฐบาลเข้าใจในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนะครับ กระทบผมไม่อยากจะเห็นการ โหวตรับหรือไม่รับเกิดขึ้น แต่ถ้าจำเป็น ก็จำเป็นจะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นลงในวันนี้ครับ ไม่ปล่อยให้เรื่องนี้คาราคาซังเป็นหนามยอกอกของรัฐบาล ของ คมช. และของ สนช. ต่อไปอีก ๓๐ วันครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัสกุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณบวรศักดิ์ นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ กระทบเห็นความปรารถนาดีของท่านสมาชิกฯ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วว่ากัน อันที่จริงท่านสมาชิกฯ ก็คงมีเหตุผลที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุที่ว่า มีนักวิชาการบางท่านที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร เล่มสีน้ำเงินนี้ นะครับ ประการว่า สังคมไทยขาดกฎหมาย ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ คือกฎหมายว่าด้วยการชุมนุม ฉบับที่ ๒ คือกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ท่านผู้นี้เป็นผู้ซึ่งอายุน้อย แต่มีความเป็นกลางทางการเมือง ท่านมีความเป็นนักวิชาการที่เชื่อตรงต่อความคิดเห็นท่านมากมาตลอด ผมเข้าใจว่าเหตุนี้เอง

ที่ทำให้ท่านผู้เสนอซึ่งมีความปรารถนาดีที่จะให้เกิดความสมดุลขึ้นระหว่างเสรีภาพในการชุมนุมและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งรวมไปถึงการประท้วงรัฐบาล ที่กระทำการที่มีขอบด้วย กับเสรีภาพของผู้อื่นในการใช้ที่สาธารณะ ท่านประธานฯ ครับ ถึงแม้จะเข้าใจความมีเจตนาดีของท่านสมาชิกฯ เพียงใดก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สุ่มเสี่ยงเหลือเกินต่อการขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ข้อที่ ๑ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้นิยามคำว่า ที่สาธารณะ นั้นไม่ใช่เฉพาะที่รัฐจัดไว้ให้ประชาชนทั่วประเทศได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันนะครับ แต่รวมไปถึงที่ซึ่งภาษาในประมวลกฎหมายอาญาเรียกว่า ที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่ที่สาธารณะ เช่น มหาวิทยาลัย เช่นที่อื่นซึ่งเป็นทีส่วนบุคคล ที่เปิดให้มีการเดินเข้าเดินออกกันได้ ซึ่งไม่ใช่ความหมายของที่สาธารณะในความเข้าใจทั่วไป แต่เป็นที่ของทีมีบุคคลเป็นเจ้าของ -----

เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้มีความกว้างขวาง และกระทบเสรีภาพมากพอสมควร ท่านสมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายแล้ว ผมจะไม่เสียเวลาอภิปรายประเด็นเหล่านั้น กราบเรียนว่าการให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๑ ชุด และต้องให้ขออนุญาตก่อนนั้น แปลว่าผู้ไม่ได้รับอนุญาตไม่มีเสรีภาพ นี่ตรงกันข้ามกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเลย เสรีภาพนั้นแปลว่าทำอะไรก็ได้ที่ไม่มีกฎหมายห้าม แล้วรัฐธรรมนูญบอกว่าเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยสงบ และปราศจากอาวุธนั้นเป็นเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครอง แต่ร่างฉบับนี้แปลให้มีการขออนุญาต ซึ่งแปลว่าถ้าไม่มีการอนุญาต ไม่มีเสรีภาพครับ

ความคุ้มครองประการที่ ๒ ก็คือความคุ้มครองเรื่องที่ท่านสมาชิกฯ ซึ่งอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายไปว่าคุ้มครองต่อการเลือกปฏิบัติ เพราะการชุมนุมของ ประชาชนทั่วไปที่ราชการไม่ได้จัด ถึงแม้จะเป็นการชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเข้าเหตุ ตามมาตรา ๖ ก็ต้องไปขออนุญาตแต่ถ้าเป็นการชุมนุมที่ทางราชการเป็นผู้จัดถึงแม้ว่า จะคิดขวางทางจราจร ถึงแม้ว่าจะมีการใช้เครื่องขยายเสียง ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ยานพาหนะ ถึงแม้ว่าจะมีการเคลื่อนย้ายสถานที่ชุมนุมก็ทำได้ ทั้งหมดนี้ท่านประธานฯ ครับ กราบเรียน ท่านสมาชิกฯ ผู้มีความปรารถนาดีว่าคุ้มครองหลีกเลี่ยงต่อการขัดมาตรา ๓ ที่บอกว่าภายใต้ บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ สักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศ ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ตามพันธกรณีระหว่าง ประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้วย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อเป็นดังนี้ กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกฯ เอง ท่านไม่ใช่นักกฎหมายมหาชน ความเห็นในทางกฎหมาย ท่านองนี้อาจจะแตกต่างกันได้ แต่เมื่อมีความคุ้มครองเช่นนี้จึงขอกราบเรียนหารือ ท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่าเพื่อไม่ให้สภาแห่งนี้ต้องอภิปรายกันไปยาว มากกว่านี้ เพราะมีกฎหมายอีกหลายฉบับ แล้วก็สมาชิกฯ ทุกท่านรับทราบความปรารถนาดี ของท่านสมาชิกฯ ผู้เสนอแล้ว ท่านสมาชิกฯ ผู้เสนอและคณะจะกรุณาพิจารณาทบทวน การยืนยันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปหรือไม่ ผมกราบเรียนว่า ถ้าท่านยืนยัน ก็ต้องลงมติครับ และถ้าลงมตินั้นกระผมเกรงว่าจะมีปัญหาเรื่องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ อย่างที่ได้กราบเรียนแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก
อิสระพันธ์ ครับ ไม่อยู่ เชิญคุณวิทย์

นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผม
อยากจะกราบเรียนดังนี้ ก่อนหน้าที่ พลตำรวจเอก อิสระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
ขอประทานโทษที่ต้องเอยนามท่าน ก่อนจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มาปรารภ
กับผมว่าในต่างประเทศนั้นมีประเทศไหนบ้าง หรือนานาประเทศเคยมีกฎข้อบังคับ
หรือระเบียบเกี่ยวกับการชุมนุมนี้ไว้บ้างหรือเปล่า ผมก็บอกว่ามี มีหลายประเทศด้วย
ทางท่านอิสระพันธ์ก็เลยอยากจะให้มีร่างพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในประเทศไทย
เช่นเดียวกัน -----

ซึ่งก็นับว่าเป็นความปรารถนาดีส่วนหนึ่ง แต่ผมก็ได้เรียนกับท่านอิสระพันซ์ไปว่า เรื่องของสาระสำคัญนั้นเป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดนะครับ ก็อย่างที่ท่านสมาชิกฯ สนช. ทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว ผมมาคิดว่าการอภิปรายของ สมาชิก สนช. ด้วยความปรารถนาดีนั้น ผมคิดว่ามีคุณค่าอย่างยิ่ง แล้วสิ่งเหล่านี้ ผมในฐานะที่เป็นผู้ร่วมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้คนหนึ่งก็มีคำตอบอยู่ในใจแล้ว ผมคิดว่าท่านอิสระพันซ์ซึ่งเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คงจะมีคำตอบแล้วเช่นกัน ผมก็อยากจะขอให้ท่านประธานฯ ได้ให้ท่านอิสระพันซ์ได้เสนอ คำตอบนี้แก่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์สุจิตครับ

นายสุจิต บุญบงการ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม สุจิต บุญบงการ ผมเองก็มีความเข้าใจดีในความปรารถนาดีของท่านผู้เสนอร่างกฎหมาย ฉบับนี้ เนื่องจากใกล้ชิดแล้วก็สนิทสนมกันพอสมควร แต่ผมก็กราบเรียนด้วยความเคารพ ว่า ผมไม่สามารถจะรับร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ นะครับ โดยเหตุผลทั้งหมดที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว นะครับ ผมเองก็อยากจะขอย้ำสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลา ว่าผมในฐานะที่เป็นผู้สอนหนังสือในมหาวิทยาลัยว่าด้วยการเมือง การปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย และของประเทศอื่น ๆ มาเป็นเวลา ๓๐ ปี แล้วก็ ในฐานะที่ผมเคยดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมาเป็นเวลาประมาณ ๕ ปี ผมอ่านร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีความรู้สึกว่าจะขัดแย้งกับหลักการของ ระบอบประชาธิปไตยอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลสั้น ๆ อยากจะขอย้ำก็คือว่า การชุมนุมในที่ สาธารณะหรือว่าการชุมนุมโดยปราศจากอาวุธนั้น เป็นสิ่งที่ยอมรับกันได้ในระบบ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ส่วนการชุมนุมที่จะต้องไปขออนุญาตนั้นผมว่า เป็นการที่ขัดกับหลักการ ผมมีความรู้สึกว่าเป็นทางปฏิบัติและทั้งนี้เป็นหลักการแล้วนี้ มีปัญหาทั้งสิ้น ในทางหลักการผู้อภิปรายหลายท่านก็ได้พูดไปแล้วว่า เมื่อเขาจะชุมนุม เขาย่อมสามารถจัดการในการชุมนุมได้ และเมื่อในทางปฏิบัติการมีคณะกรรมการ มาคอยบอกว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ช่องทางเดินการจราจร ให้ใช้เครื่องขยายเสียง

ให้ใช้ยานพาหนะ หรือว่าการเคลื่อนย้ายที่ชุมนุม เป็นการเข้าไปสอดแทรกการมีปัญหา ทำให้ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชน ที่ผมพูดเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่ควรจะมีข้อจำกัด แต่ข้อจำกัดมีอยู่แล้วในกฎหมายหลายฉบับ อยู่ที่มีการบังคับใช้ และพูดตามความจริงในแง่ของการชุมนุมเป็นเรื่องการเมือง และมีผลในทางการเมือง ดังนั้นด้วยเหตุนี้เองผมมีความคิดว่า ในทางการปฏิบัติของผู้ที่ดูแลกฎหมายนั้นก็ย่อมต้องใช้ดุลพินิจและความอะลุ่มอล่วยพอสมควรในการที่จะดูแลให้การชุมนุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และผมอยากจะขอชี้ให้เห็นว่า ในเรื่องของการชุมนุมเท่าที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์การเมืองไทย เรามักจะพบกับการชุมนุมที่มีลักษณะที่รุนแรงน้อยมาก อาจจะมีการใช้กำลัง อาจจะมีคามเสียหาย แต่เมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศเรามีการเสียหายที่น้อย ในขณะที่เดียวกันก็ก่อให้เกิดผลดีในทางการเมือง ในการปฏิรูประบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากกว่าผลเสีย อันนี้ถ้ามองภาพรวมในช่วงระยะเวลา ๔๐ ปี ๕๐ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เพราะว่าเรามีความอะลุ่มอล่วย เรามีการใช้ดุลพินิจที่ค่อนข้างจะมีเหตุมีผล ทั้งผู้ประท้วง ผู้ชุมนุม และผู้ใช้กฎหมาย อันนี้เป็นลักษณะเด่นของการเมืองไทย แล้วเรามีชีวิตรอดมาได้ถึงทุกวันนี้ในเรื่องของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็เพราะว่าการที่เราผ่อนสั้น ผ่อนยาวกันตรงนี้ แต่การที่มีกฎหมายมาบังคับใช้เช่นว่านี้ นอกเหนือจากขัดกับหลักการในระบอบประชาธิปไตยแล้ว ผมคิดว่าจะก่อให้เกิดปัญหาของการชุมนุมที่รุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นได้น้ำที่รุนแรงมากขึ้น และอาจจะมีการใช้กำลังมากขึ้น รุนแรงมากขึ้นได้ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เหมือนกับไปกั้นทำนบน้ำไหล เสร็จแล้วถ้าทำนบน้ำไหลแรงทำนบก็อาจจะพังอย่างนั้นถ้าปล่อยให้ทำนบน้ำไหลออกมาบ้างก็เป็นการผ่อนคลาย ผมพูดอย่างนี้เพราะว่าผมเคยดูแลนิติสด นักศึกษาในช่วง ๑๔ ตุลาฯ ในสมัยผมเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตตรงนั้นเราก็ต้องผ่อนสั้น ผ่อนยาวกับบรรดานิสิต ใช้กฎหมายโดยตรง ใช้ระเบียบข้อบังคับโดยตรงก็อาจจะทำให้เกิดความรุนแรงได้ อันนี้อาจจะเป็นหลักการและทางปฏิบัติ-----

ส่วนในประเด็นที่ว่าผมเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ เมื่อสักครู่นี้ท่านก็มีความสุข คือท่านอาจารย์บรรศักดิ์ ท่านบอกว่ากฎหมายฉบับนี้คุ้มครองผมในฐานะที่เคยเป็นตุลาการฯ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านเข้ามาในช่วงที่ผมเป็นตุลาการฯ ไม่คุ้มครองหรือครับ ผมวินิจฉัยว่าชั่วคราวรัฐธรรมนูญแน่ ๆ ครับ อย่างนั้นขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ที่เสนอนั้นกรุณาพิจารณาทบทวนการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ

พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ ครับ

พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมในฐานะเป็นผู้เสนอก็ขอเรียนด้วยความเคารพและก็มีความตั้งใจที่จะให้มีกฎหมายที่สามารถที่จะมาช่วยดูแลในเรื่องเกี่ยวกับการชุมนุมในสถานที่สาธารณะเพื่อให้เกิดความเรียบร้อย เพราะเราพบว่ามีเหตุที่มันไม่เรียบร้อยจึงได้ร่วมกันกับเพื่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติช่วยกันคิดนะครับ ก็คิดว่าบางหัวข้อที่ได้เขียนไปก็อาจจะเรียกว่ามันอาจจะไกลไปนะครับ แต่ผมประมาณการว่าจากที่ผมได้ไปศึกษาและไปหาผู้รู้เพื่อถามว่า บรรดานานาอารยประเทศเขามีหลักเกณฑ์กันใหม่ ก็ทราบว่าเขามีนะครับ ทีนี้ผมเชื่อว่าในอนาคตเราก็คงจะมีคนที่ช่วยกันคิดวางกติกาเพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดเหตุการณ์ที่บานปลาย อย่างเช่นที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ แต่ผมเชื่อว่าเวลาขณะนี้ผมเข้าใจ เพราะว่าบ้านเมืองเรากำลังอยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อ ประกอบกับเพื่อนสมาชิกฯ ก็ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และผมคิดว่าอาจจะเป็นแนวทางที่เอามาพิจารณาแล้วก็มาคิดทบทวนดูอีกทีว่าจุดที่มันน่าจะเป็นมันอยู่ตรงไหน แต่ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกฯ ในที่นี้หลาย ๆ คน ก็คงคิดเห็นเช่นเดียวกันว่า มันน่าจะมีกติกาในการนี้เช่นเดียวกับบรรดาบางประเทศที่เขา มีกัน ทางสมาชิกฯ ในกลุ่มของผมที่ได้เสนอขึ้นมาก็เป็นแต่เพียงข้อเสนอที่คิดว่าเราจะเสนอขึ้นมาแต่เป็นช่วงเวลาที่อาจจะไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นผมในฐานะผู้เสนอก็ขอถอนร่างกฎหมายฉบับนี้แต่เพียงนี้ ขอบคุณครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้เสนอขออนุญาต
 ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปก่อน ที่ประชุมจะมีข้อซักข้อใด ๆ ไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ซักข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุมัตินะครับ
 หรือไปตามนั้นนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ
 พ.ศ.

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
 บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณตวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมได้รับจดหมายว่า
ขอให้คุณวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ เป็นผู้เสนอแทน เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากท่านอาจารย์
ดวง อันทะไชย ให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สู่สภานะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ เมื่อเรามีการปฏิรูประบบการศึกษาไทยครั้งใหญ่ได้มีการออกพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง
ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติแม่ของระบบการศึกษาไทย เขาเรียกว่า พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ ในกฎหมายฉบับนั้นได้วางรากฐานเกี่ยวกับการปฏิรูประบบการศึกษาไทยไว้
ค่อนข้างมาก ประกอบกับมีการออกกฎหมายฉบับหนึ่งขึ้นมาบัญญัติใช้ในเชิงของ
รายละเอียดซึ่งเกี่ยวกับเรื่องระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ กฎหมายฉบับนั้นเรียกว่า
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของปี ๒๕๔๗ แต่ภายหลัง
ที่กฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ไปก็พบว่ามิจุดอ่อนอยู่บางประการที่สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติพบเห็น แล้วก็คิดว่าถ้าเราสามารถจะเสนอแก้ไขเพิ่มเติมบางประเด็นเข้าไปน่าจะทำ
ให้วิธีการบริหารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาราวรื่นแล้วก็สมบูรณ์มากขึ้น
กฎหมายฉบับนี้จึงมุ่งเน้น ๒ - ๓ ประการ ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ เป็นการมุ่งเน้นแก้ไขที่องค์ประกอบของคณะกรรมการที่จะดูแลเรื่องข้าราชการครูทั้งระบบ ถ้าท่านประธานฯ คุรายละเอียดเข้าไปจะเห็นว่าเราแก้ที่มาของบุคคลโดยเพิ่มเติมในสัดส่วนองค์ประกอบเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้แทนครูให้มีสัดส่วนเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ในระเบียบบริหารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนของการกระจายอำนาจ ก็คือการกระจายอำนาจการบริหารไปยังเขตพื้นที่การศึกษา ในส่วนนี้เองเราก็ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของอนุกรรมการที่ดูแลในเรื่องนี้ ที่สำคัญคือได้มีการบัญญัติห้ามการเมืองเข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะมิฉะนั้นการศึกษาไทยจะเป๋ไปไม่ถูกทิศ ไม่ถูกทางนะครับ การแก้ไขในส่วนนี้ก็มี การแก้ไขเพิ่มเติมมากขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นรายละเอียดซึ่งผมเข้าใจว่าบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายในส่วนที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการมีความต้องการมากก็คือ ประเด็นของการย้ายบุคลากรจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมให้การย้ายมีความเป็นธรรมมากขึ้น หลักการนี้เองจึงทำให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเสนอกฎหมายนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล คุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลขอรับไปศึกษาตามข้อบังคับฯ ๓๐ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล คุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอรับร่างนี้ไปศึกษาภายใน ๓๐ วันนะครับ ท่านจะมีข้อขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือเป็นมติ
 นะครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. คุณมุกดา
 อินต๊ะสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณมุกดาครับ
นางมุกดา อินต๊ะสาร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ดิฉัน ครูมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ ขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน

เหตุผล

ด้วยชุมชนเป็นสังคมฐานรากที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีวิถีชีวิต
วัฒนธรรมแตกต่างหลากหลายตามภูมิเวศน์ การพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลง ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ชุมชนอ่อนแอ
ประสบปัญหาความยากจน เกิดปัญหาสังคมมากขึ้น ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
ถูกทำลายจนเสื่อมโทรม เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน
รวมทั้งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างระบอบประชาธิปไตย และระบบ
ธรรมาภิบาล ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองสิทธิชุมชนและ
ประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นตามความหลากหลายของวิถีชีวิต
วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น จึงเห็นสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนและ
ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

LIART

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกฯ
อภิปราย เชิญท่านได้เลยค่ะ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัฒนา สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมจะยังไม่กล่าวถึงว่าจะเห็นกับหลักการหรือไม่นะครับ แต่ผมค่อนข้างจะสับสนในบทบาทของสภาองค์กรชุมชนตำบล คือทุกวันนี้เราก็มีองค์กรในระดับตำบลอยู่อันหนึ่งก็คือ อปท. ก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็มีทั้งเทศบาล มีทั้ง อบต. อย่างที่ทราบ ๆ กันนี้นะครับ แล้วก็ตั้งกันมานานแล้ว ที่สับสนก็เพราะว่าหลาย ๆ อย่างเหมือนกัน เช่น สมาชิกก็มาจากคล้าย ๆ กัน เพียงแต่ว่าของ อปท. เขามาจากการเลือกตั้ง แต่ของอันนี้มาจากการเลือกตั้ง ส่วนมาจากหมู่บ้านเช่นเดียวกัน แล้วก็มารวมกันเป็นสภาองค์กรชุมชน อันนี้ก็คล้าย ๆ กับ อปท. ส่วนที่แตกต่างกันก็ตรงภาระหน้าที่ ถ้าจริง ๆ จากมาตรา ๑๘ ที่พูดถึงภาระของสภาองค์กรชุมชนตำบล ผมอยากจะแบ่งออกเป็น ๒ ชุด ชุดหนึ่งก็คือ เป็นภารกิจของตัวสภาจริง ๆ ก็คือเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น การออกระเบียบต่าง ๆ การรายงานอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนอีกชุดหนึ่งจะไปข้างงานของ อปท. ทั้งหมดเลย เพราะ อปท. รับภาระไปก็ตั้ง ๑๐๐ กว่าเกือบ ๆ ๒๐๐ ภารกิจ จนจะทำงานไม่ไหวอยู่แล้วนี่นะครับ และที่สภาองค์กรชุมชนตำบลนี้ก็ทำงานคล้าย ๆ กัน ที่จะเป็นจุดเด่นหรือว่าเป็นหัวใจของสภาองค์กรชุมชนตำบลก็คือ (๖) ก็คือ การจัดเวทีชาวบ้านในเรื่องต่าง ๆ เพื่อหาทางออก การแก้ปัญหาอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นที่ของ อปท. อยู่ดี เพียงแต่ว่าอาจจะไม่ค่อยได้ทำ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะให้ผู้เสนอรวมทั้งคนที่รับตรงนี้ไปดูแลน่าจะมีการกำหนดบทบาทให้ชัดเจน ให้แตกต่างกันว่า แตกต่างกันอย่างไร ไม่ซ้ำซ้อนกันอย่างไร เท่าที่ผมมองดู เราก็อาจจะให้พวก อปท. เป็นฝ่ายบริหารจัดการ ส่วนสภาชุมชนอะไรที่ว่านี่ก็น่าจะเป็นฝ่าย คล้าย ๆ เป็นฝ่ายวิชาการหรือว่าเป็นฝ่ายให้ข้อเสนอแนะอะไรลักษณะแบบนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ตัวเวทีประชาชน ซึ่งก็จะเป็นการรวบรวมปัญหาอะไรต่าง ๆ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่จะให้ อปท. เป็นตัวไปดำเนินการ อันนี้ก็อยากจะให้ช่วยทำความเข้าใจหรือว่าทำความเข้าใจตรงนี้สักนิดหนึ่งก่อนที่จะรับหลักการนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงนันทกานะคะ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน
นันทกา สุประภาตะนันท์ ดิฉันไม่ได้จะขึ้นมาคัดค้าน แต่ว่าอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องร่าง
อันนี้ก็เป็นเจตนารมณ์ที่ดี ที่จะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะดูแลท้องถิ่น
แต่ก็มีข้อสงสัยบางประการ ก็เลยคิดว่าอย่างไรก็ดี ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลจะกรุณาจะไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ ดิฉันก็จะยินดีและไม่ขัดข้อง คือข้อสงสัยมีอยู่บางประการ เป็นต้นว่า ๑. คือ
ภารกิจของสภาองค์กรชุมชนตำบล ถ้าจะดูไปแล้วก็จะเห็นว่า ใกล้เคียงกับภารกิจหรือว่า
หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะมีการเขียนร่างนี้ในลักษณะ
ที่ว่าเป็นการส่งเสริม เป็นการแนะนำ เป็นการสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี
แต่ในทางข้อเท็จจริงนั้นก็อาจจะเกิดการเผชิญหน้ากันได้ ในระหว่าง อบต. และสภาใหม่นี้
คือถ้าหากว่า อบต. เกิดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของสภาองค์กรชุมชนตำบล ก็ลองนึกดู
วาดภาพว่า ความยุ่งยากจะเกิดขึ้นอย่างไรในชุมชนอันนั้น -----

- ๔๘/๑

อีกข้อหนึ่งดิฉันเห็นว่าในมาตรา ๑๕ มีการกำหนดมาให้ อบต. ให้เทศบาล ให้ กทม. ที่สภาองค์กรชุมชนตำบลตั้งอยู่อาจจะให้เงินอุดหนุนกับสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะกำหนด หรือว่าเช่นอย่างในมาตรา ๒๕ ก็มีการบัญญัติเอาไว้ว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดอาจให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการ ประชุมระดับจังหวัดของสภาชุมชนตำบล อันนี้ก็ควรจะมีการปรึกษาหารือกับทางองค์กร ที่เขาเกี่ยวข้องด้วยว่าจะมีเป็นปัญหาอย่างไรหรือไม่ รวมทั้งในมาตรา ๒๕ ที่ได้เรียนมา ข้างต้นด้วยว่า องค์กรที่เขาเกี่ยวข้องในเรื่องเหล่านี้จะมีปัญหาอะไรไหม เพื่อว่าจะไม่ต้อง เกิดข้อโต้แย้งกันในภายหลัง คือทั้ง ๒ เรื่องนี้ดิฉันคิดว่าน่าจะได้มีการพิจารณาร่วมกันกับ องค์กรที่เขาเกี่ยวข้องอย่างที่ได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือเห็นวก่อนที่ เราจะรับหลักการ ไปนั้นขอให้ทางรัฐบาลได้รับเรื่องไปพิจารณาเพื่อที่ว่าจะได้หารือร่วมกัน กับองค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอดิศักดิ์
นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็มีความคิดเห็นคล้าย ๆ กับ
ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ เพียงแต่ต้องการจะเสริมแล้วก็ให้ความเห็นเพิ่มเติม ในระดับ
ท้องถิ่นผมเห็นด้วยที่ว่าเราควรจะต้องพยายามสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร
การจัดการหรือการปกครองให้มากยิ่งขึ้น ในอดีตเราก็มีคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน
มีผู้ใหญ่บ้าน เรามีตำบล มีคณะกรรมการพัฒนาตำบล ปัจจุบันเราก็มีเพิ่มเติม คือมีองค์กร
บริหารส่วนตำบล ๒ องค์กรนี้ หรือ ๒ ลักษณะนี้ในปัจจุบันก็ยังไม่มีความไม่ลงรอยกันอยู่
ไม่น้อยทีเดียว ในการที่เราจะประชุมเพื่อรวบรวมความเห็นของระดับต่างระหว่าง
๒ ลักษณะนี้ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ เรากำลังจะมีอีก ๑ ประเภทขององค์กร ผมจึงอยากจะตั้ง
เป็นข้อสังเกตแล้วก็กราบเรียนสำหรับที่จะมีการพิจารณาต่อไปว่าสมควรจะมีอีก ๑ ลักษณะ
หรือไม่ ถ้าหากเห็นความจำเป็นจะต้องมีความเชื่อมโยงระหว่าง ๒ - ๓ องค์กร หรือ
๒ - ๓ ประเภทนี้จะเป็นอย่างไร ก็อยากจะฝากให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้กรุณาพิจารณา
ในเรื่องนี้ให้รอบคอบด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญ ท่านพลเอก สุรินทร์
 นะคะ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
 พลเอก สุรินทร์ ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ผมได้ร่วมทำงานกับรัฐบาลมาทุกรัฐบาล
 จนกระทั่งเกษียณอายุแล้ว สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดเจนว่าการพัฒนาไม่ว่าจะชนบทหรืออะไร
 ก็ตาม ถ้าประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้วมันก็ไม่เกิดผลอย่างชัดเจน สภองค์กร
 ชุมชนดูเหมือนว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้ประชาชนเข้ามาเป็นส่วนร่วมอย่างแท้จริงให้เกิดขึ้น
 โดยมีพระราชบัญญัติรองรับ ก็เป็นเรื่องดี ผมอยากจะยกตัวอย่างว่า เพื่อไม่ให้เกิดความ
 ซ้ำซ้อน ผมเห็นด้วยกับท่านที่อภิปรายไปแล้วว่าอย่าให้มีการซ้ำซ้อนหรือเกิดการขัดแย้ง
 ถ้าบ้านเราเมืองเรานี้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นส่วนภาคีราชการที่เป็นโครงสร้างสนับสนุน
 อย่างแท้จริงแล้ว ใครจะมาเป็นผู้บริหารก็ตามก็ต้องเดินไปตามนั้น นั่นคือมาจากความ
 ต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ทางสถานีเป็นเหมือนตัวตุ๊กตา การตั้งต้นที่ให้เกิดการ
 รวมของประชาชน -----

ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครัว งบประมาณปี ๕๐ ที่ผ่านสภานี้ไปแล้ว มีงบตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของปี ๕๐ คือขจัดความยากจนและพัฒนาชนบท ๕๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษ บัดนี้เหลืออีก ๒ เดือนหรือเดือนเศษ ๆ จะสิ้นปีงบประมาณ ถามว่าประชาชนมีส่วนร่วมสักเท่าไรครับ จริงอยู่ครับ เรามีกติกาอะไรมาเป็นหลักการไว้เยอะมากมาย แต่เป็นการมีส่วนร่วมแบบราชการทั้งสิ้น ง่ายๆ ๆ นะครับ แม้กระทั่งปีที่เกิดมาใหม่นี้ ปียุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของรัฐบาลที่ให้ประชาชนเป็นคนตั้งกติกาเองคิดมาเอง พอเอาเข้าจริง ๆ ก็ไม่ใช่ เพราะว่าไม่มีเวลา และประชาชนไม่มีการรวมตัวกันมาก่อน ก็ไม่เกิดประโยชน์ ก็ต้องหารกันไป ขณะนี้ผู้ใหญ่บ้านบางคนที่เป็นชุมชนได้เงินไปแล้ว ๒๐,๐๐๐ ยังไม่รู้จะซื้อกะละมังหรือว่าซื้อเต็นท์ดี นี่คือปัญหา เพราะฉะนั้นการที่มีสภาประชาชนขึ้นมา ถ้าในหลักการนะครับ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วย เพราะประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ๆ ไม่ใช่มีส่วนร่วมตามชื่อที่ส่งมาให้เซ็นกัน แม้กระทั่งการทำประชามติเหมือนกัน ของทุกรัฐบาลที่ผ่านมานั้น ผ่านประชามติแล้ว แล้วประชามติแบบราชการ คือส่งรายชื่อไปแล้วให้เซ็นชื่อนั้น ถามว่าได้มีการจัดทำเวทีให้คุยกันใหม่ ไม่มีครับ มีน้อยมาก การแก้ปัญหาสันามิ โดยเฉพาะเรื่องการแก้ปัญหาที่ดินที่ประชาชนไม่สามารถเข้าไปสร้างที่อยู่อาศัยในที่เดิมใน ๖ จังหวัดที่ผ่านมา ผมเป็นประธาน ได้ใช้หลักการของประชาชนนี้แหละครับนั่งคุยกันร่วมกับราชการ ประชาชนมีความเห็นอย่างนี้แล้วก็ไม่ผิดหลักการ ราชการเป็นข้อเสนอแนะว่ามีกฎหมายอย่างนี้ ๆ ให้ ก็ปรากฏว่าแก้ปัญหาได้ภายใน ๓ เดือน สามารถกลับไปสร้างบ้านในที่เดิมได้ โดยถูกกฎหมาย มีความมั่นคงต่อไปด้วย แต่ส่วนหนึ่งที่รัฐบาลสร้างบ้านให้ มีการประมูลสร้างให้ ราคา ๔ แสนบาท ๕ แสนบาท ที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการออกแบบเลย ไม่มีส่วนร่วมบนความต้องการเลย ท่านไปดูสิครับตอนนี้ อยู่ไม่ได้ครับ แต่เขามีกลุ่มหนึ่งที่รัฐบาลไม่ได้ไปเสริมสร้างให้ แต่ประชาชนสร้างเอง รวมตัวกันสร้างเอง ออกแบบกันช่วยกันเขียนเอง ราคาครึ่งหนึ่งครับ มีจำนวนห้องพักมากกว่า ๒ เท่า อันนี้ขอยืนยันได้ไปดูครับ บ้านเรานี้แหละครับ เพราะฉะนั้นการที่ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมนี้ ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่ดี แต่จะทำอย่างไรอย่าให้เกิดการขัดแย้ง มีชุมชนหลายชุมชนนับเป็นร้อยในบ้านเรานะครับที่ทั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนเป็น

พวกเดียวกัน อาจจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ของทางปักษ์ใต้พวกเรา ตำบลคลองเป็ยะ อำเภอนะจะ
จังหวัดสงขลา ขณะนี้มีกองทุนบริหารอยู่ ๒๐๐ กว่าล้านบาท คณะกรรมการบริหารอันนี้
กองทุนของเขาที่เกษียณอายุ ๖๕ ปีแล้วมีบ้านอายุ มีบ้านอายุนะครับ ซึ่งเป็นกองทุนแรกที่
กินบ้านอายุ เพราะอะไร ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ขอให้ท่านไปดูในวันที่ ๑
ของทุกเดือนที่คลองเป็ยะ ประชาชนเขาจะมารวมกันเต็มไปหมด ทำอะไรกัน วันที่ ๑
พร้อมเพรียงกันครับ เพราะนั่นเป็นสภาพประชาชนอย่างแท้จริงของเขาขึ้นมา แต่ไม่มี
กฎหมายบังคับ ถ้าทำอย่างนี้ได้ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านประเทศเราเจริญครับ เจริญมาก ๆ ด้วย
เพราะว่างบประมาณที่ลงไปลงไปยังจังหวัด ถ้าไปกองรวมกันแล้วไม่เข้าซ้อนกันนี้เพียงพอ
อย่างยิ่ง ที่ผมเรียนในที่ประชุมนี้มา ๒ ครั้งแล้ว ในวันที่ที่พระราชบัญญัติงบประมาณคือ
ถ้าทุกกระทรวง ทบวง กรม ในจังหวัดเป็นตรงจังหวัดนั้น ตำบลนั้นแล้วประชาชน
จะไม่ถ้อยท่าที่สัมมนาเศรษฐกิจพอเพียงถึง ๗ ยามในบ้านเดียวในวันนี้ เพราะเกือบทุก
กระทรวงที่มีงบประมาณนี้มีหมด อย่างน้อย ๗ กระทรวงที่มีการอบรมชาวบ้านให้มีการ
พัฒนาแบบเศรษฐกิจพอเพียง เพราะนี่คือเกิดการซ้ำซ้อน แต่ถามว่าชาวบ้านเขาต้องการอะไร
ท่านรองนายกฯ ขออนุญาตเอ่ยท่าน ท่านนั่งมองหน้าผมอยู่ขณะนี้ท่านเป็นคนรับผิดชอบ
ด้านภาคเหนือ ท่านได้เสนอแนะว่าเราจะมีประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจราชการ
ดีไหม -----

ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลยถ้าประชาชนมีส่วนร่วมด้วยจะเป็นกระจก ๒ ด้าน ด้านหนึ่งบอกข้าราชการประจำว่า เป็นฐานให้ข้าราชการประจำที่ทำนั้นถูกต้องแล้ว ตรงแล้ว อีกด้านหนึ่งต้องให้รัฐบาล รัฐบาลที่มีนโยบายลงไปนั้นข้าราชการทำเต็มที่แล้ว ทำถูกต้อง ทุกขั้นตอนหมดเรียบร้อยแล้วตามนโยบายชัดเจนเลย ได้ผลหรือไม่ประชาชนเป็นคนบอก ให้เป็นเหมือนกับพลังเป็นฐานให้กับทั้งราชการปกติและให้รัฐบาลด้วย อันไหนที่ไม่ดีก็จะบอกกันมาอย่างตรง ๆ ผ่านข้าราชการ ผ่านทางชุมชนขึ้นมา เพราะฉะนั้นสถานีผมก็เห็นด้วย ในหลักการนะครับว่าควรจะมี แต่อย่างไรก็ตามอย่าให้เกิดการขัดแย้ง เกิดการซ้ำซ้อนขึ้นมา เพราะว่าถ้าตราบไคประชาชนไม่มีส่วนร่วมชัดเจนเลยครับ ไม่มีทาง หมดครับบ้านเรา แม้กระทั่งทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ขออนุญาตพระเสาวนีย์ของ สมเด็จพระนางเจ้าฯ เมื่อ ๒ - ๓ วันที่ผ่านมาก็ยังชัดเจน ตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ บ้านเรามีป่า ที่สมบูรณ์ ๑๓๒ ล้านไร่ครับ นี่คือตัวเลขที่กรมป่าไม้ทำเอง วันนี้เหลือก็ไร่ครับ ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายเข้มแข็งมาก ชุดปราบปรามของกรมป่าไม้ ณ วันนี้แยกเป็น ๒ กรมนะครับ มีตั้งหลายชุดนะครับ ชุดดำก็มี ชุดพราก็มี แต่ป่าก็หมดนะครับ เพราะประชาชนไม่มีเจ้าของ ไม่มีส่วนร่วมเลย หมอกควันที่เกิดขึ้นในภาคเหนือ ทางราชการทำร่างที่จะเสนอ แผนงาน โครงการขึ้นมาเพื่อจะขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการเรื่อง หมอกควัน ผมมีส่วนร่วมกับท่านด้วย ปรากฏว่าผมถามว่ารูปแบบวิธีการดับไฟ ดำเนินการ รักษาหรือป้องกันอยู่ตรงไหน ไม่มีเลย ท่านรองนายกฯ ก็จะให้กลับไปทบทวนใหม่ คือตราบไคถ้าไม่มีประชาชนเป็นส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้วอย่าหวังเลยว่า จะแก้ปัญหาของ บ้านเมืองได้ ผมก็ใครสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่ารายละเอียดภายใน ค่อยว่ากัน หรือให้ รัฐบาลรับไปดูแลซึ่งว่าอันไหนที่เกิดการขัดแย้งตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวไปแล้วตัดทอน หรือปรับปรุงแก้ไขให้ไปกันได้ให้เกิดการรวมตัวกันอย่างแท้จริง ถ้าตราบไคไม่มีประชาชน มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงบ้านเราจะต้องล่าหลังอีกนานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์สุริชัยคะ
นายสุริชัย หวันแก้ว : ผม สุริชัย หวันแก้ว ขออนุญาตอภิปราย เนื่องจาก

กระผมเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมนำเสนอกับผู้นำเสนอร่างฉบับนี้ สิ่งที่กระผมอยากจะ
สนช. ๔๔

ถัดจากวลี ๕๐/๒

กราบเรียนเป็นความเห็นก็คือในเชิงหลักการแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญ
อย่างมาก มากกว่าที่จะพิจารณาแต่ในกรอบของข้อขัดแย้งระหว่างกระทรวง ประเด็นสำคัญ
ของการพัฒนาประชาธิปไตยก็เป็นดังที่ให้ประชาธิปไตยสอดคล้องกับปัญหาในชีวิตจริง
ก็เป็นดังที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่แล้ว ถ้าหากเรายังเพียงอิงต่อ
โครงสร้างการจัดโครงสร้างตามแนวตั้ง แต่ไม่เอื้อให้เกิดพื้นที่การแลกเปลี่ยนในแนวนอน
ในท้องถิ่น ถ้าหากเรายังมองการสร้างโครงสร้างของประชาธิปไตยแต่ในทางอำนาจใคร
มากกว่ากัน อำนาจจะขัดกันประการใด อันนี้ก็ยากที่จะพิจารณาปัญหาประชาธิปไตยในเชิง
ส่วนที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันได้ -----

- ๕๑/๑

เนื่องด้วยร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชนได้มีการตรวจสอบทบทวนกันหลายฉบับ ผมได้ทราบมาจากข่าวหนังสือพิมพ์ว่า ยังไม่แน่ใจว่าทางรัฐบาลจะมีท่าทีต่อสถานะปัจจุบันของร่างนี้ประการใด แต่กระผมขอเรียนว่าเมื่อจำเป็นจะต้องพิจารณาในเชิงหลักการว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญในทางส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การเรียนรู้และส่งเสริมให้การทำงานในระดับชุมชนหลายระดับเป็นไปได้ ต้องมีการปรับปรุงร่างหลายส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่เดิมมีการพูดถึงอำนาจหน้าที่และเป็นข้อขัดแย้งได้ง่าย ระหว่างหน่วยงาน ก็ได้กลับมาเป็นการเน้นในเรื่องภารกิจ ซึ่งเน้นในเชิงการส่งเสริมเป็นหลักก็จะเป็นบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดการปรึกษาหารือ ไม่ใช่ตัดสินใจด้วยอำนาจ ไม่ใช่ตัดสินใจเฉพาะการตัดสินใจโดยการลงคะแนนเสียงเท่านั้น ในมาตรา ๑๘ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็สะท้อนถึงการทบทวนประเด็นที่ว่าจำเป็นจะต้องสนใจในมิติของการส่งเสริมเป็นหลักมิติของการใช้อำนาจในการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ นั่นก็ลดโอกาสที่จะขัดแย้งลงไปได้มาก ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงคิดว่า ถ้าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านเข้าไปในกระบวนการซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สัญญาณกับสังคมเราซึ่งกำลังจะมีรัฐธรรมนูญฉบับต่อไปมาใช้ให้เห็นว่า รัฐบาลเองสนใจการสร้างเงื่อนไขให้การพัฒนาประชาธิปไตยสอดคล้องไปกับการแก้ปัญหาชีวิตจริงในท้องถิ่น หลายชุมชนมีกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ หลายชุมชนเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติท่านที่พูดไปก่อนผมนี้ได้กล่าวไป เมื่อเผชิญปัญหาในหลายกรณี อปท. หรือองค์กรบางส่วนก็ยาก บางครั้งก็มีความเกรงอกเกรงใจในหลายระดับก็ไม่สามารถจะช่วยแก้ปัญหาอะไรได้ ประสบการณ์ที่ผมได้รับทราบมาจากการแก้ปัญหากรณีสีนามีก็ดี หรือกรณีของท้องถิ่นที่มีองค์กรท้องถิ่นที่หลากหลาย เรื่องออมทรัพย์ก็ดี เรื่องกลุ่มเกษตรอินทรีย์ก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ทำให้ทราบว่า ถ้าหากมีพื้นที่ที่ชอบแล้วก็ได้ถูกหาว่าเป็นพื้นที่ที่เถื่อน มีความถูกต้อง เพื่อให้มีโอกาสสนับสนุนกันได้ก็จะเป็นโอกาสที่จะเสริมพลังกันและกันในการขับเคลื่อนประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาชีวิตจริงได้ ประเด็นนี้ผมขออนุญาตเน้น เพราะว่าการประชาธิปไตยโดยการลงคะแนนเสียงประชาธิปไตยหลาย ๆ ปีลงคะแนนครั้งหนึ่ง

หรือเลือกตั้ง อบต. ก็เลือกตั้งครั้งหนึ่งหลาย ๆ ปี เป็นเพียงส่วนหนึ่งของประชาธิปไตย
เท่านั้นเอง แต่หลักประกันไม่ได้เกิดขึ้นเลย ถ้าหากเราไม่เอื้อให้การเลือกตั้งเหล่านั้นมาโยง
สนช. ๔๔

วินัย ๕๑/๒

กับกระบวนการซึ่งเราเป็นห่วงเป็นใยมากถึงได้เกิดการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขึ้นมา นะครับ

ด้วยเหตุผลท้ายกระหม่อมจึงคิดว่ากลไกเพื่อจะสร้างให้เกิดช่องทางของ
การร่วมไม้ร่วมมือในทางแนวนอนจึงเป็นสิ่งที่มีขาดไม่ได้ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัตินี้จะ
สะท้อนถึงความตั้งใจดังกล่าว ข้อที่อาจจะเป็นปัญหาหลายประการบ้างก็น่าจะได้พิจารณา
ในระดับของกรรมาธิการได้ นะครับ กระหม่อมจึงขอเรียนเสนอว่าการรับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้น่าจะเป็นการส่งสัญญาณที่มีคุณค่าและมีความสำคัญ และอยากจะขอให้รัฐบาลได้
พิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งในแง่ยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นนโยบายของรัฐ
โดยผ่านคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรี ณ สถานที่แห่งนี้ ขอให้ปฏิบัติเรื่องนี้ให้เป็นจริงด้วย
นะครับ ก็คือการส่งเสริมให้บทบาทของชุมชนการมีส่วนร่วมและการที่ทำให้มีกลไกเหล่านี้
เป็นจริงมากยิ่งขึ้นนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระหม่อม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ ก็ขออนุญาตเรียนผ่าน
ท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ รวมไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยว่า ด้วยความสนใจที่จะให้
มีพื้นที่ของชุมชนในการทำงานอะไรที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมร่วมกันนะครับ
กรรมาธิการก็เลยตั้งอนุกรรมาธิการขึ้นมาคณะหนึ่ง ชื่ออนุกรรมาธิการว่าด้วยความมั่นคง
ของมนุษย์ ที่มีครูชบ ยอดแก้ว เป็นประธาน แล้วก็ครูมุกดา อินตะสาร เป็นรองประธาน
เป้าหมายของอนุกรรมาธิการก็มุ่งหวังที่จะมีกฎหมายฉบับหนึ่งที่กำหนดพื้นที่ของชุมชน
ขึ้นมาทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กับพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล หรือองค์กรบริหาร
ส่วนท้องถิ่นนะครับ ทั้งนี้เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ได้สบายใจผมขออนุญาตท่านประธานฯ

LIRT

ใช้เวลาสักเล็กน้อยอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานของคณะกรรมการเพื่อความสบายใจ การตั้งอยู่บนพื้นฐาน ๒ – ๓ ส่วนไปคู่กันนะครับ

- ๕๒/๑

สนช. ๔๔

เปล่งลวี ๕๒/๑

ส่วนที่ ๑ เราตั้งโจทย์เป็นความขัดแย้งในเบื้องต้น และหากมีกฎหมายฉบับใด ขึ้นมาแล้วจะมี

๑. จะมีความขัดแย้งกับองค์กรในท้องถิ่นหรือไม่

๒. จะมีการทับซ้อนซึ่งในเรื่องงานหรือกิจกรรมที่ทับซ้อนปีนเกลียวกันทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันหรือไม่

๓. มีกลไกการตรวจสอบกันเกินอำนาจหน้าที่หรือไม่ การตั้งโจทย์ในเชิงลบบแบบนี้ ในเชิงลบบนะครับ ลบ ล แบบนี้ ทำให้เราสามารถที่จะพิจารณาด้วยความห่วงใย เหมือนที่ขออนุญาตเอ่ยท่าน คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ได้ตั้งโจทย์เอาไว้นะครับ เป็นความตั้งโจทย์ในเชิงลบของกรรมการเพื่อตั้งเราว่า จะต้องระวัง ไม่ให้เกิดการทับซ้อนเกิดความขัดแย้ง หรือเกิดกลไกการตรวจสอบที่เกินขนาด นี่เป็นประเด็นที่ ๑ การตั้งโจทย์ของคณะกรรมการ

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรานำเอา ๓ ส่วน ที่สำคัญมาดูครับ

๑. ก็คือเราเอากฎหมายว่าด้วยการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น มาดูว่าอำนาจหน้าที่ของ อบต. กิ่งจ. เทศบาลกิ่งจ. อบจ. กิ่งจ. มีอำนาจอะไรที่วางเอาไว้ เพื่อเราจะระมัดระวังตัวเองไม่ให้ก้าวเข้าไปสู่อำนาจเหล่านั้น ขณะเดียวกันเราก็ดูบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าในฐานะที่เป็นพ่อของตำบล พ่อของหมู่บ้านนี้จะมีส่วนอะไรที่จะมาดูแลกฎหมายฉบับนี้ ไม่มีขั้นตอนการผ่านผู้ใหญ่บ้าน ผ่านกำนันบ้าง เพื่อมีส่วนยึดโยงกับส่วนราชการจากส่วนกลาง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นเสมือนตัวแทนราชการ ส่วนกลางที่เข้าไปอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล

ส่วนที่ ๓ เรานำเอากฎหมายที่เกี่ยวกับสถาบันพัฒนาองค์กรท้องถิ่น องค์กรชุมชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ดูแลอยู่ แม้ว่าสถาบันแห่งนี้จะเป็นองค์กรมหาชนก็ตาม เราก็ำเอาส่วนที่เกี่ยวข้องมาดูว่าเราจะอยู่กันอย่างไร เพื่อให้กลไกที่มีอยู่

ทั้งหมดนั้นไปด้วยกันได้ การดูแบบนี้ครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อดูเสร็จ เมื่อมีการ
ยกร่างเสร็จ เราก็เข้ามาสู่การหารือ ซึ่งบุคคลที่มาให้ความเห็นกับเราเนี่ย จุดแรกที่เราเชิญมา
เลยก็คือ ตัวแทนขององค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะเราไม่อยากให้เกิดกรณี

สนช. ๔๔

เปล่งลวี ๕๒//๒

กัน ความขัดแย้งกันในเบื้องต้น ท่านก็มาช่วยเสนอแนะอย่างมากมาจนกระทั่ง ขณะเดียวกัน
นะครับ เราก็เชิญเครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ซึ่งได้มีการรวมตัวกันมาให้ความเห็นต่อ
คณะกรรมการด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อกลไกแบบนี้ดำเนินไประยะเวลาหนึ่ง การตกผลึกทาง
ความคิดก็เริ่มก่อรูปขึ้นมาอย่างชัดเจนครับท่านประธานฯ ฉะนั้นท่านประธานฯ
จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีถ้อยคำ ๒ คำ ที่ผมถือว่าเป็นถ้อยคำที่ค่อนข้างจะเป็นเชิงบวกแล้ว
ละครับ

อันที่ ๑ ก็คือเหมือนกับที่ท่านสมาชิกฯ จำนวนมากพูดก็คือ ในมาตรา ๑๘
เราใช้ถ้อยคำว่า “เสนอแนะ ส่งเสริม” “เสนอแนะและส่งเสริม” นั่นก็เป็นข้อความในเชิงบวก
ว่ากลไกนี้ทำหน้าที่เสนอแนะและส่งเสริมเป็นหลัก มิใช่มีฐานะไปทำเอง นั่นจะเกิด
การทับซ้อนกับองค์กรท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว

คำที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เป็นคำซึ่งต้องขอขอบคุณท่านประธานฯ
มีชัย ฤชุพันธุ์ ที่ท่านช่วยให้กลไกของกฎหมายฉบับนี้เป็นรูปเป็นร่างที่ชัดเจนมาก
ใช้คำว่า “อาจ” คำว่า “อาจ” นี่นะครับ บัญญัติไว้ในสิ่งที่คุณหญิงนันทกาได้พูดไว้ชัดเจน
หน่วยงานของรัฐสนับสนุนความร่วมมือ ใช้คำว่า “อาจให้การสนับสนุน” ทุกอย่าง “อาจ”
ทั้งนั้น ซึ่งจะให้การสนับสนุนก็ได้ หรือไม่ให้ก็ได้ คำว่า “อาจ” นี่เป็นในเชิงของเสมือนหนึ่ง
ว่า ให้สิทธิกับองค์กรเหล่านั้นพิจารณาว่า อะไรเหมาะสมอะไรควร ถ้าควรก็ให้ ไม่ควรก็ไม่ให้
นี่ก็เป็นคำพูดคำที่ ๒ ที่ปรากฏขึ้น กระนั้นก็ตาม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่านาย
ของสมาชิกฯ ที่อภิปรายจำนวนมากในห้องนี้ก็ให้ประเด็นที่เราต้องนึกคิดเหมือนกันนะครับ
ท่านอดิศัยก็ดี คุณหญิงก็ดีนะครับ หรือท่านวัฒนาที่ดี ผมว่าประเด็นการท้วงติงเหล่านี้
ผมคิดว่า กรรมการบันทึกไว้หมดครับ แล้วผมว่าถ้ารัฐบาลท่านเสนอร่างอะไรมา
ปรากฏว่าตามความคิดของ ๓ ท่านที่เสนอต่อสภาแห่งนี้ เป็นความคิดที่ดี แล้วผมว่า
กรรมการต้องน้อมนำเอาไปบันทึก เอาไปแก้ไข เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้พ้นจากภาวะ

LIRT

ความทับซ้อน พ้นจากภาวะความขัดแย้ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่ดี
ครับ จะได้เพิ่มพื้นที่ของชุมชนให้ทำงานร่วมไปกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นได้

สนช. ๔๔

เปล่งฉวี ๕๒//๓

ขณะเดียวกันประเด็นสุดท้าย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านประธานฯ
อย่าได้ลืมว่ากฎหมายฉบับนี้ได้พูดความเชื่อมโยงของส่วนราชการ ๒ ส่วนที่องค์กรชุมชน
จะต้องตระหนัก

๑. ก็คือการคัดเลือกผู้แทนองค์กรชุมชนนั้น ผู้แทนชุมชนต่าง ๆ ต้องผ่าน
ความเห็นชอบของผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้นจะเห็นว่ามิใช่ท่านมาจากไหนนะครับ องค์กรของรัฐจะ
เป็นตัวช่วยกลั่นกรองเรา นี่เป็นขั้นที่ ๑ ที่อาศัยอำนาจท้องถิ่นที่ส่วนกลางนี้มอบให้เป็นคน
คอยช่วยพิจารณา

- ๕๓/๑

ส่วนที่ ๒ ครั้น จะเห็นว่าจะมีส่วนงาน ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเขาเรียกว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนหนึ่งเรียกว่าสถาบันพัฒนาองค์กรท้องถิ่น ๒ ส่วนนี้ สังกัด ๒ กระทรวง ส่วนแรกสังกัดมหาดไทย ส่วน ๒ เป็นองค์กรมหาชน แต่สังกัด กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ๒ ส่วนนี้จะหารือกันเป็นระยะ ๆ การหารือเป็นระยะ ๆ นี้จะทำให้การทำงานชุมชนเป็นไปใน ๒ ระดับพร้อมกัน ในแนวตั้งเหมือนอาจารย์สุริชัยว่า ใน ๒ ราชการจะว่าไป ส่วนในแนวราบจะเป็นเรื่ององค์กรท้องถิ่นกับ อบต. อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าหลักการกฎหมายฉบับนี้เป็นหลักการที่ดี และผมเชื่อว่า รัฐบาลก็จะเอากลับ ไปศึกษา ๓๐ วัน แล้วส่งร่างที่ดีกว่านี้ประกบเข้ามา เพื่อให้เราสามารถจะมีพื้นที่ของชุมชน ทำงานร่วมกับพื้นที่ของการเลือกตั้งและพื้นที่ของส่วนราชการ ได้ เพื่อให้ชุมชนของเราก้าวหน้าไปข้างหน้าครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีในคณะ

นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมาย จากคณะรัฐมนตรีให้มาขออนุมัติจากที่ประชุมสภานี้ครับ เพื่อขอรับร่างพระราชบัญญัติ ของท่านสมาชิกฯ มาพิจารณาก่อนรับหลักการภายใน ๓๐ วัน ตามข้อบังคับของที่ประชุม สภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ คณะรัฐมนตรี ขอรับร่างไปพิจารณา ๓๐ วันนะคะ ก่อนรับหลักการ มีท่านสมาชิกฯ ชัดช่องใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนະกะ ถือเป็นมติ
ที่ประชุมนະกะ ก็เป็นอันเสร็จเรื่องของร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. นະกะ
สนช. ๔๔

นิจกานต์ ๕๓/๒

ต่อไปเรื่องที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนายโสภณ สุภาพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านผู้เสนอได้เลยคะ
เชิญท่านอาจารย์วัลลภนะคะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องกราบขออภัยท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ที่ต้องลุกขึ้น
บอຍ เนื่องจากว่าท่าน โสภณ ได้มอบหมาย ให้ผมช่วยนำเสนอบันทึกหลักการและ
เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ ทั้งที่ผมไม่ได้มีความเชี่ยวชาญ แต่ผมคิดว่าจากสาระ
ที่ได้เปิดดูกฎหมายฉบับนี้ที่ท่าน โสภณและคณะได้นำเสนอ ผมว่าประเด็นสำคัญของ
กฎหมายฉบับนี้ น่าจะอยู่ที่องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
ซึ่งเท่าที่ผมนั่งนึกดูไปในกฎหมายฉบับนี้ บังเอิญได้มีโอกาสย้อนอ่านในปี ๒๕๓๕
พบว่ากรรมการนโยบายแห่งชาติกลับเป็นองค์ประกอบกรรมการที่มีความสำคัญมาก
ซึ่งก็เป็นความรู้ใหม่สำหรับผมครับท่านประธานฯ ครับ ปรากฏว่าเรื่องการกำหนดราคา
พลังงานธุรกิจน้ำมัน ก๊าซ ไฟฟ้า ซึ่งประชาชนจะต้องเป็นคนที่มีส่วนร่วมในการจ่ายเงิน
ไปซื้ออะครึบ ปีหนึ่งตกเป็นเงินประมาณ ๑.๓ ล้านล้านบาท ตัวเลขนี้ผมก็ตกใจ
เพราะผมคิดไม่ถึงมันจะมหึมาขนาดไหนนี้แต่พอผมลงลึกลงไปรายละเอียด
ของหลักการกฎหมายฉบับนี้ก็พบว่า สิ่งที่คุณ โสภณและคณะต้องการจะเสนอก็คือว่า
อยากจะทำให้มีการพิจารณาลักษณะของกรรมการ ว่ากรรมการนโยบายพลังงานนี้
จะต้องเป็นคนที่ไม่ขัดแย้งผลประโยชน์ เพราะมันเกี่ยวกับเงินมหาศาลมาก เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้ โดยหลักการก็คือเสนอขึ้นมาเพื่อที่จะกำหนดคุณสมบัติ
ใหม่ของคณะกรรมการ โดยเฉพาะลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่ง จะต้องมีความ
โปร่งใส ไม่กระทำการลักษณะที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ของการดำเนินธุรกิจ
ที่เกี่ยวกับพลังงาน กฎหมายฉบับนี้มีหลักการเพียงเท่านี้ครับท่านประธานฯ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีท่านสมาชิกฯ ประสงค์
จะอภิปรายนะคะ ก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม นายบัญญัติ
จันทน์เสนาะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีครับ
รัฐบาลขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับผม

- ๕๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางรัฐบาลขอรับร่างไป
 พิจารณา ๓๐ วันก่อนรับหลักการนะคะ มีท่านสมาชิกฯ จัดซื้อใหม่คะ
 (ไม่มีสมาชิกฯ จัดซื้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถือเป็น
 มติที่ประชุม ท่านสมาชิกฯ เนื่องจากมีทางคณะกรรมการธิการขออนุญาตนำวาระที่ ๔
 เรื่องที่คณะกรรมการธิการพิจารณาเสร็จแล้วขึ้นมาพิจารณาก่อนวาระที่ ๓ เรื่องกระทู้ถาม
 ท่านสมาชิกฯ คงอนุญาต ขออนุญาตดำเนินการตามวาระที่ ๔ รายงานการพิจารณาศึกษา
 ร่างพระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์โคนม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเกษตร
 และสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าหากท่านคณะกรรมการ
พร้อมแล้ว ขอเชิญท่านประธานแถลงเลยนะคะ

พลอากาศเอก ระเด่น ฟิ่งพักตร์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติทุกท่าน ผม พลอากาศเอก ระเด่น ฟิ่งพักตร์ ประธานคณะกรรมการเกษตร
และสหกรณ์ ขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์
นม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว สรุปได้ดังนี้

เนื่องจากคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ได้รับร่างพระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์นม ซึ่งเสนอโดยชุมนุมสหกรณ์โคนม
แห่งประเทศไทย จำกัด ผ่านมายังประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะกรรมการ
เกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาแล้วมีมติมอบให้อนุกรรมการการแก้ไขปัญหา
กฎหมายเกี่ยวกับเกษตรกรและสหกรณ์เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
โดยคณะอนุกรรมการได้เชิญประธานชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด
นายกสมาคมกลุ่มเกษตรกรผู้รวบรวมน้ำนมดิบ นายกสมาคมผู้เลี้ยงโคนมไทย
โฮลสไตน์ฟรีเชียน นายกสมาคมผลิตภัณฑ์อาหารนมไทย นายกสมาคมแปรรูปอาหารนม
นายกสมาคมผู้ประกอบการนมพาสเจอร์ไรส์ (Pasteurise) อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรม
การค้าภายใน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
ผู้อำนวยการส่งเสริมกิจการ โคนมแห่งประเทศไทย มาร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็น
และข้อมูลในการยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองอาชีพเกษตรกรผู้เลี้ยง
โคนม ถึงแม้ว่าจำนวนประชากรที่เลี้ยงโคนมจะมีไม่มากนัก แต่การเลี้ยงโคนมเป็นอาชีพ

ที่สามารถช่วยเหลือเกษตรกรอาชีพอื่น ๆ ได้ เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มในการลดการสูญเสียไปจากการนำของเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ให้เป็นประโยชน์จากการปลูกข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย สับปะรด และทำให้เกษตรกรในประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นอาชีพส่วนใหญ่ของประชากรในประเทศทั้งสิ้น คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติแห่งชาติ โคนมและผลิตภัณฑ์นม พ.ศ. จะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติเพื่อรักษาผลประโยชน์และให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนมทั้งระบบ ได้แก่ เกษตรกร โคนม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์นม และผู้บริโภค รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมนมและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมโคในประเทศให้มีเสถียรภาพ มีน้ำนมที่มีคุณภาพและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการ โคนมและผลิตภัณฑ์นม ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรเกษตรกร โคนม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์นมและภาคราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ทั้งระบบ คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณารายงานพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติ โคนมและผลิตภัณฑ์นม พ.ศ. ด้วยความรอบคอบแล้ว จึงขอกราบเรียนเสนอต่อท่านประธานฯ ที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอันทรงเกียรติทุกท่านได้โปรดพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์ณรงค์ชัย
คะ

นายณรงค์ชัย อัครเศรณี : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม ณรงค์ชัย
อัครเศรณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมจะขออภิปรายสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
นะครับ แต่ว่าอยากจะพูดถึงปัญหาบางข้อที่การศึกษาฉบับนี้ไม่ได้พูดถึง ซึ่งผมเชื่อว่า
ท่านกรรมาธิการทราบแต่คงเกรงใจบางคน บางกลุ่ม ก็ไม่ได้พูดถึง คือไม่ได้ฟันธงว่า
ปัญหาคืออะไรนะครับ แล้วก็จะอยากจะขอให้เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในร่าง
พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วย อำนาจหน้าที่อะไร เดียวผมจะเรียนต่อไปน คืออยากจะเรียนเพื่อเป็นเร็ค
คอร์ด (Record) เอาไว้ให้สมบูรณ์สำหรับสภานี้ คือปัญหาของน้ำมันโคมในประเทศไทย
ผลิตภัณฑ์นมนี้ มีปัญหาที่เราู้กันคืออยู่ชัดเจน คือในอดีต ผมขอย้ำคำว่า
ในอดีต ปัจจุบันไม่ใช่ คือราคานมผงนำเข้าถูกกว่าราคาน้ำมันดิบในประเทศเป็นอย่างมาก
๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้แล้วแต่ช่วงเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อราคาถูกกว่ามาก
ก็เกิดปรากฏการณ์ คืออุตสาหกรรมหรือใครที่ต้องการใช้วัตถุดิบนมก็หลีกเลี่ยงการใช้น้ำมัน
ดิบในประเทศ เมื่อหลีกเลี่ยงน้ำมันดิบก็เหลือเยอะ เมื่อน้ำมันดิบเหลือเยอะก็ต้องมีโครงการ
นมโรงเรียนมาซื้อน้ำมันดิบ เข้าใจว่างบประมาณตอนนี้ ๖,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้ว ซื้อ
น้ำมันดิบแจกนักเรียนในราคาบังคับ ราคาบังคับเมื่อก่อนก็ ๑๒ บาท แล้วขึ้นเป็น
๑๔ บาท ทีนี้พอเวลาโรงเรียนปิดเทอม น้ำมันดิบก็ล้น พอล้นก็เอานมมาเททิ้งเพื่อเรียกร้อง
เรียกร้องอะไรบ้าง เรียกร้องว่าไม่ให้น้ำมันผงเข้า เรียกร้องให้ตั้งโรงงานทำนมผง
รัฐบาลที่แล้วก็ก่อตั้ง ถ้าตั้งไปก็คงหมดอีกหลายสตางค์ แล้วคงมีงานให้ คตส. ได้สอบสวน
ด้วย หรือเพิ่มนมโรงเรียนให้เต็มระหว่างปิดเทอมด้วย ไม่อย่างนั้นมันล้นต้องเททิ้ง นั่นคือข้อ
แรกของปัญหาที่มีมาตลอดหลายปีแล้ว ตั้งแต่ผมอยู่กระทรวงพาณิชย์จนกระทั่งออกมา
ปานนี้ก็ยังเป็นอยู่เหมือนเดิม ทีนี้สาเหตุของปัญหาคืออะไรครับ
ท่านสมาชิกฯ ท่านประธานฯ ครับ สาเหตุของปัญหาที่ราคาสูงในอดีตนะครับ จนเขา
ไม่ยอมซื้อกัน เพราะว่าผู้เลี้ยงส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องต้นทุนสูง
ทำไมมีปัญหาเรื่องต้นทุนสูง ก็เพราะว่าระบบการพัฒนาไม่สมบูรณ์ ผมก็เกี่ยวข้องกับธุรกิจ

เลี้ยงโคนมอยู่ด้วย โดยทั่วไปไม่สมบูรณ์ ทั้งพันธุ์ก็ไม่สมบูรณ์ อาหารก็ไม่สมบูรณ์ การเลี้ยงก็ไม่สมบูรณ์ การรีดนมก็ไม่สมบูรณ์ การรักษาความสะอาดจากฟาร์มมาถึงผู้บริโภคก็ไม่สมบูรณ์ เช่นเป็นต้นว่า น้่านมดิบที่ได้ มาตรฐานโลกเขาอย่างน้อย ๒๐ กิโลๆ เราก็ได้ ๑๒ - ๑๓ กิโลๆ ยกเว้นกลุ่มสหกรณ์ที่มีการจัดการที่ดี ต้นทุนต่ำ พวกนี้ก็จะได้กำไรได้เรนท์ (Rent) ไปอย่างสบาย ๆ เช่นเป็นต้นว่า ต้นทุน ๘ บาท ราคาบังคับ ๑๒ บาท ได้กำไร ๔ บาท สหกรณ์ทั้งหลายที่ท่านเอ่ยถึงเมื่อสักครู่นี้มีความสุขมาก แต่ว่าสหกรณ์ผู้ผลิตรายย่อยต้นทุนเขาสูง นั่นคือสาเหตุของปัญหาข้อแรก

สาเหตุปัญหาข้อที่ ๒ คือ ระบบการจัดการนมโรงเรียน

ผมขออันเดอร์ไลน์ (Under line) ชิดเส้นใต้ไลเซนส์ (Licence) การจัดการนมโรงเรียนเดิมที่ต้องทำเพื่อเหตุผลทางการเมือง ทำให้เกิดผู้เลี้ยงโคนมประสิทธิภาพต่ำเป็นจำนวนมากเราอยู่ได้ แล้วก็เกิดกระบวนการซื้อ โกงที่พวกเราได้รับทราบได้ยืนยันกันเสมอ เช่น นมบูด เช่น รัฐบาลซื้อนมกล่องให้นักเรียนไปถึงโรงเรียนกลายเป็นกล่องนม เพราะว่าในกล่องนั้นไม่มีนมเลย เป็นต้น เหมือนกับทฤษฎีไอติมแท่ง แท่งไอติมมะนาว คล้าย ๆ กัน โครงการนมโรงเรียนที่มีอยู่มาจนปัจจุบันก็คือกลายเป็นสวัสดิการของนักเรียน บวกกับเกษตรกรโคนมที่ประสิทธิภาพต่ำ นี่คือนิวส์ของปัญหาหลัก แล้วก็ในรายงานนี้ไม่ได้เอ่ยถึงคงเกรงใจ

ข้อที่ ๓ แล้วแก้อย่างไร โขคดีครับท่านประธานฯ คือตอนนี้ภาวะเศรษฐกิจ
น้ำมันดิบ น้ำมันโค เปลี่ยนไปทั้งโลกเลยครับ เปลี่ยนไปอย่างชนิดที่ไม่มีใครคิดถึงว่า
เป็นไปได้ ผมอยากเรียนให้ทราบว่าเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว นมผง ซึ่งเมื่อก่อนเคยถูกกว่า ๓๐ –
๕๐ เเปอร์เซ็นต์ เทียบราคากันนะครับ เอน้ำใส่เข้าไปลิตรต่อลิตร ขณะนี้ ๑๗ บาท ขณะที่นม
ที่เราซื้อบังคับกันอยู่ตอนนี้ ๑๔ บาท เกษตรกรก็มาขอต่อแล้ว ขอให้เพิ่มเป็น ๑๗ บาทด้วย
เพราะฉะนั้นตอนนี้ราคานมมันกลับข้าง กลับขั้ว เศรษฐกิจ
มันเปลี่ยน เพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าประเทศที่เคยทำนมเยาะ ล้น เททิ้ง อย่างยุโรป
อย่างอเมริกาก็ตาม ด้วยเหตุผลของดับเบิลยูทีโอ (WTO) ตอนนี้ก็เลิกหรือว่าลดการอุดหนุน
เพราะฉะนั้นปริมาณนมล้นก็หายไป ข้อแรกนะครับ ซัพพลาย (Supply) หายไป อันที่ ๒
คือมีผู้บริโภคใหม่ ๆ เยอะมาก ซึ่งก็เป็นเรื่องปกตินะครับ จีน อินเดีย ประเทศอื่น ๆ
ที่ยากจนเมื่อก่อน พอมีฐานะดี แนนอนที่สุดนะครับ แม่ก็ต้องรักลูก มีฐานะดีก็ต้องให้ลูก
กินนมก่อนอย่างอื่น ๆ การบริโภคเพิ่มขึ้นมาก ผู้ผลิตรายใหญ่อย่างนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย
ก็ทำไม่ทัน แล้วออสเตรเลียก็มีภัยแล้งด้วย เพราะฉะนั้นราคาก็เลยเหลือเชื่อเลยครับ ตอนนี้
ใครมีน้ำมัน มีนมดิบนี้ถือว่าโชคดีที่สามารถหาได้นะครับ แล้วก็เมื่อเป็นเช่นนี้มันก็เลย
เปิดโอกาสให้ประเทศซึ่งเราไม่เคยนึกว่าจะเป็นผู้ผลิตนมรายใหญ่ กลายเป็นผู้ผลิตนม
ขึ้นมาได้ มองโกเลียนะครับ เรียนท่านสมาชิกฯ ท่านประธานฯ นะครับ ตอนนี้เป็นผู้ผลิต
รายใหญ่ไปแล้ว สามารถใช้อุตสาหกรรมนมพัฒนาประเทศได้ ตอนนี้เวียดนามก็มา
แล้วครับ อินโดนีเซียก็มาเหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นประเทศร้อน เขาก็สามารถผลิตนม
ได้แล้ว เวียดนามขณะนี้นะครับ มีฟาร์ม (Farm) ขนาดใหญ่เสร็จไปแล้วประมาณ ๖ ฟาร์ม
แล้วจะขึ้นอีกเป็น ๑๒ ฟาร์ม ภายในไม่เกิน ๒ ปี ฟาร์มขนาดใหญ่คือวัว
๑,๐๐๐ ตัวขึ้น แล้วก็มีการเอาไปให้แก่ผู้เลี้ยงรายย่อยได้เลี้ยงเข้าไปอยู่ในเครือข่าย
เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าขณะนี้โอกาสยอดเยี่ยมเลย ที่เราจะพัฒนาอุตสาหกรรมโคนม
ของประเทศไทย เพราะเศรษฐกิจมันเปลี่ยน แล้วก็ถ้าจะทำก็ต้องครบวงจรอย่างที่
ท่านกรรมการได้รายงานเมื่อสักครู่ นะครับ ดีที่สุดต้องทำครบวงจรนะครับ จะทำครบ
วงจรได้ต้องมี พ.ร.บ. ต้องมีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่เรื่องนี้ครับ เมื่อก่อนนี้ทำไม่ได้ ยุ่งมาก

เลยครับ เข้า กรม. ที่ เข้าสภาที่ มีปัญหาทะเลาะกันไม่จบ เราก็ขอซื้อหนึ่งครับในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมอ่านอำนาจหน้าที่แล้ว ในมาตรา ๑๐ เพิ่มไปด้วยว่า ขอให้มีการบริหาร นมโรงเรียนด้วย ผมเองก็ไม่ทราบทำไมท่านไม่เอ่ยมานะครับ เพราะว่าเรารู้ ๆ กันอยู่ว่าถ้าไม่บริหารนมโรงเรียนด้วย ผมว่ามันก็จะยุ่งกันต่อ ขอยกอ่านจากฝ่ายการเมืองมาให้กรรมการชุดนี้ภายใต้ พ.ร.บ. นี้ แล้วจะมีโอกาสแก้ปัญหา เรื่องอุตสาหกรรมนม เรื่องนมโรงเรียน เรื่องเกษตรกรยากจน เรื่องเด็กอนามัยไม่ดี ได้อย่างถาวร แล้วก็ไปเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นอย่างมาก ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวัฒนาคะ นายวัฒนา สวรรยาริปีติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยาริปีติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ก็คงสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. นี้ครับ แต่ก็มีข้อที่อยากจะให้ข้อเสนอแนะเป็นบางประการครับ

ประการแรกเลยก็คือเรื่องกรรมการ ทำไมทางกรมปลัดฯ หายไปไหน คือตอนแรกที่เชิญมาคุยกันก็มี แต่ตอนออกมาเป็น พ.ร.บ. นี้กลับไม่มี ทั้งที่ส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญมาก ๆ เพราะว่าดูแลเรื่องโรคภัยไข้เจ็บทั้งในประเทศ ทั้งนอกประเทศ อันนี้ก็ขอให้พิจารณาด้วยนะครับ

ส่วนประเด็นผู้ทรงคุณวุฒิก็เช่นเดียวกันนะครับ ถ้าเป็นนักวิชาการจาก มหาวิทยาลัยเข้าไปช่วยสักหน่อยคงจะดี ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการวิจัย ทั้งการส่งเสริม รวมทั้งการผลิตบัณฑิตที่จะออกไปช่วยงานตรงนี้ ก็ขอกรุณาพิจารณาด้วยนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องหน้าที่ของกรรมการ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ก็ โอ.เค. เป็นเรื่องนโยบาย เป็นเรื่องแผนงาน ส่วนข้อ ๓ ข้อ ๔ ผมว่าอาจจะรวมอยู่ใน ๑, ๒ ก็ได้ หรืออาจจะไปอยู่ในข้อ ๑๐ ก็ยังได้ เพราะข้อ ๑๐ ก็คือการกำหนดข้อกำหนดต่าง ๆ อันนี้ไม่เป็นไรนะครับ ไม่ใช่เรื่องซีเรียสอะไร อาจจะเอาไว้ก็ได้ ไม่เอาไว้ก็ได้ ส่วนที่น่าจะปรับปรุงก็คือข้อ ๘ นะครับ ข้อ ๘ มีอยู่ ๒ ประเด็นอยู่ด้วยกัน ก็คืองานวิจัยแล้วก็งานส่งเสริม การรวมกลุ่ม ซึ่งทั้ง ๒ อันก็มีความสำคัญทั้งคู่ครับ ทั้งวิจัย ทั้งส่งเสริมก็สำคัญทั้งคู่

ไม่น่าจะมาเขียนรวมกัน น่าจะเขียนแยกกัน เพื่อให้เด่นออกมา เพื่อที่จะได้มีความสำคัญ
และก็จะได้ทำงานกันนะครับ -----

- ๕๗/๑

ส่วนที่อยากจะขอเพิ่มก็คือเรื่องการติดตามในนี้ไม่ได้พูดถึงได้เลย กรรมการชุดนี้น่าจะมีหน้าที่ที่จะติดตามว่านโยบาย แผน อะไรที่ให้องค์การส่งเสริมโคนมไปทำได้ผลแค่ไหน มากน้อยอย่างไร

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญ แต่อาจจะอยู่ตรงอื่นก็ได้ คือเรื่องโรคต่าง ๆ การเฝ้าระวังโรคภัยไข้เจ็บอะไรต่าง ๆ เพราะว่าของแบบนี้ถ้าเกิดขึ้นแล้วปัญหาเยอะ

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่คิดว่าน่าจะสำคัญมาก ๆ ก็คือมาตรา ๑๑ ในนี้ เขียนว่า “ในกรณีที่กรรมการเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อจัดตั้งสำนักงานและกองทุน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา” สำนักงานผมไม่พูดถึงเพราะว่าจะอยู่ที่ไหนก็ได้ แต่ที่อยากจะเสนอแนะให้ทำและก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ก็คือ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่เลี้ยง โคนม อย่างที่ท่านผู้อภิปรายสักครู่นี้พูดไปแล้วว่ามีปัญหามากมายก่ายกอง เหลือเกิน ถึงแม้ว่า อ.ส.ค. จะมีมาตรการหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยเหลือตรงนี้ก็จริง แต่ก็เชื่อเถอะว่าอย่างไรเสียก็ต้องมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นเรื่อย ๆ เป็นระยะ ๆ เป็นลำดับ ๆ มาอย่าลืมนะว่ากิจการ โคนมเมื่อเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ มีแต่คนหัวเราะเยาะว่าไม่มีทางทำได้ ไม่มีทางสำเร็จเป็นไปไม่ได้ที่จะมาเลี้ยง โคนมในประเทศเขตร้อนขึ้นอย่างบ้านเรา แต่ด้วยพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทำให้กิจการนี้อยู่มาได้จนทุกวันนี้ แล้วก็เจริญรุ่งเรืองมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นตัวกองทุนก็จะเป็นหลักประกันอันหนึ่ง ที่จะคอยช่วยเหลือเกษตรกรในเวลาที่เกิดวิกฤติในเวลาที่เกิดอะไรขึ้นมา ก็จะเป็นตัวช่วย ทำให้กิจการนี้อยู่ได้ตลอดไป จริง ๆ แล้วกิจการนี้มีคนเกี่ยวข้องไม่มากสักเท่าไร ประมาณหลักหมื่นเท่านั้นเอง แต่ก็เป็นการที่สร้างมูลค่าเพิ่มแล้วก็ลดการนำเข้า และมีอะไรดี ๆ มากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นอยากจะให้กิจการนี้อยู่ต่อ ๆ ไปเรื่อย ๆ ก็คงจะต้องมีตัวหลักประกันมาช่วย ก็คือตัวกองทุน เพราะฉะนั้นอย่าใช้คำว่า อาจ เลย ใช้คำว่า จัดตั้งกองทุนเลยดีที่สุด ส่วนเงินจะมาจากไหนก็หลายส่วน เช่น จากรัฐบาลบ้าง จากผู้ประกอบการบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็จากตัวเกษตรกรเอง ก็อาจจะเก็บเป็นค่าน้ำนม ลิตรละก็สลึง ๒ สลึงลักษณะแบบนั้น โดยวิธีนี้ก็จะมีใครว่าเราได้ว่าเรามาช่วยเหลือเกษตรกรไม่ผิดบทบาทบุญดีอะไรของสากลเขา เพราะฉะนั้นประเด็นสุดท้ายนี้ผมอยากจะขออนุญาตช่วยพิจารณาว่าทำเป็นกองทุนเลยจะดีกว่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตรี จำลอง
พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่ผมจะกล่าวต่อไป
ไม่ใช่มาคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ แล้วก็ไม่ได้มีเจตนาจะทำลายกิจการเกี่ยวกับ
เรื่องโคนมแต่อย่างใด แต่จะฝากเป็นข้อมูลด้านหนึ่งไว้ให้ท่านได้ช่วยคิดต่อไปว่าในอนาคต
นั้นเราอาจจะไม่ต้องมานั่งเรื่อง โคนมอีกต่อไป เพราะว่ามีหลักฐานเอกสารทางการแพทย์
บ่งบอกไว้โดยแน่ชัดว่านมวัวนี้มีพิษ การที่เราดื่มมนั้นที่เราต้องการอย่างมากก็คือ
เรื่องแคลเซียม เพราะฉะนั้นแพทย์สมัยใหม่นี้แนะนำให้ทานงาแทนนม อย่างงาดำจะมี
แคลเซียม ๑๔ เท่าของนมวัว วันนี้ผมอายุ ๗๒ ปีเศษ ผมหย่านมมาตั้งแต่อายุ ๖๐ ปี เพราะว่า
ได้เห็นเอกสาร ได้ยินได้ฟัง โดยแน่ชัดมาแล้วปรากฏผลพลอยได้เพิ่มเติมก็คือ แต่ก่อนนี้
ผมเป็นตะคริวบ่อย ๆ พอหย่านมแล้วมากินงาแทนเพียงไม่กี่เดือนตะคริวก็หายไป ก็มีผู้รู้
บอกว่าเป็นเพราะว่าได้แคลเซียมเสริมจากงาซึ่งมีมากกว่านม ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อสุดแท้
แต่ไว้ศึกษาต่อไปก็แล้วกัน ขอยืนยันอีกทีหนึ่งว่าไม่ได้มาคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
แล้วไม่ต้องการจะมาทำลายกิจการ โคนมแต่อย่างใดแต่ต้องการจะฝากข้อมูลเอาไว้เท่านั้นเอง
ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ละ
คงไม่มีท่านใดประสงค์อภิปราย โดยที่คณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะบางประการ
เกี่ยวกับรายงานฉบับนี้ แล้วก็ได้อ่านที่ข้อเสนอแนะไว้ในรายงานเรียบร้อยแล้ว ดิฉัน
ขอหรือว่าจะเห็นชอบกับข้อเสนอแนะหรือไม่ หากที่ประชุมเห็นชอบก็จะได้นำเสนอ
ไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการต่อไปนะคะ มีท่านสมาชิกฯ
ท่านใดที่จะขัดข้องหรือไม่เห็นชอบไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถือเป็นมติของ
ที่ประชุมเพื่อที่จะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปนะคะ
ขอขอบพระคุณทางคณะกรรมการค่ะ จบวาระที่ ๔ นะคะ

ขอกลับย้อนไปที่วาระที่ ๓ กระทู้ถามค่ะ

กระทู้ถามสด วันนี้มีกระทู้ถามสด ๑ กระทู้ ใช้เวลาถามตอบ ๓๐ นาที
เป็นกระทู้ถามสด เรื่อง ความล่าช้าในการได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งนายวัลลภ
ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญอาจารย์วัลลภ
นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุกรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะผู้ตั้งถามกระทู้ ก่อนอื่นต้องขอบคุณ
คณะกรรมการการเกษตรฯ ที่ขึ้นไปขัดตาทัพให้ผมได้พักสักระยะเวลาหนึ่ง ก็ต้องเรียน
ท่านประธานฯ ครับว่าแรงบันดาลใจในการตั้งกระทู้คราวนี้ก็มาจากข่าวที่ปรากฏ
ในสื่อมวลชนซึ่งเป็นข่าวใหญ่ จริงอยู่ข่าวนี้อาจจะกล่าวได้หรือไม่ได้ว่าเป็นเหตุมาจาก
กองทุนที่รัฐบาลต้องให้นิสิต นักศึกษากู้ยืม จะจริง ไม่จริง เท็จ ไม่เท็จแค่ไหน ผมรับรอง
ไม่ได้ เพียงแต่ผมมีหลักฐานที่ชาวบ้านเขาส่งมาให้ผม วีซีดี (VCD) ม้วนนี้เป็นวีซีดี
ที่สื่อมวลชนสัมภาษณ์พันตำรวจโทท่านหนึ่ง นักข่าวช่อง ๗ เป็นคนสัมภาษณ์ คดีนักศึกษา
ผูกคอตาย ข่าวออกมาประหนึ่งว่าไม่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินกู้แต่ประการใด ผมขออนุญาต
ท่านประธานฯ อ่านคำสัมภาษณ์ของพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นประจักษ์พยานว่า
การตั้งกระทู้คราวนี้มาจากเหตุนี้จริง ๆ มาจากแรงบันดาลใจจริง ๆ นะครับ ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผมคิดว่ากลไกของเรื่องกองทุนเงินกู้นี้ได้มีชาวบ้านที่เป็นคนที่อยู่ในพื้นที่
เดียวกับนักศึกษา ก็คือเป็นชาวบ้านจากจังหวัดนครศรีธรรมราช คนได้เป็นคนชอบฟังข่าว
ชอบฟังรายการวิทยุรัฐสภา โฆษณา แล้วเอฟเอ็ม (FM) ๘๗.๕ ท่านฟังแล้วท่านรู้ว่า
เราทำอะไรกันตลอดเวลา เมื่อท่านทราบว่าผมตั้งกระทู้สุดท่านส่งเอกสารชิ้นนี้เป็นวีซีดี
แล้วก็ไปเทป แล้วก็มีการถอดเทปมาเรียบร้อย ขออนุญาตอ่านครับท่านประธานฯ สั้น ๆ
ผมเปิดดู ๗ - ๘ เทียะ เปิดดูแล้วก็สะท้อนใจแล้วก็สะท้อนใจนะครับ เขาตอบว่าหลังจาก
ตรวจที่เกิดเหตุแล้วได้สอบสวนนางสาว..... ผมไม่พูดชื่อ นะครับ เพื่อนของผู้ตายที่พักรวม
อยู่กับผู้ตายที่บ้านเขาที่เกิดเหตุ ซึ่งจากการสอบสวนนางสาว..... ท่านนี้ให้การว่า ผู้ตาย
มีความเครียดจากการที่ตัวเองเกรงว่าจะเรียนไม่จบเนื่องจากมีปัญหาเรื่องการเงิน โดยแจ้งว่า
ขณะที่เรียนปี ๑ ปี ๒ ปี ๓ สามารถกู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาได้ แต่มาปีนี้ผู้ตายเรียนอยู่
ปี ๔ ยังไม่สามารถกู้เงินเพื่อการศึกษาได้ จึงทำให้ผู้ตายเกิดอาการเครียด แล้วก่อนหน้า
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ผู้ตายเคยพยายามที่จะผูกคอตายมาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ปรากฏ
ว่านางสาว..... คนนี้ได้พบเห็นเสียก่อนเนื่องจากพักอยู่ที่เดียวกันจึงได้คอยห้ามปรามไว้

ในวันเกิดเหตุนางสาว..... ท่านนี้ได้ไปเรียนหนังสือ โดยผู้ตายอยู่ที่บ้านเพียงลำพัง เชื่อว่าผู้ตายเกิดจากความเครียดจึงได้ผูกคอตาย อันนี้คือคำให้การของนักข่าวเขาถาม ตำรวจตอบว่าเป็นคำให้การของนางสาว..... เพื่อนผู้ตายที่พักอยู่ด้วยกัน นักข่าวถามว่าเป็นเพื่อนสนิทใช่ไหมครับ ตำรวจตอบว่าเป็นเพื่อนสนิทครับ แล้วถามต่อว่าที่รู้ปัญหาและได้รับรู้คำบอกเล่าของผู้ตายใช่ไหมครับ ตำรวจบอกว่าใช่ -----

- ๕๘/๑

ซึ่งผมคิดว่านี่เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ ชีวิตคน ๆ หนึ่งอยู่ปี ๔ เป็นเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งพยายามทำการทำงานด้วยการรับจ้างซักเสื้อผ้า แล้วอาศัยเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มาโดยตลอด ความจริงกระตือรือร้นจะเป็นกระตือรือร้น แต่ผมก็เชื่อว่ารัฐมนตรีก็พยายามนะครับ ผมเห็นข่าวมาเป็นระยะ ๆ หลังจากผมตั้งกระตือรือร้น เห็นความพยายามขับเคลื่อนและชี้แจง ต่อสาธารณะมาโดยตลอดว่าติดขัดอยู่ที่ ๓ เรื่องด้วยกัน ซึ่งท่านช่วยตอบผมหน่อย

เรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องระเบียบที่อัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุดกำลัง พิจารณาแล้วยังไม่เสร็จ เมื่อมีการโอนถ่าย กรอ. มาสู่ กยศ. คนที่ต้องมาสู่ระเบียบใหม่จึง ไม่ได้เงิน คำถามก็คือว่า ท่านยุบ กรอ. โดยไม่วางแผนล่วงหน้าได้อย่างไร นี่คำถามที่ ๑ ครับ เมื่อรู้ว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบจะกระทบกับคนจำนวนมาก ๆ ประมาณ ๓ แสนกว่าคน ทำไมไม่ทำให้เรียบร้อยก่อน

คำถามที่ ๒ ครับ เราก็รู้เลยว่าชีวิตคนจำนวนมาก เมื่อถูกถ่ายโอนมานี้ แน่นนอนละครับ คนที่จะเรียนหนังสือทั้งหลายทั้งปวงก็ต้องการเงิน ต้องการความมั่นคงที่จะ เรียนหนังสือต่อ ระบบการบริหารจัดการเป็นเรื่องใหญ่ครับ คำถามที่ ๒ ก็คือว่า ท่านก็ บอกว่าพบปัญหาแล้ว ก็คือ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ไปคาดคั้นบอกต้องมีเงิน ไม่มีเงินต้องให้ ออกตัวเลขมากมายครับที่ดรอปท์ (Dropt) ออกไป ลาออกออกไปและฆ่าตัวตาย มาสู่ คำถามที่ ๒ ครับ ระบบการบริหารจัดการและการส่งผ่านไปยังมหาวิทยาลัยภายใต้การ กำกับการบริหารราชการแผ่นดินทำไมไม่วางแผน เมื่อรู้ว่าจะยุบ กรอ.

คำถามที่ ๓ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาการ ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ผมคิดว่าไม่ใช่มาบอกว่า ฆ่าตัวตายเพราะเหตุอะไร แต่จะต้องตระหนักเสมอว่าต้องเป็นเหตุส่วนหนึ่งของเราไม่มาก ก็น้อย แต่สิ่งที่เกิดข่าวกลับเป็นกล่าวตรงกันข้ามว่า คนที่ดูแลเรื่องกองทุนจะฟ้องคนที่ไม่ใช่ นี่แทนที่จะใช้สรรพกำลังไปแก้ไขปัญหาว่าคนที่เรียนต้องการสตาลค์ไปเรียน กลับมาชู้ ฟอด ๆ ว่าจะเอาผิดเอาเรื่องเอาราวคนไม่ใช่หนี้ ผมว่าการให้นำหนักแบบนี้ น่าจะไม่ถูกต้อง คำถามที่ ๓ อยู่ตรงนี้แหละครับว่าจะเลิกคิดเรื่องการตามหนี้ตามเก็บมาก่อนได้ไหม มาจัดการในเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมต้องการคำตอบท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ในแง่กระตือรือร้น ขอความกรุณาไม่ต้องเล่าความเป็นมาของกองทุน เนื่องจากว่า

ท่านสมบัติ เมทะนี ตั้งถามเรื่องกองทุนเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ท่านอาจารย์วิจิตรอธิบาย
 เรียบร้อย กองทุนมีมาอย่างไร ๆ ครุत्वถามวันที่ ๒๓ พฤษภาคม เรื่องการยุบ กรอ. ก็เล่า
 ความเป็นมาแบบนี้แหละครับ วันนี้เวลาน้อยและผมก็เหนื่อยนะครับ ตามตรง ๆ ท่านจะ
 แก้ไขปัญหาข้างหน้าอย่างไร เอาอย่างนี้ดีกว่า ระเบียบจะเสร็จเมื่อไรจากอัยการสูงสุดที่จะ
 หมกปัญหา ๒. กำจัดการติดตามของนักศึกษาได้อย่างไร และ ๓. ถ้านักศึกษาเขาไม่ได้เรียน
 เขาจะฟ้องร้องท่านได้อย่างไร ให้ท่านไปกำกับพวกมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ว่าต้องคงสิทธิของ
 เขาได้อย่างไร ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ เป็นคำถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีนะคะ
 นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ วันนี้ท่านผู้อภิปรายคือ ท่านวัลลภ
 ก็เหนื่อยมากกับผม ๒ วัน วันนี้เข้าก็อยู่ด้วยกันเรื่องงบประมาณตลอด และก็ต้องมาแชร์
 (Share) เรื่องเศร้า ๆ ด้วยกันนะครับ แต่ว่าก็ไม่อยากจะไปพูดถึงสาเหตุนะครับ ไม่ใช่เรื่อง
 ใหญ่ ท่านพูดผมเห็นด้วย ตอนนี้เรามีนักศึกษาที่ได้รับทุน กยศ. และที่ กรอ. รวมกันถึง
 ๑,๐๗๕,๐๐๐ คน โดยประมาณนะครับ ซึ่งทั้ง ๒ ส่วน คือรัฐบาลนี้เมื่อเข้ามาบริหารประเทศ
 ก็ได้จัดงบประมาณในปี ๒๕๕๐ ไว้สำหรับ กยศ. และที่สำหรับ กรอ. นั้น ก็ได้มีการเปลี่ยน
 นโยบายว่า กรอ. นั้น เป็นนโยบายที่ซ้ำซ้อนผิดกันอยู่หน่อยเดียว คือ กรอ. ให้คนที่ไม่มีเงินก็ได้
 แต่ว่าคิดดอกเบี้ยแพงไปหน่อย แต่ก็ซ้ำซ้อนนะครับ กยศ. ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ อะไรก็รับได้
 แต่ กรอ. ซึ่งเป็นของกระทรวงศึกษาฯ รับทุนได้ตั้งแต่จบ ปวช. เรียนได้ถึง ปวส. อนุปริญญา
 ปริญญาตรี -----

นโยบายรัฐบาลผมว่าก็ต้อง ยังมีอีกทุนหนึ่งใช้เงินส่วนหนึ่งของกองสลากฯ หรืออะไร อันนั้นขยับเลิกไปแน่นอน แต่เงินงบประมาณนี้ก็บอกว่ามากไปและซ้ำซ้อน นโยบายก็บอกว่าเลิก ในการยกเลิกก็ได้เห็นนโยบายไว้ชัดเจนว่า นักศึกษาที่ได้ทุน กรอ. ที่ยกเลิกที่ไม่มีคุณสมบัติไปเข้า กยศ. ได้คือรายได้สูงกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ก็เข้าไม่ได้ ก็บอกว่าอันนี้ให้ได้ทุน กรอ. ให้เรียนจนจบหลักสูตร เช่น นักศึกษาจำนวนหนึ่งอีก ๑ ปีจำนวนหนึ่งอีก ๒ ปี ก็จะต้องตั้งต่อไปเรื่อย ๆ ผมว่านโยบายเป็นเรื่องที่ได้ร่วมทำกันมาก็เห็นว่าถูกต้องเหมือนกัน ๓ ปี แล้วก็แบ่งงบ กยศ. ไม่ได้ไปทั้งหมด งบที่เหลือให้ กรอ. ก็ชัดเจนต้องให้ กรอ. สำหรับพวกที่ไป กยศ. ก็ไป ของใหม่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม นั้นนักศึกษาใหม่จะไม่ได้รับทุน กรอ. อีกเลย นอกจากคนเก่า ๆ ที่จะต้องรับจนจบ พวกนั้นก็ต้องเข้าเฉพาะ กยศ. นโยบายออกมาชัดเจนนะครับ เรื่องเตรียมเงินก็ชัดเจน เรื่องปฏิบัติ

ผมเองในประเด็นคำถามข้อที่ ๑ ของท่านวุฒิสภาที่จริงระเบียบไม่ได้มีอะไรมาก เหน้ที่มีรองรับอยู่แล้ว แต่มีเรื่องสัญญา คนที่จะเปลี่ยนจาก กรอ. ไปถึง กยศ. ก็ต้องไปเซ็นสัญญาใหม่ ต้องยกเลิกสัญญาเก่า การเปลี่ยนต้องทำสัญญาเปลี่ยนไม่ใช่คนใหม่ ก็ต้องมีเรื่องสัญญาเข้ามาเกี่ยวข้อง ระเบียบราชการสัญญาบอกว่า ต้องไปส่งให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้ตรวจสอบก็ต้องใช้ไปตลอดและใช้กับคนเป็นแสน ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดก็ตรวจสอบแล้วบอกว่าจะเสร็จประมาณกลางเดือนสิงหาคม อันนี้ไม่ใช่เรื่องเดียว เรื่องระเบียบสัญญา เรื่องเงินทุนจะโอนย้ายกันอย่างไร จะผ่านมืออะไรต่ออะไร ธนาคารกรุงไทยไปอย่างไร อันนี้เขาก็ทำปรับขั้นตอนให้ง่ายและเร็ว แต่มีมากกว่าเรื่องเดียว ผมยืนยันได้ เขาก็ปรับกัน สิ่งพวกนี้ก่อให้เกิดความล่าช้าไม่ใช่เป็นของที่ต่อเนื่อง อันนี้ต้องยอมรับ เพราะมีการปรับเปลี่ยนระบบ และเจ้าหน้าที่ก็ต้องทำให้ถูกต้อง ให้เกิดความล่าช้า ซึ่งถ้าสัญญาเสร็จในกลางเดือนสิงหาคมก็คือสัปดาห์หน้าก็จะส่งไปให้นักศึกษาผ่านโรงเรียน แต่วิธีการส่งนักศึกษาผ่านโรงเรียนแล้วก็จะ โอนเงินก็มีการปรับแก้กระบวนการขั้นตอนเพื่อให้เร็วขึ้นอีก เพราะว่าไม่ใช่ส่งแบบธรรมดาที่มีการเตรียมการกันเรียบร้อยแล้ว โอนเงินก็บอกจะ โอนตรงไปที่ธนาคาร รับจากธนาคารได้เลย แต่นักศึกษา ก็ต้องไปกรอก กรอกเสร็จแล้วก็ต้องส่งกลับมาให้ทางกองทุนฯ กองทุนฯ ก็ตั้งเกณฑ์ไว้เสร็จ

เตรียมรับว่าภายใน ๓๐ วัน ตามเกณฑ์ที่เขาจะต้องทำ แล้วก็สำหรับพวกที่ล่าช้าต้องเร่ง
ให้เร็วที่สุด ก็ให้เร็วกว่า ๓๐ วัน กว่าจะได้รับเงินก็ประมาณเดือนกันยายน ตุลาคม-----

- ๖๑/๑

ในกรณีของนางสาวเสาวภา ผมเข้าใจว่าตัวเธอเองก็ได้รับทราบเรื่องพวกนี้ แล้วก็จ่ายค่าเล่าเรียนสำหรับงวดข้างหน้าไปแล้ว ๖,๘๐๐ บาท จ่ายไปแล้วครับ ก็รู้แน่ๆว่าตัวแก่นี้ไป กยศ. ไม่ได้ ต้องรับ กรอ. ตามเดิม ซึ่งเป็นพวกนักศึกษาเก่า ตัวของแกเองไม่ได้เข้าเพราะสัญญา แต่นักศึกษาอีกจำนวนเป็นหมื่น เป็นแสน ผมเชื่อว่ามีส่วนล่าช้าเนื่องจากการปรับเปลี่ยนนี้ อันนี้ยอมรับนะครับ ทีนี้เจ้าหน้าที่ชุดเก่าที่ทำก็ได้สอบถาม เผอิญ กยศ. ก็ได้ผู้อำนวยการคนใหม่ ซึ่งเป็นผู้ที่หน่วยก้านดี มีความรู้ดีแล้วอยู่เกี่ยวกับเรื่องการศึกษามาก่อน ท่านเข้ามาแล้วรู้เรื่องดีมาก เป็นช่วงปรับเปลี่ยนพอดีเหมือนกัน ทั้งหลายทั้งปวงเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความล่าช้า ซึ่งไม่รวดเร็วเหมือนกับไม่มีการปรับเปลี่ยน อันนี้ก็ต้องเรียนให้ทราบเป็นข้อเท็จจริง แต่ว่าไม่ถึงกับช้ามากจนทนกันไม่ได้ แล้วก็ไม่ถึงกับช้าจนนักศึกษาไม่รู้เรื่องก็มีการได้บอก

ประเด็นที่ ๒ ผมจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ วรากรณ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ตอบนะครับ

ข้อที่ ๓ เรื่องทวงหนี้ หนี้ต้องทวง ที่ไหนก็ต้องทวง แต่ผมรับประกันว่าการทวงหนี้ที่นี้ไม่อยากเหมือนทวงหนี้เกษตรกร เพราะว่าไม่มีประท้วงมาปิดถนน ก็ทวงกันเงียบ ๆ ไม่ถึงขั้นไปข่มขู่หรืออะไรนะครับ แต่ว่าเรื่องทวงหนี้เป็นเรื่องที่ต้องทำ เพราะว่าหนี้ที่ไม่ส่งตามกำหนดมีจำนวนมาก แล้วก็ก็เป็นเคพีไอ (KPI) ของผู้บริหารด้วย เพราะฉะนั้นการทวงผมยืนยันว่าอย่างไรก็ต้องทวง เพราะจะต้องรักษากองทุนไว้ แต่ว่าหนี้สูญก็ต้องยอมให้จำนวนหนึ่ง อันนี้ก็ต้องเรียนว่าไม่ถึงกับทำให้เด็กไปฆ่าตัวตายเพราะทวงหนี้ แต่ความจริงเด็ก ๆ ที่เบียดหนี้ แล้วก็มีความสุข จะทำให้ผู้อำนวยการฆ่าตัวตายก็ได้ เพราะมีจำนวนไม่ใช่น้อย ผมขอชี้แจงเพียงแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีได้ค่ะ

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวรากรณ์ สามโกเศศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี ขอตอบชี้แจงกระทู้ถามสดในเรื่อง ๒ ประเด็นนะครับ

คำถามที่ ๒ ก็คือเรื่องของการคาดคั้นเงินของนักศึกษาที่ไม่ได้รับเงินกู้ยืมแล้วก็มีอัตราการหายไปไม่ได้เรียน แล้วก็เรื่องของบริหารจัดการ ผมขอตอบในประเด็นแรก เรื่องของผลกระทบต่อนักศึกษา ผมขอเรียนอย่างนี้ว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ละเลยนะครับ เพราะทราบดีว่านักศึกษาที่แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กยศ. เดิม แล้วก็ กยศ. ใหม่ที่เข้าเกณฑ์จาก กรอ. แล้วกลุ่มที่ ๓ คือกลุ่ม กรอ. ที่ไม่เข้าเกณฑ์ กยศ. ทั้ง ๓ กลุ่ม ถึงแม้ปัจจุบันนี้ก็ยังเรียน กยศ. เก่าเท่านั้นเองที่ได้เงินอีก ๒ กลุ่มนั้นยังไม่ได้เงินนะครับ ถึงแม้ว่าจะเป็นอย่างนั้นเราก็ได้ดำเนินการ ๓ อย่างด้วยกัน อย่างแรกก็คือว่า ได้ขอให้สถาบันการศึกษาทั้งหมดสนับสนุนให้ทุนการศึกษาสำหรับค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและค่าครองชีพ ตลอดจนการบริหารงานให้ทำภายในสถานศึกษา รวมทั้งการให้ยืมเงินของสถาบันการศึกษาไปพลางก่อน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษาที่เขาคอยเงินกู้จากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา และกระทรวงก็ได้กำชับให้มีความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวเพื่อให้สามารถใช้คืนได้อย่างรวดเร็ว เมื่อได้รับเงินจาก กยศ. แล้วนะครับ ผมขอเรียนว่าคงจะไม่ใช่ทุกสถาบันการศึกษาที่ทำแบบนี้ แต่ว่าเป็นที่ทราบกันดีว่าเงินกู้ยืมนั้น มีแต่คนที่กู้ กรอ. เท่านั้นที่ได้รับจัดสรรงบประมาณเรียบร้อยแล้ว แล้วได้รับการกู้ยืมต่อแน่นอน เพียงแต่ กรอ. ๓ แสนกว่าคนนั้น จะแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มที่เข้าข่าย กยศ. กับกลุ่มที่ไม่เข้าข่าย กยศ.-----

คนที่เข้าข่าย กยศ. ก็จะได้กู้เงินสำหรับการครองชีพเพิ่มเติม รวมทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษา เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท แต่ที่ไม่เข้าเกณฑ์นั้น ก็คือ มีรายได้ต่อปีครัวเรือนเกินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี นักศึกษาส่วนใหญ่ นั้น รวมทั้งนักเรียนนาระับ เป็นที่ทราบกันดี แล้วก็มีการประชาสัมพันธ์กันมาตลอดว่า ทุกคนที่ได้ กรอ. อยู่แล้ว ถึงแม้ว่าจะยากจน กรอ. ไปก็ตาม ก็จะได้รับค่าเล่าเรียนไปจนจบการศึกษา แล้วก็จะได้ค่าใช้จ่ายด้วยสำหรับคนที่อยู่ในเงื่อนไขนาระับ อันนี้ทราบดีสำหรับคนที่ได้รับเงิน กรอ. อยู่ แต่ปัญหาก็คือว่า จะต้องแบ่งเป็น ๒ กลุ่มนาระับ ความเครียดที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า ไม่ทราบว่าตัวเองจะอยู่ในกลุ่มที่จะได้รับค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาหรือเปล่า เพราะว่ารายได้ครัวเรือนนั้นจะต้องต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีนาระับ ตรงนี้ที่ผมนึกว่าเป็นความเครียดที่อาจจะเกิดขึ้น แต่นักศึกษาโดยทั่วไปนั้นก็มักจะทราบว่าตัวเองนั้นอยู่ในข่ายอย่างไรนาระับ เพราะว่าถ้าจะแสดงตัวเลขนั้น จะต้องมีหลักฐานยืนยันว่ามีรายได้เกินหรือต่ำกว่า ในกรณีของนักศึกษาผู้นี้นาระับ คือ นางสาวเสาวภา ประชุมนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ติดต่อกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชนาระับในเรื่องข้อเท็จจริงทั้งหลายก็พบว่า เธอเป็นลูกสาวของอดีตกำนันนาระับ ที่ตำบลดลิ่งชัน แล้วก็ยังมีพี่ชายคนโตรับราชการตำรวจ ประจำสถานีตำรวจ อำเภอจะนะ แล้วก็ยังมีพี่ชายอีกคนเป็นเจ้าของที่อุทยานแห่งชาติเขานันต์ อำเภอท่าศาลานนาระับ เราคงจะตอบไม่ได้ว่าอะไรที่ทำให้เธอต้องทำสิ่งที่น่าเสียใจอย่างนี้นนาระับ แต่ว่าผมนึกว่าความเครียดในเรื่องเงินนั้นก็คงจะมีบ้าง แต่ว่าคาดเดาว่าไม่น่าจะเป็นสาเหตุหลักนาระับ เพราะว่าได้เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน จ่ายค่าเช่าการเคหะแห่งชาตินาระับ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท แล้วก็ค่าน้ำ ค่าไฟ ๕๐๐ บาท แשרกับเพื่อน ก็ไม่มีเงินติดค้ำนาระับ แล้วก็ก็มีธุรกิจกรี๊ดซึ่งก็พอมีรายได้ แล้วก็เหมือนอย่างที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวไปแล้ว ค่าเล่าเรียนสำหรับภาคที่ ๑ ปี ๒๕๕๐ นั้น ได้จ่ายไปแล้ว ๖,๘๐๐ บาทนาระับ เพราะฉะนั้นความเครียดก็อาจจะมาจากความไม่แน่ใจในเรื่องว่าตัวเองนั้นจะได้กู้ยืมต่อหรือเปล่า แต่ว่าเป็นที่ทราบว่าเธออยู่ปีที่ ๔ ปีสุดท้ายนาระับ ได้กู้ยืมต่อเนื่องกันมาก่อนหน้านั้นตั้งแต่เรียนชั้น ปวช. เพราะฉะนั้นเธอน่าจะทราบว่าในปีที่ ๕ นั้นจะได้กู้ยืมต่อไปนาระับ เราก็ได้คาดกันแต่เพียงว่าคงจะไม่เป็นประเด็นที่จะทำให้เธอเครียดถึงกับทำเช่นนั้น แต่ก็ไม่มีทาง

ที่จะทราบได้แน่ครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เสรีانهครับ ส่วนเรื่องอื่น ในเรื่องของ
กระทรวงศึกษาที่ได้ทำไปนะครับ ก็มีเรื่องของประเด็นที่ ๒ คือ เรื่องการจัดการแนะแนว
ครู อาจารย์ นักจิตวิทยา เพื่อดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในกรณีที่เกิดความเครียดจากภาวะกดดันในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน สุดท้ายก็คือว่า
กระทรวงศึกษาธิการนั้น ได้ขอให้สถานศึกษาชะลอการเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา
ที่ขอกู้เงินจากกองทุนไว้ก่อนนะครับ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี สำหรับสถาบัน
การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นที่ทราบกันดีนะครับว่า ถึงอย่างไรก็ได้ค่าเล่าเรียน
แน่นอน เพียงแต่ช้าหรือเร็วเท่านั้นเอง แล้วก็ในกรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราชนั้น ก็ได้ยืนยันนะครับ อธิการบดีได้ยืนยันว่าไม่ได้มีการเร่งรัด
ในเรื่องของเงินแต่เพียงอย่างเดียว ผมเข้าใจว่าปัญหาของ กรอ. ที่ช้านั้น สิ่งที่ทำให้
ความลำบากให้แก่เยาวชนมากที่สุดนั้น และนักศึกษานั้นก็คือ ความช้าของเงินที่ได้รับ
ทุกคนทราบว่าจะได้รับ แต่ว่าไม่แน่ใจว่าจะใช้เวลานานเท่าไร อันนี้เป็นความเครียดจริง
ที่ผมเชื่อว่าเกิดขึ้นนะครับ

สุดท้ายผมคิดว่ากองทุนกู้ยืม กยศ. นั้น มีปัญหาที่สมควรเปลี่ยนแปลง
ในเรื่องคุณสมบัติ ๒ เรื่องนะครับ เรื่องที่ ๑ ก็คือว่า เกณฑ์รายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
ต่อครัวเรือนนั้น เป็นเกณฑ์ตายตัว ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงจำนวนบุตรในครอบครัว
แล้วก็ภาระหนี้สินนะครับ ซึ่งทำให้หลายครอบครัวเสียเปรียบมาก เนื่องจากว่า
มีลูกหลายคนในครอบครัวนะครับ อันนี้สมควรที่จะมีการปรับปรุง ส่วนที่ ๒ ก็คือว่า
มีนักเรียนที่ได้รับเงินกู้ยืมแล้ว แต่ว่าถ้าหากทำงานช่วยเหลือครอบครัวไปแล้ว
ด้วยความจำเป็นการกระทำเช่นนี้จะ ทำผิดเงื่อนไขการกู้ยืมนะครับ และหากพบถูกยกเลิก
การกู้ยืม ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่น่าพิจารณาอย่างยิ่ง เพราะว่าการทำงานช่วยเหลือตัวเอง
ขณะเรียนนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้อง น่าชื่นชมนะครับ แต่ว่าถ้าไปพบเข้าแล้ว ในบางสถาบันนั้น
ก็จะถูกยกเลิกการกู้ยืมนะครับ ผมก็ขอชี้แจง แล้วก็ขอยืนยันว่าได้พยายามแก้ไขในเรื่อง
การจัดการเรื่องการช้าของการได้รับเงินนะครับ เท่าที่สามารถจะทำได้ แล้วผมเชื่อว่า
ขณะนี้เรียนนักศึกษาทั้งหลายก็คอยอยู่นะครับ แต่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น เนื่องจากว่า
กรอ. นั้น ซึ่งได้กู้ทุกคน ไม่ว่าจะไม่มีเงินหรือไม่มีเงินนั้น ได้ถูกแยกออกเป็น ๒ ส่วนนะครับ

ส่วนที่มีเกณฑ์ตาม กยศ. กับไม่ตาม กยศ. เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็เป็นเรื่องที่กำลังจะต้องรู้ว่าใครที่มีรายได้ต่อครัวเรือนต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผมหวังว่าในโอกาสต่อไปนั้น ๑๕๐,๐๐๐ บาท เกณฑ์ตายตัวนี้น่าจะมีการปรับปรุงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วัลลภ
ถามครั้งที่ ๒

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถ้าผมเล่นห่วยผมก็แทงถูก ที่พูดเช่นนี้เพราะว่า
ผมมีคำอภิปรายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๒ ครั้งอยู่ในมือผม ตอบแบบนี้
ละครับ ครั้งแรกตอบเมื่อ ๗ มีนาคมครับ อ่านให้ฟังสั้น ๆ ผมจึงบอกว่าท่านอย่าลง
รายละเอียดเลย รายละเอียดผมมีหมดอยู่แล้ว เขาบอกว่าการกู้ นี้คือครั้งแรกตอบท่านสมบัติ
เมทะนี นะครับ การกู้ยืมทั้ง ๒ กองทุนยังสามารถกู้ยืมได้อย่างปกติไม่ได้เกิดปัญหาที่
สมาชิกฯ พูดถึง นะครับ ไม่ได้เกิดปัญหา เพราะยังไม่ได้ยุบหรือรวมกองทุนดังกล่าว
รัฐมนตรีได้ตรวจสอบไปแล้วพบว่านักศึกษายังสามารถกู้ยืมเงินได้ทั้ง ๒ กองทุน การล่าช้า
ถ้ามีหนี้จะรับไปเร่งรัดและกวาดขัน ๗ มีนาคมครับ เดือน ๓ และท่านก็ตอบเมื่อสักครู่อีกแล้ว
ว่าอาจจะล่าช้าอยู่ครั้งต่อมาระดับ ตอบครุत्व ของครุत्वนี้เดือนพฤษภาคม แต่ว่าปัญหา
เกิดขึ้นกับผู้กู้ กรอ. ซึ่งมีรุ่นเดียว มีตัวเลขนะครับ จำนวน ๓๒๐,๐๐๐ คน โดยประมาณ
มีคนเข้าเกณฑ์ครึ่งหนึ่ง เอาว่าตัวเลขกลม ๆ คือ ๑๕๐,๐๐๐ เข้าเกณฑ์คือยากจน ต่ำกว่า ๑๕๐,
๐๐๐ ก็ในจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ นี้ก็กู้ กยศ. ได้เลย พวกที่ไม่เข้าเกณฑ์ คือเงินครอบครัวเกิน
๑๕๐,๐๐๐ ก็อีก ๑๕๐,๐๐๐ คน มติ ครม. วันที่ ๑ พฤษภาคม เป็นมติที่รักษาสิทธิ
ของคนกู้ กรอ. ไว้เท่าที่เคยมีสิทธิ นี้ตอบนะครับ ฉะนั้นก็ให้ดำเนินการช่วยเหลือกู้ยืมได้
เฉพาะเรื่องค่าเล่าเรียน นี่คือพวกที่พ่อแม่เกินเกณฑ์ นี่คือการตอบครับ คือทุกอย่างแก้ได้หมด
เหมือนท่านตอบเมื่อสักครู่ได้หมด แต่ปัญหาเกิดขึ้นท่านก็พูดเมื่อสักครู่ว่าล่าช้า
ผมพูด ๒ ประเด็นครับ ชัดเจน ๑. เมื่อเราจะยุบกองทุน กรอ. ไม่ใช่รู้ ๆ ก็ยุบ นี่อย่างไร
เป็นการทำงานไม่ได้วางแผน พอยุบไปก็รู้ว่าต้องทำระเบียบใหม่ ระเบียบท่านก็บอกว่า
ยังไม่เสร็จ แล้วปัญหาที่ตามมาเพราะระเบียบไม่เสร็จก็เลยเกิดปัญหามากมายมหาศาล
ก็เพราะเรายุบหรือว่าไม่วางแผน นี่คือข้อที่ ๑ ที่ขอท้วงจริง ๆ ข้อที่ ๒ ที่พูดเรื่องการไป
ทวงหนี้ ก็เพราะอยากจะบอกว่าให้จัดวางน้ำหนักให้ได้ว่าเรื่องสำคัญคือต้องเร่งรัด

ให้คำมั่นสัญญาว่าเงินพวกคุณได้แน่ ถ้ามหาวิทยาลัยใดไปกดบีบบังคับให้แจ้งมาจะดำเนินการให้ เพราะเป็นการรักษาสิทธิที่รัฐมนตรีได้ตอบต่อสภาแห่งนี้ ผมว่านี่คือเรื่องใหญ่ นะครับ ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ ไม่ใช่ลูกหลานเรา เราไม่รู้สึกหอรอกครับ เพราะเราพอมีอันจะกิน เราพูดง่าย แต่พอจะยุบอะไรขึ้นมาเรานี้ก็จะยุบก็ยุบ ปัญหาเกิดขึ้นแล้วคืออะไร เพราะฉะนั้นผมว่านี่คือเรื่องใหญ่ นะท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ ผมอ่านข่าวให้ฟังก็ได้ มีไทยรัฐลงฉบับหนึ่ง มีคมชัดลึก ลงฉบับหนึ่ง ไม่ได้พูดเหมือนท่านเลยนะครับ นี่เป็นฝ่ายปฏิบัติพูด กยศ. พิจารณาเงินกู้ยืม ครบสิงหาคม นักศึกษาผู้มากกว่าเดิมเกินเท่าตัว นี่เขาพาดหัวข่าว นะครับ เอาเฉพาะ กรอ. ก็แล้วกัน ผู้จัดการกองทุนเปิดเผยว่า กรอ. มีอยู่ประมาณ ๓ แสนราย วิตกว่าจะไม่ได้ รับการพิจารณาให้กู้ยืมเงินหรือ ได้รับเงินล่าช้า เมื่อยุบรวมกองทุน กรอ. มาอยู่ที่ กยศ. นั้น คลายกังวลได้ เขาบอกคลายกังวลได้ นะครับ เชื่อว่าขั้นตอนตรวจสอบสัญญาเงินกู้ในส่วน นักศึกษากองทุนนี้เดิมจะแล้วเสร็จทั้งหมดภายในเดือนสิงหาคมนี้ และขอรับรอง สถาบันการศึกษาผ่อนผันให้ลงทะเบียนเรียน ได้ก่อนและ กยศ. ยืนยันว่าภายใน เดือนสิงหาคมนี้สถาบันการศึกษาจะได้รับเงินกองทุนครบถ้วน เขาพูดอย่างนั้น นะครับ มาดูตรงนี้นะครับ เงิน กยศ. ที่ได้รับการจัดสรรในปี นี้ นิสิต นักศึกษาจะได้กู้ประมาณ ๔๐, ๐๐๐ คน ซึ่งงวดแรกที่พิจารณาให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปร้อยละ ๘๕ และมีหนี้สินนักศึกษา ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงวดแรกนี้อีก ๘,๐๐๐ คน ๘,๐๐๐ ใน ๑๕๐,๐๐๐ นะ ไม่ใช่ ๘,๐๐๐ ในขอกู้ เพราะเขาบอกว่าขณะนี้มีคนมาเพิ่มเติมอีก ๓๑,๐๐๐ คน บวกกับ ๘, ๐๐๐ คน ก็ประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ฉะนั้น ๘,๐๐๐ คน ยังไม่ได้รับการจัดสรรเงินครับ และท่านตอบว่าอย่างไรเมื่อสักครู่ ผมคิดว่าเป็นการบิดพลิ้ว นะครับ ยังไม่จัดสรรให้เลย ถ้าข้อมูลนี้ผิดไปเองกันเอาเองครับ ผู้จัดการกองทุนคนใหม่พูดครับ เพราะฉะนั้นชัดเจนว่า ท่านยังไม่จัดสรรให้เลย ครับ ทั้งที่รัฐมนตรีตอบว่าไม่มีปัญหา ให้เรื่องกู้ยืมเงินได้อย่างเดียว ใน ๑๕๐,๐๐๐ ที่เกินเกณฑ์ แต่บอกว่าขณะนี้ยังมีอีก ๘,๐๐๐ คน ยังไม่ได้ ผมว่าเรื่องใหญ่ ไม่ใช่ เรื่องเล็ก นะครับ ท่านอาจจะเห็นไม่ใช่ลูกหลานเราก็เป็นเรื่องเล็กได้ นะครับ ผมไม่เล็กด้วย กับท่าน นะครับ ผมไม่อภิปรายต่อไปแล้วครับ ผাগท่านพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอชี้แจงอีกนิดหน่อยเพื่อจะทำให้ท่านวัลลกเป็นห่วงน้อยลง
ผมกราบเรียนแล้วนะครับว่า ของไทยขั้นตอนการปฏิบัติใช้เวลาแน่นอน แต่ไม่ใช่
เตรียมการนะครับ ปัญหาที่ตั้งแต่ระเบียบ มีตั้งแต่สัญญา มีตั้งแต่เกณฑ์ มีตั้งแต่ตรวจสอบ
อะไรต่าง ๆ เท่าที่ทราบนะครับ แต่ว่าในปี ๒๕๕๑ ที่พูดมานี้เรายังอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๐
ปี ๒๕๕๑ ก็ได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า อันนี้ไม่ใช่เตรียมการเพราะหลังจากเกิดปัญหา
นะครับ จริง ๆ ทางด้านงบประมาณที่ให้กู้ยืมปี ๒๕๕๐ ทั้งหมด กยศ. และ กรอ.

๓๔,๘๒๓ ล้านบาท อันนี้ไม่ใช่งบประมาณทั้งหมดนะครับ เป็นเงินที่ได้รับคืนและก็เป็นเงิน
งบประมาณ ในปี ๒๕๕๑ จะมีถึง ๔๑,๕๕๑ ล้านบาท ปี ๒๕๕๑ จำนวนนักศึกษาจะมี
๑,๐๖๔,๐๐๐ เศษ ปี ๒๕๕๐ ๑,๐๗๖,๐๐๐ บาท คือปี ๒๕๕๑ น้อยกว่า น้อยกว่าเพราะว่ามี
นักศึกษาที่จบ แล้วก็นักศึกษา กรอ. พวกที่ไม่เข้าคุณสมบัติ กยศ. นักศึกษาใหม่เข้าไม่ได้
เพราะฉะนั้นจำนวนนักศึกษาน้อยลง แต่จำนวนทุนวงเงินให้กู้ยืมจะมากขึ้น กระผมคิดว่า
เรื่องที่ท่านวัลลกเป็นห่วงนั้นต้องขอขอบพระคุณมาก แต่ว่าในเรื่องการจัดการผมขอยืนยัน
ว่า คงไม่ยากที่จะแก้ครับ ผมก็เพิ่งได้ผู้อำนวยการคนใหม่ จะไปเขินเขามาก ๆ เกินไป
เดี๋ยวก็นี้ไปหมด แต่เชื่อว่าคนนี้ก็คงทำงานได้ดี และก็ผมรับจะไปดูแล เห็นใจครับ
เพราะผมก็เป็นนักศึกษาทุนมาเหมือนกัน เดือนหนึ่งเชีคมาเข้าไปหน่อยก็
กระวนกระวาย เพราะเราใช้เดือนชนเดือน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็จบการพิจารณากระทู้ถาม
สดนะค่ะ

กระทู้ถามทั่วไป ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ได้ผ่านไปแล้วนะค่ะ เพราะฉะนั้นก็ขอไปที่ ๖.๒

๖.๒ เป็นเรื่องพิจารณาให้ความเห็นชอบอนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอ
อนุสัญญาว่าด้วยการความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิกต่อสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๕ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ทุกท่าน กระผม นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอเรื่อง การขอความเห็นชอบ
อนุสัญญาว่าด้วยการความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก เป็นภาษาอังกฤษว่า
คอนเวนชันออฟดีเอเซียแปซิฟิกสเปซโคออปเพอเรชันออร์กาไนเซชัน (CONVENTION OF
THE ASIA-PACIFIC SPACE COOPERATION ORGANIZATION) ซึ่งมีชื่อเรียกย่อว่า
อนุสัญญาแอสโค (APSCO) ในครั้งนี้-----

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามในอนุสัญญากับอีก ๗ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ อินโดนีเซีย สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน มองโกเลีย และสาธารณรัฐเปรู โดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านวิชาการการศึกษาและฝึกอบรม ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศและการพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและการนำมาใช้ประโยชน์ โดยกระทรวงได้เล็งเห็นประโยชน์ที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การแห่งนี้เพื่อรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีอวกาศ แบ่งปันการใช้ทรัพยากรจากอวกาศ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้ นอกจากนี้ยังจะเป็นการกระชับความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่มีสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นแกนนำ และรับเป็นรัฐบาลเจ้าภาพขององค์การแห่งนี้ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ในการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแอสโปกซึ่งรัฐบาลไทยได้ลงนามไปแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้นประเทศไทยต้องให้ออกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาแก่องค์การ บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ขององค์การและผู้แทนรัฐ สมาชิกของแต่ละประเทศขององค์การ ดังนั้นเพื่อให้การคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การในประเทศไทยเป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบ จึงขอเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติโปรดพิจารณาอนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปราย นะคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ คณะรัฐบาล คงต้องการขอความเห็นชอบจากทางที่ประชุมคณะเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขัดข้องหรือไม่เห็นชอบไหมคะ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนอะคะ ถือเป็นมติของ
ที่ประชุมแห่งนี้ในการให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาตามที่ทางรัฐบาลเสนอมานะคะ
ก็เป็นอันจบวาระที่ ๖ ค่ะ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

สำหรับวันนี้ก็หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ดิฉันขอกราบขอบพระคุณ
ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านที่ได้กรุณามาร่วมประชุม ขออนุญาตปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา